I. mucka

mòk̲ka, = , ⁻̀ad

Pres. ⁻̀ar

grå²la, knota, tala i grå²laktig ton

han‿har‿gad‿o‿ mòk̲ad o‿ sår̲ad dá̲n yt̄́n̲om. Han har gå̊n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. **mucka**

(omlering) och grålat och svarit dagen i ånda. K.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mudde

mòḏe -en -a -ana

ett slags manschetter av ylle.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

1927

mudderverk

mὸd̲orvǽ̲rʒed sb. best. sg.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mugg

s.

mɷg̲, ¹en

Nr 4312. St.Köpinge,Herrest. hd

I. Ingers. 1956.

× mugg
sb.

mog (genus ?)

ett slags exem i hästens hov

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

mωg oböjl.

×mugg
sb.

ett slags sjukdom i hästens hov

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ muggen

mɷ̀g̱en

= möglig

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

*muggen
adj.

mògen

ankommen av fukt, lätt möglad (t. ex. om hö).

klóvorten e‿mògen.

Klövern är möglad.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

×muggig
adj.

mùgad; n. =

fuktig (t. ex. om mögelfukt i ett rum); (làū) mòglad (t. ex. om hö").

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

*muggig
adj.

mågad n.

unket på grund av fukt

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

där ‿ kan ‿ va ‿ mågad
i ‿ rómen ósa. Det kan
vara unket i rummen också. K. f. 86.

*muggigt
adv.

màged

unket

dær‿lṵtar‿màged.
Dår luktar unket. K-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ muglen

mù̲len , neutr. mù̲led

móglig .

du ska e̲da mù̲led brǿ̲ so blø̲r
du stárk.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

×muglen
adj.

mù̲lfen, ̀–ad

mö̑glig

mù̲lan a̲st mö̑glig ost /
mù̲lad brø̲ mö̑gligt bröd.

m. f. 90. / om – de – ã̲d –
mù̲lad brø̲,
sa – ble – de – stä̲rke.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

II. ˣmuglen

klóvoren e‿mùelan

Klövern är möglig.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

*muglen
adj.

mùlen, -led

mö̃glig

åstan var mùlen. Osten var mö̃glij. / brǫd e mùled. Brödet är möglist.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*mu̲glna
vb.

mù̲ln/a , =

Pres. sg. ̀-ar

mȍgla

brø̲d mù̲lnar brȍdet

mȍglar.

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

×muglna
vb.

mù̲ln/a, =

Pres. -̀ar

mö̂gla

brø̲d mù̲lnar. Brö̂det mö̂glar. K. f. 86. / di la̲ dom̲ ì pø̲sa, for di o̥nte skøla mù̲lna. Man lade dem i påsar, fö̂r att de inte skulle mö̂gla. K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mulapåse

mulaposse   mù̲lapώs̲e

tornister för hästar.

Högestad

Nr 3906   Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

+ mulbåndas

mulbǻnns

= vìsa sig arg.

Han gåi å mulbǻnns.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

× mulbåndas

mulbén̲s

„sitta och tjura och vara arg“.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h.

Malte Åberg 1938.

mule

mùle ,-en

ha du ont i mulen? säges om den som kört sladden till husbonden.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

+mule

mùle, -en

hœ̀ga me mùlen : haen sen uppsyn.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads

Malte Åberg 1938

mule

mù̲lfa, ̀-an

håstmule

tìt̲a i mù̲len på hestan! Titta i mulen på hästen!

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

mule

mu̱ìlla, –`an
(på en ko)
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mulen
a.

mùlen n. mùlad

mùlad a mórt.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

mulen

mṵ̀lad obest. n. sg.

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

II .

mulen

Åv. mùlad n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

mulen

mὼl̲en, neutr. -ed

de e mὼl̲ed i den ø̲̀stre ká̲nten.

m. f. 1870

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

mulen a.

m²ω̊l̲en, m²ω̊l̲ed, m²ω̊lna

mulen

ha e̲ da̲r̲ me daj̲ men̲ du̲
glω̲r sa m²ω̊l̲ed²

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

mulen
adj.

molen mùlen

Om solen skiä alli så klar, kan då komma en molen sky, men di kan ju klarna ijän.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

mulen

m$\overset{2}{\underline{\text{u}}}$len, m. och f., n. -led, pl. -lna och efter for, för, m$\overset{1}{\underline{\text{u}}}$len o.s.v., komp. m$\overset{2}{\underline{\text{u}}}$lnare, -nast, mulna:

$\overset{2}{\text{Ö}}$ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901

Hans.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mulen, a.

mù̲len, mù̲led

24.25. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

mulen
adj.

mù̲llen, –̀ad
(om himmelen)

K. f. 86. | Å̊v. 'dyster till sinnes'
l. d.

bó̲tor o‿ mù̲lan
buller och mulen.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

²muljabrø̱̀ n. ˣmuljebröd s.

bröd som doppas i grytan julaftons middag.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

× muljebröd

måljebrǿ̱, -ed

bröd som doppas i fettspad om julen.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

*muljebröd

mòljabrø̀ n. vb.

brödbitar som indränkts i smält flott eller i spad. (en maträtt)

K.-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*mulka

vb.

må̀lkpa, = , –̀ad

Pres. sg. –̀ar

mjö̀lka kor

M.-f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ˣmulka

màlka, =, –̀ad

mjölka; dels mjölka kor, dels ge mjölk (om kor)

K. f. 86. / sin skola ‿ vi ‿ ostá o ‿ màlka.

Sedan skulle vi åstad och mjölka. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I,

* mulke

mòlka n. sb.

mjölkning, arbete med mjölkning

dær‿e‿mì̱ad mòlka.

Där är mycket arbete med mjölkning. K̄. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. *mælke
sb.

vi‿ha‿mì̲ad mòlka.

Vi ha mycket mjö̀lkningsarbete.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×mulkedags
adv.

mòlkadá̰s

mjölkdags

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ˣmulkedags

mùlkedás̲ (sic.!)

mjölkdags

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

×mulkedrick

mòlkedrítʒ sb.

dryck nymjȍlkad mjȍlk,

dryck av spen-

K. J. 86.) varm mjȍlk.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

×mulkeko

sb.
mὼlka|kώ̠; pl. ˋ– – tʒǿ̠r f.

mjȍlkeko, mjȍlkande ko

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

*mulkeko

sb.

mɷ̀lka|ká̱; pl. –̀ – tʒǿ̱r

mjölkko, mjölkande ko.

R. f. 86 | vi‿har‿tì̱a mɷ̀lkatʒǿ̱r, o‿dr‿ánre e‿kà̱la. Vi har tio mjölkkor, och de andra är kalvar. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*mulkepall

mòlkapál̲, ̀- - ́an

pall på vilken mjölkerskan sitter

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

×mulkepall

sb.

mɷ̀lkapa̍l̲, ˋ– – ˊlen

mjölkpall. grall varpå

mjölkerskan sitter.

K.-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ˣmulkepenningar

sb.

mòlkepéŋa pl.

viss procent av betalningen för mjölken, vilken tillkom mjölkerskan (på större gårdar).

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ˣmulkepiga

mòlkapija; pl. ˋ– – ˈ– or
f.
mjölkpiga, piga
som (bl. a.) sysslar med
att mjölka korna.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×mulkasa
sb.

mɷ̀lkasa f.

mjȯ̉lkorska

M. F. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ˣmulkesa
sb.

mὼlkėsa f
mjȏlkerska

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

* mulkespann

mòlkaspáṉ, –̀ – –́an

spann i vilken man mjölkar

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ˣmulkespann

sb.

màlkaspán̲

spann vari det mjölkas

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

x) 1.* mulla
sb.

mòl̲á̲ f.

mylla

jé̲v mòl̲á̲ djup mylla.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

x) med starkt bitryck
på ultima.

2.* mulla
vb.

mὼla, =

mylla ner något som såtts l. satts.

di‿skola‿mὼla pantóflorna. Man skulle (med årder) mylla ner potatisen.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ˣmulla

vb.

mɷla‿ né̲r, =

mylla ner

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

mullbånk

mulbåntj

(en pris snus)

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Mullbänk s.

^{2}můlbàŋtš r. j—a

snus i munnen mellan underläppen och underkäkens tänder.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

mullbånk

mu̯lbáŋk

(yngre, oförmjukad form av bånk).

Jfr ˣbjårl o. ˣmojape

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

mullbänk

mṵlbáŋk

armstugga

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jfr ˣbjärl o. ˣmoppe

mullbärsträd

mùllbærstrǽ n.

mullbärsträd funnos förr i ystad enl. uppg. av meddelerskan.

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×mullfjubbes
sb.

malfjábes m.

batter person

da ‿ e ‿ en ‿ ràkte mal-fjábes.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*mullig

mòled l. màiled adj.

myllig,
mòled jår myllrik jord,
jord med djup mylla.
D. f. 86. / den. va. mòled
Den var myllig.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mulljord

maljá̱r

mylla, myllhaltig jord

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

mullskoffa

mulskófa f.

en slags stor jordskopa, dragen av oxar, med vilken håligheter i marken efter torvtäkt jämnades ut.

N. J. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mωlsˈωrk m.; -a mullsork s.

mullvad

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

ˣmullsork

mullsýrtj, -en

mullvad, åkersork

en annan gång tecknat mullsúrtj

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

mullsorlefot s.

mølsúrkafǫ̀d r.; -futor

Pl. Rspr. påv. form

mullvadsfot

hør va en hør hide, hon håde
ut barn dɛ håde mølsúrkafutor,
lǿzor va di ente, dɛ va vǿrklihèd,
ʒa har ʒelv set ed. men dɛ va får hum
håde set mølsúrka a bled rød får dam
nar hum va mǿ nam

St. Köpinge

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

№ 303.

*mullsugen

molsúan adj.

slö till humöret

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

an‿ sidor‿ o‿ blẽr‿ rèkted molsúen. Man sitter och blir riktigt slö". S.F. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*mullsyrk

mɑlsýørtʒ m.

mullvad

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

×mullsyrk

sb.
mɷlsúrʒʒ, – – ́ an, – – ́ a
m.

mullvad

han ‿ ploka ‿ mɷlsúrʒʒa o ‿ lá̱ so ‿ moʒa ‿ mɷlsúrʒʒa há̱r ṵ̀de. Han (katten) tog mullvadar och lade så många mullvadar här etc. K-f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×mullsyrk-bunke

mωlsýrtʒa bώʒka pl.

mullvadshög.

M.J.90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

×mullsyrkbunke

{mɷlsúrʒʒabɷ́ʒka sb.
{mɷlsúrkabɷ́ʒka pl.

mullvadshögar

K.-f. 86. | den ‿ ʒṵdor ‿ op‿
mɷlsúrʒʒa bɷ́ʒka.

Den (ɔ: mullvaden) skjuter upp mullvadshögar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×mullsyrkhål

mωlsúrʒʒahωl̠|ed best. sg.
mullvadshålet

K. f. 86. | hær. e. at.
mωlsúrʒʒahωl̠
hæ̠r òp̠e i. bág̠. Det finns
en mullvadshål här uppe
bakom huset. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mulna

mùlna, =

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

mulna
v.

mɷ̀lna -ar -a -ad

de mɷlnar óp

Nr 5978. Bromma, Herrestads **hd**

I.Ingers 1954.

mulna

màlna, =

–ar

da màlnar ²fra svæ̀r-
takråg. Det mulnar från
Svårte till. (Se u.
Svårtekrok). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mulpåse

mùlapåsa m.
håsttornister.

(Jfr y. toríst.)

M.f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

mulpåse
sb.

m̀ulapóska m.; ` — ´ ana
bf. pl.

hästtornister

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

mulpåse

mù̲lapú̲sa

hästtornister

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

mulpåse

mù̱lapǻs̱a

hảsttornister

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× malsugen

mωlsú̲en

vid dåligt humör

St. Herrestad.

3340 Herrestads hd M.Åberg 1938.

mun–
s.

mωʒ̱, -́en

1. jæ sæ̱ presí̱s som de hade
flø̱̀ed aw mώʒ̱an pω mi.
2. man i mώʒ̱an dæa e han ènte dòḻi.

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

mun

mɑŋ̲, ´-an

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

mun

mɑʒ̠. ´en

la mɑ̠́den tọ̀ra mɑ́ʒ̠en = tiga

då man ȁter.

Nr 3341 Bjeresjö, Herrestads

Malte Åberg 1938.

mun

mong

hum har inte glimt mongen heimma

(om ete pratsamt fruntimmer)

Mongen går po na som ~~[illegible]~~ en tjäpa i ed jul.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

men II

många monga jårr tomma fad,
men många hännor jårr ette snällt arbáj.
ordspr.

bu får vänna mongen ette masåttjen
ordspr.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

mun III.

Pråsten å kongen fårtjenar brôd me mongen,
Klåkkaren å hanen ha samma vanen.

ordspr.

Den som har en stor mong få ha en stark ryggj

ordspr.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

mun

mωʒ, m., ¹-en, pl. ²-a, -na, mun. Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Ha²rr.

I. mun

mωʒ̲, ´-ɐn

so‿tá̲r‿han‿ɐn i‿
mώʒ̲ɐn. Så tar han den
(ɔ: ringen) i munnen (om
en lekande kat̄). K.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II.   mun

han‿har‿hat‿ìgla
                                  Han
iʒa‿i‿móʒan.
har (som botemedel mot
tandvärk) haft blodiglar
inne i munnen. R. f. 86./

hon‿bar‿bós‿i‿móʒan.
Hon bär halm i munnen
(om en sugga, som skall
grisa). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mundering

mondériŋ

indelt dragons l. soldats utrustning

di‿hada‿rustkámara, dǻr hada‿han‿sin mondériŋ. De hade rustkammare, där hade han sin mundering. K. X. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mun-full

en mώʒ̱fuiḻ

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers 1950 Exc.gr

munharpa

mωŋhœ̱́rpa. -an

munspel.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

munharpa

mωŋhǽ̠rpa, -an

munspel.

di spɛ̀l̠a pω mωŋhǽ̠rpa

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

munharpa

mɷzh$\overset{1}{\underline{a}}$rpa, f., -n, pl. -por, -na, munharpa, -giga.

Ö$\overset{2}{j}$a.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

H$\overset{2}{a}$nn.

munhuggas

pres. mωʒhώg̠s = tråta

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

munhuggas

monghoggs

tiātas.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

munhuggas
vb.

Pret.
mωzhágdes

Pres. mωzhώkes

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×munlåp

sb.

mazléven best. sg.;

mazlévana best. pl.

låpp

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× munläpe

sb.
mɑʒlévɐ ; pl. –´a, –´ana
m.

han vɑ sár pɑ mɑʒlévana. Han var sårig på läpparna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

mωzlé̱v r. j — a

munlãpp s.

lăpp

St. Kǒpinge

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

+ munläpp

mωʒl¹e̱v, m., -en, pl. -a, -na, eg. munlå²pp; lå²pp (på munnen).

hæm̱ s²mi̱la o be̱d si i mωʒl¹e̱vana. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hå²rr.

× munlåpp

mozle̱v¹, m., – kn, pl. – a, – na, munlå²pp, låpp på munnen.

Öja².

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hån.

mansbit

^{1}møŋsbi̲d, m., -en, pl. -a, -na, mansbit.

Vi fi^{2}ŋe ha̲rs et pa̲r ^{1}møŋsbi̲da ~~bo~~ brø̲. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hå^{2}n.

× munstasch

mozsta̲^{1}ʃ, f., -ɛn, pl. -oɹ, -na, mustasch.

dɛn ɛ̲^{2}na mozsta̲^{1}ʃɛn e jo ty^{2}zare ɛn dɛn a̲^{2}ndra.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Sta^{2}rr.

*munstickor

maŋstíksor pl.

mustascher

(skämts.)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

munter

mɷ́ntor

glad. trevlig, behaglig

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

+ muntål

s.

moŋtǿ̱l

förmåga att vid sjukdom hålla jämmerrop tillbaka

ente ha mongtö́l: jämra sig för sjukdom

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

№ 300 Herrestads hd. + muntål

moztōl¹, n., - ed, utan pl., tillbakahållande, undertryckande af de jämmerrop som en häftig kroppssmärta framtvingar.

ja hå²de än²te moztōl¹ på en hel u̲²ga, u̲²dan ja la̲ i e̲t vi̲ o skri̲cʒ, så o̲nt som de jö̲²re i si̲¹en ja byff opere̲¹rad, men ja moztōl¹ [illegible] så ve Härr.

Per Larsson 1901.

ˣmunvik

mωʒvé̠gʒa pl.

mungi̔por

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*munvik

mωʒ|vę̲́dʒan best. sg.;

–vę̲́dʒana best. pl.

mungipa

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ munvike

mo̜zvi̠dze, m., -n, pl. -dza, -na, mungipa.

sa̠glel rä̠nde ne̠r od mo̜zvi̠dzara po̜'n.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hane

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣmuntål
sb.

mɷztá̲l

förmåga att trots smärtor hålla tillbaka jämmerrop.

ja‿hada‿so‿ɷ̲́nt i‿bé̲nan, so‿ja‿hada‿ìn̥ta mɷztá̲l,
Jag hade så ont i benen att jag inte hade "muntål".

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mur

mu̱r, m., ¹ -en, pl. ² -a, -na, mur.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slårr

mur, s.

mur, múren,

38-78-

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

mura
v.

mù̲ra -ar -a -ad,
p.p. -ad, neutr. =, pl. -ade

di va mù̲rade aw rœ̲̀u̲sté̲n
óp̲ tr tá̲ged; si̲n va di
mù̲rade ma rø̲̀sté̲n (näml. skor-
-stenarna)

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

mura

^{2}mu̲ra (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -ade l. -ada, -a, pl. -n l. -ren) tr., mura.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901. Alön.

mura

vb.

mù̲r/a, =

Pres. -̀ar

di‿mṵrar‿so‿fi̅na

bǻ̲. De (svalorna) mura

så fina bon. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

murare

mu̲²rarɛ, m., -n, pl. =, -rna, murare).

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Hå²rr.

murare

mù̱rara

fá̱r han va ós̱a lid
mù̱rare, sa ja fuḻda ḻid
ma há̱r strá̱s.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1953.

murare

mù̲rara m.; pl. =

l̰id. mù̲rara en liten smula murare, som något litet sysslat med mureriarbete

N. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

murbruk

murbrú̲g, -ed

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

mursked

murʒé

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jfr foge-, smal- o. spets-sked.

mus s.

mu̲s f. ; mu̲s eller mu̲s .

mus

l^{2}apor a lu̲s,
r^{2}ūto̲r a mu̲s
a̧u v^{2}a̲ra hu̲s !

M. Areskoug 1926.

St. K^{2}öpinge Herrestads hd. № 303.

mus

mus, -´en, mus, -´en

lilla husråttan

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

mus

mus, -en

Når musen e mått, e melet best = för den som har överflöd på allt, ä där intet som smakar.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

mus

mu̲s, f., 1̲ hn, pl. mu̲s̩, 1̲ hn,
1/ mus, lilla husråttan,
2/ benämning på vulva hos kvinnor.

Allm.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Olarr.

mus

mu̲s, -́en. pl. mus̲, -́en

el. mys̲, -́en

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

mus

mus pl. mys

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

I. **mus**

mu̱s, ´-en; pl. mus̱, mus̱en

lilla husråttan; jfr rùt̲a stòra husråttan.

--- lȯk̲ebé̱dę tı mús̱en

lockbete åt mösen / när —

mú̱sen e. mét̲, so . . e —

mé̱led bé̱st. När musen

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II.   mus

år mått, så år mjölet beskt, dvs. når man får sitt lystmåte på något, så smakar det inte mera. Ordspr.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

museum

mωsè̲ωm n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

museum

mωsè̱ωm , mωsè̱ωmed

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

museum

Pl. mosè̱or

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

musfálla

musafálla mùesafáLa

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

musfälla

mùsafála f.

fälla för fångandet av lilla husråttan.

Jfr råttfälla

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

musfålla

mu̠ᵉsafàḻa l. mu̠ᵉsa̰fàḻa, f.; -n, pl. -ḻor, -na, musfålla, fälla för lilla husråttan.

Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slår.

musfälla
sb.

màusafélla f.; pl. ˋ– – ˈ–or

fälla för fångandet av lilla husråttan.

Tr. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ˣmusgnag
sb.

mù̲sagná̲v n.; ` – – ´ad

sådant som mössen
gnagt av

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

×musgnagat

adj.

mùsagnávad obest. n. sg.

gnagt av möss

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× mus-gnagen
adj.

mùsagnáven

gnagad av möss.

se mùsagnáven ùd (luggsliten)

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A. Persson 1938

musik

mosík

n. f. 90

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

musik

mos$\overset{1}{\underline{i}}$k, m., -ka, utan pl., musik.

$\overset{2}{\dot{o}}$ja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Olaus.

musik

mosí̱k, – ´en

Sk. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

musikalisk

mωsiká̲lisk; pl. – – –́ -a

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

musrede

mùusarúg̰da m.

lilla husråttans bo

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

musrede

mùsarúda m.

lilla husråttans bo.

cn. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

ˣmussìka

sb.

mώs̲ìka

myskmadra (Asperula odorata).

K.-f. 86.

Våxte rikligt i ˣFrōdalen

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mustasch

monstá̲ʒor pl.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mustascher.

maŋstá̲ʃor

(Äv. maŋstíksor; skämts.)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

musãten

mù̱saė̱dad n. adj:

gnagt av mõss

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

muta

muda   mù̲da

småj juled så gai de lått
muda domaren fåi du rått.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

muta

^{2}mu̱da (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -ade l. -ade, -a, pl. -n l. -den) tr., muta.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Ha^{2}ur.

mutor

m$\overset{2}{\underline{u}}$dor, kol. f. ,- na, mutor.

spel$\overset{1}{\underline{å}}$rkn to$\underline{k}$ m$\overset{2}{\underline{u}}$dor a$\underline{u}$
hag$\overset{1}{\underline{å}}$rabù$\underline{n}$orna. Bromma.

H$\overset{2}{å}$rr.

Per Larsson 1901.

mycken

m$\overset{2}{\text{i}}$e̱n l. me̱n m. och f., n. m$\overset{2}{\text{i}}$e̱d l. me̱d l. me̱d, pl. me̱n., komp. me̱r, me̱st, adj. mycken.

Bromma, Öja. Hårrestad

$\overset{1}{\text{r}}$a̱skar han både sa men $\overset{2}{\text{t}}$o̱nor pö sin f$\overset{1}{\text{i}}$o̱l. – di ha̱ sa men glå$\overset{2}{\text{t}}$a̱ sa.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Håm.

mycken
pron.

mìan

mỳad n.

M. f. 84

Nr 8025 Bromma Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Bromma

mycken

mì̠en = många

ǿ̠, hær líg̠zor sæ mì̠en p̀æ̠ror

Nr 5116, Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

mycken

mỳen

han hade sa mỳen vǽrk ----

han ble mìed béton.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

I. med x) n. mycken

mi̱len pron.

mɛn (trycksv.) Neutr. x)
mỳad l. mỳä xx)
min (trycksv.)
~ Se ex.!
mi̱ad myd (trycksv.)

---

vi tā́ so mỳad vi vi̱la. Vi
tog ~~så~~ mycket vi ville. / mìja
xx) N. f. 80 / bèdor många betor
(ɔ: stor betodling).
x) N. f. 86 (sällsynt).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. mycken

pron.

dɑ‿ʒʒ̱ènar ì̥ta so‿mỳad. De förtjäna inte så v̄àrst mycket.

M. f. 80. / ɑ‿kan‿ì̥ta so‿mé̱d. Vi kan inte så mycket.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

III. mycken

pron.

dær‿stω‿ad‿han‿ drák myad. Där stod i tidningen, att han drack mycket. K. f. 86. / dær‿ va‿ so‿ mæn‿ mæ̀n̲əʃor. Där var så många människor. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

IV. **mycken**

pron.

hær‿e‿so‿mɛn‿blòmar‿hærúda. Det finns så många blommor härute (ɔ: i träd-gården). K. f. 86. / hær‿e‿so‿mɛn‿hùla‑bóska. Här finns så många fläderbuskar. K. f. 86. / de‿hada‿so‿mɛn‿bí, so‿mɛn‿bí. De hade så många bin, så många bin. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

V. mycken

pron.

di ‿ träʒʒor ‿ mi̲ɐd fo̲r. De kr$\overset{2}{a}$ver mycket foder.

Å. f. 86. / han ‿ har ‿ hat ‿ for ‿ myɐd arbáj. Han har haft för mycket att göra.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

VI. mycken

pron.

ja - har - fad -
m̀jad hjél. Jag har fån
mycken utskällning. K.f. 86./
dɐ - ǿlégor f̀årled m̀ied
fóck. - Fock ödelägger för-
färligt mycket pengar. K.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

VII. mycken
pron.

hær ‿ e ‿ so ‿ mɪn ‿ blàmor. Här är så många blommor. K. f. 86. / ált for‿méd sultgórkor. Allt för många syltgurkor. K. f. 86. / dær‿ e‿ so‿ mɪn‿ pìdza, so‿ mɪn‿

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

VIII.

mycken

där är så många pron.
taggar, så många taggar.
K. f. 86. / so‿ hade‿ vi so‿
mun‿ kál. Så hade vi så
mycket kål. K. f. 86. / nú e‿
dær‿ i̥nte so‿ mygd‿ ván. Nu
finns där inte så mycket vatten.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

IX. mycken
pron.

han ‿ mota ‿ ga ‿
o ‿ ble ‿ àrelán, for ‿ han
hada ‿ søn ‿ mìan værtz.
Han måste gå och bli åder-
låten, för han hade såden
mycken värk. K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mycken;

mìlen a.

mìld n.

màŋa pl.

har é mìlen sǿ
ùdl inúl;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

~~mycken~~;

~~mìld a. n.~~

mycken

min, neutr. mid, pl. min (= många)

dæ kom sa min dræ̀ga ifra hỳggestá

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

mycken

mì̲en eller me̲n, m. & f.

neutr. mì̲ed el. me̲d el. me̲d,

pl. mea̲n (svagtonigt)

rú̲esken han hade så mea̲n tà̲nor

på sin fió̲l.

St. Herrestad. Herrest. hd.

P. Larsson 1901.

mychen

men, mɛd

eller møn, mød,

resp. m$\overset{2}{ø}$en, m$\overset{2}{ø}$ed

mycken, mycket;

många

harmen (pɛ́ŋa) har han da?

di ha sa men gl$\overset{2}{u}$ta.

dɛd e sa mɛd sam fartiʃú ar sin.

-- sa vɛd en presis har mɛd en ha.

~~Vänd!~~

s. II

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

~~hω$\underline{n}$ v$\underline{ɑ}$ m$\underline{ø}$d d$\overset{2}{\underline{ø}}$le.~~

~~d$\underline{i}$ h$\overset{2}{\underline{a}}$de sɑ m$\overset{2}{\underline{ø}}$ed ch$\overset{1}{ω}$$\underline{v}$asat.~~

le $\overline{\underline{II}}$

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

myçken

mìen

sín sa e hær mìen jár
sáld ifra hàrestagáren.

jà, men dær va mìen grö́d.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

mycken

mì̱an ; n. mì̱ad

dær‿ble‿ı̊̀nta so‿
mì̱an tjæ̱rnamíltj.
Det blev inte så mycken
kărnmjò̄lk.

Nr 7472. Herrestads hd
K. s. 78 Hugo Areskoug 1960.
St. Herrestad

mycken

mɛn̲

anv. i bet. många

so mɛ́n̲ mɛ̀n̲ɛʃoɐ haɐ ja
fáktɛst à̲li sé̲t

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

mycken (-t)
✓

I̲I̲

hon va mǿ̲d dø̀l̲i.

di hade sa mø̲̀ed ihǿv̲asát̲.

303 St. Köpinge Herrestads hd
Malte Areskoug 1926.

mycket

mỳ̠ed el. mi̠ed

de̠ jò̠n ja mi̠èd pǻ si̠

ɔ: inverkar.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

mycket

mỳ̱ad

biform till mì̱ad eller mi̱d

de e mỳ̱ad læ̀g̱a si̱̍n.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

mycket

mì̠ad

já̠ , de va mȉ̠ad , mì̠ad lé̠r ós̠a .

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

mycket II

mì̱a̱d

få acc. 1 nār for fóregå:

for mí̱a̱d ræ̀jná̰ne

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

mycket

mì̠ed

Nr 4062 Bjeresjö, **Herrestads hd**

I. Ingers 1950.

mycket

mì̲ed

sa̲ mì̲ed kòstar dén̲ (barn)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

mycket:

di hàd̲a sa lì̲ded ; de
va ènta mì̲ad.

de har rèjnad mì̲ad ì nát̲.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

mycket

mied

en pris snus ongor hala måltiden,
så edor en dovvelt så mièd.

Nr 3906 Högestad, Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

mycket

mỳ̲ed el. mì̲ed

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mycket

mì̱ad

dé̱ haɐ di sá̱t mì̱ad hœ̱́ɐ

de̱ haɐ vá̱d naɐ ja va mi̱ad
ó̱ŋ

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

mycket

mø̀ed

yngre form än mìed

trǿen kan jòra mø̀ed

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

mì̲ad

mycket
adv.

mì̲ad bàk̲ad mycket
backigt

N. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

mycket

mi̲d

tjàesti' hωn va sa mí̲d som
mώstoa ta dén̲ som---

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

mycket

me̲d (m. fl. former)

ènta sa mé̲d som en gráv̲ ve vǽj̲en

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

mycket

mi̠d el. mɛd̠

dær va mí̠d a hø̠ra ǿ̠vor.

ènte sa mɛ́d̠ som sá̠.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

mycket

hœr har vád mièd
fór i tidan, som di har
snakad óm

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers 1950 Exc.gr

mycket

dæɩe mỳed, mỳed, mỳed

G. N.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1954

I

mycket
adv.

mỳad
Trycksv. myd

mỳad stór. Mycket
stor. / har ~ myd ~ é ~
hùm? Hur
M. f. 87. / mycket är hon?
(ↄ: klockan)

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

II

mycket

adv.

mì̠æd

mì̠æd bat̠́or mycket
bättre

N. f. 78.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

mycket

mỳed

han bωr nere i sa mỳed som
hedor ö̀ja, i trǣgarshused.
en mỳed gàmal kỳrja.

1951. Bromma, Herrestads hd

I. **mycket**
adv.

mì̱ad l. mỳ̱ad l. mì̱a

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

han ‿ e ‿ mi̱ad rí̱gor.
Han är mycket rik.

M. f. 90. | di‿ svà̱va
for‿ mýad. De
ödslade för myc-
ket.

II.

mycket
adv.

hær ‿ e ‿ mì̲e for vá̲rmt

här är mycket för vermt

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

II.

mycket
adv.

for‿mý̱ad

för mycket

han‿jùṉa ja̱ren
for‿mý̱ad. Han
gödslade jorden för
mycket (ɔ: för kraftigt).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

myc̣ket

mì̲ed

han va mì̲ed rí̲gz

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

mycket

mì̲ad

dar e gra̲t mì̲ad ija̲n.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

myçket

mỳ̱ad

huᴀ e mỳ̱ad stώ̱ᴀ udsíkt.

dìṯa hú̱sed e mỳ̱ad ø̱voᴀ
hώnᴀa ǻ̱ᴀ.

Bussjö

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

mycket

mìa̠d el. mɛd̠ el. mɛ̠d

já̠, de va ja̠ mìa̠d lǽgo̠n

J:ate gå till St. Herrestad.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

mycket

mỳad

(jfr mìad och med.)

di hade ènte sa mỳad a hànlá for.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

mycket II

fólkad di hada ànta
med̲ batá̲lt ihél̲or...
di va fàt̲ia, mi̲èd fàt̲ia va di.

Nr 5023. Borrie, Herrestads **hd**

I. Ingers 1954.

mycket:

já̲ de vá̲ dær, men
ànte só̲ mɛ̲́d som pa
tvedǿ̲ra.

(Glans).

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

mycket II

få aç̣ç̣. I då for fòregå:

sa̲ gar ʃǿ̲n for mí̲ed óʃ̲.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

mycket

mỳ̱ed

jà trɑ̱r de va mỳ̱ed ad di trɑ̱̀da pɑ ed.

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads **hd**

I. Ingers 1952.

mycket

mỳ̲ed

fǿ̲r va de jå mỳ̲ed fàt̲et
for folk.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1953.

mycket

mì̲ed el. mỳ̲ed x)

hæ mì̲ed de vǽ̲ ---
han hade sæ mỳ̲en vǽ̲rk --- han
ble mì̲ed bét̲on.

x) hos samme individ.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

mycket

med

biform till mìad

sa méd vi skola há

sa méd har vi reperérad

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

mycket

mè̲ad men mè̲at ffe d̲

sa mè̲at di ná̲nsi̲ns vel̲a drìk̲a

Nr 1879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

mycket :

mì̱ad, mï̱̀ad, mì̱ad stóṟa

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

mycket

mì̲ed

sà va mì̲ed beká̲nt me na

de har ble̲d mì̲ed, mì̲ed forbé̲trad

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

mycket

mì̲ed

já̲, mì̲e̲d

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

mycket III

mɵ̱̀ed, biform till mɪ̱̀ed och
me̱d:
makarɷ̱́ror ǽ̱t di mɵ̱̀ed
om formen æ̱t, se ȃta

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

I.

mycket

adv.

mɛ̱̀ad[x]

mɛ̱d[x)]

mỳ̱ad l. mỳ̱k

mỳ̱a gàm̱al mycket gammal.

n. f. 80. / for-mỳ̱ad för mycket.

x/ X. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. **mycket**
adv.

hànom tʒánor ja
mìad. Honom kânner jàg
mycket. K.f:86./ ja sulta-
-abla so mìad. Jag sylta-
de ner âpplen så mycket. Os./
dár ha en sprȃged myád
2 dí hèlorna. Dâr har

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

III. **mycket**

adv.

man sprungit mycket i de backslänterna. K. f. 80. mỳed snél mycket snäll K. f. 86. / han behǫ̃vda ǹ̥ta spriŋa so méd omkriŋ. K. f. 86. / Efter prep. for 'för' för tvåstavig form akut accent, t. ex.:

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

IV. **mycket**

adv.

han‿ sä̀jpta for‿ mýad.

Han söp för mycket.

K. f. 86. / han‿ har‿ gad‿ mèr̲ad o‿ bòr̲ad.

Han har (under sitt arbete) mycket gån och barit (tunga föremål). K. f. 86.

Nr 7633 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

V.

mycket
adv.

--- nor‿at‿da‿
va‿ mỳ̲a ʃít̲ på‿vàj̲ana
--- når det var mycket
smutsigt på vägarna. /

K. f. 86. / stórken dan‿
har‿gå̃d‿mỳ̲ad
hǽ̲r nè̲rə i‿ä̀ŋana. Storken
han har gått mycket här nere i
ängarna.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

VI

mycket
adv.

di‿ skola‿ vara‿ mì̱ad dòktra. De påstodos vara mycket duktiga. K. f. 86. / hon‿ va‿ mỳa̱d ri̱gz. Hon var mycket rik. K. f. 86. / han‿e‿so‿ mí̱d som‿ fá̱r ti‿ dá̱n ʒʒé̱lmá̱n. Han är så

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

VII.

mycket
adv.

mycket som far till denne Kilman (ɔ: i själva verket far till etc.). M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mygg
s.

mydʒ, n., pl. =.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

mygg
s.

ˈmydʒ, n., pl. =.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

mygg

mydz, n., $\overset{1}{-}$ed, pl. =, $\overset{1}{-}$en, mygga. Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne

mygg

{mygg äv./koll.
{mygdz n.; mygdzan best. pl.

dær ‿ va ‿ so ‿ moʒa ‿ mýgg. Där fanns så många mygg. N. f. 80/ et ‿ stórt mygdz. En stor N. f. 80./ mygga. K. f. 86. K. f. 86/

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

myggknuta

mỳggzaknúda f.

bulnad efter myggstick

K. f. 86.

Jfr. × gylleknuta

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

myggstucken

mỳg̲g̲za|stȧ́k̲en; pl. ̀- -stȧ́kna

sòmlia màn̲nᵊfor ble‿gȧ‿ f̲ȧ̀rlat mỳg̲g̲zastȧ́kna. Somliga människor bli ju förfärligt myggstuckna. H. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mylla
sb. vb.

Se ˣmulla 1. o. 2.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mylla
s.

mùL̲á̰, -á̰n

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

mynt

munt, s. n.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

mynta

mynta pl. myntor

trädgårdsväxt.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

mynta
sb.

mùntor pl.

krusmynta

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mynta

meìntor pl.

En odlad Mentha-art

Jfr hundmyntor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

mynta;

m̀ynta, -nas.

Mentha;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

myra.

my$\overset{2}{r}$a, f. -n, pl. -ror, -na, myra. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Ha$\overset{2}{r}$r.

myra, s.

/ ; mỳror, /

39. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

myrten
sb.

muírtan

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mysa

mỳ̲sa, ˋ-te

Pres. ˊ-or

K.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mȧ
v.

mɑ ˏ
(‾)

já̲, dɛ́ mɑ han jæ̲̀rna jòr̲a

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

må
vb.

ma̲, ˋ-da

(om kroppsligt befinnande)

de͜ mada͜ ìla̲. De
mådde illa.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

må
v.

ma̱, mà̱da, ma̱t

á̱, di mà̱da dòḻat pa dáṉ
tí̱dan ɔ: foro illa, fingo försaka.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

måka

mogga   màg̱a

gůdsla i kostallet.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

måka
v.

mùga -ar -a -ad

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

ˣmåka
vb.

mòga, =

rengöra ladugård, stall etc., gödsla ut.

ta o ga ud o mòga z svinstían!

Sövestad

Nr 8023 Sövestad Herrestads hd

M. f. 79.

Hugo Areskoug 1962

×måka
vb.

mògla, =

gödsla ut, rengöra stall och ladugård från spillning.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

II *måka

mɷ̀g̱a ɷʒlɷ ‿ sví̱nan

göra rent under svinen,

mocka : svinstian

mɷga ‿ ɷʒlɷ ‿ ʒʒǿ̱rna (korna)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

måka
v.

mὼg̲a -ar -a -ad

uttaga gödsel

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

måka vb

m$\overset{2}{\text{ω̊}}$g̱a ; -r, –; –; -d, -d.

måka

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

måka
v.

mòga -ar -a -ad

borttaga gödsel ur ko- eller häst-stall.

1958. 4062 Bjärsjö, Herrest. hd

*måka
vb.

mògja , =

befria stall och ladugård
från spillning, gödsla ut.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

M. f. 80.

(Nyare: jùsla gödsla)

+ måkebór

moggebór, -en

mòg̱ebó̱r, -en

go̊tselbai

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

*måkedörr

mògadǿr f.

den (mindre) dörr genom vilken spillning från stall och ladugård kastas ut på gödselhögen.

M. f. 9 Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

×måkedõrr

mògedó̲ran bf. sg. sb.

den dõrr i ladugården, genom vilken spillningen kastas ut på gõdselhögen. Jfr ×kåttedõrr.

R. 9/7 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

× måkegrep

mὼg̱egré̱v -en

grep anv. vid måkning.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

ˣmåkegrep

sb.

mø̍g̲agrē̍v

dynggrep, grep som använ-des vid utgödsling

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×måkepåk
sb.

mògapág m.

drängpojke som passade kreaturen och utförde diverse smärre sysslor

ca. f. 90.

Öjå.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

måkeskovel

mὼg̱əskɵ́wl, -ən

skovel anv. vid måkning.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

×måkeskovel

sb.

mògaskáwl m.

skyffel varmed mockas i stall, ladugård etc.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

ˣmåkeskovel

mògaskóvl sb.

skyffel som användes vid rengöring av stall och ladugård. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*måkeskovel

mø̀gaskǿwl

skyffel varmed stall och ladugård rengöras.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

mål

má̲lad best. sg.

rösten, målföret

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

mål
s.

ma̲l, -́ad, pl. =, -́en

så mycket mjölk som ko avgiver vid varje mjölkning.

Nr 4878. St,Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

mål

ma̲u̯l, n.

h. = så stor mjölkmängd som avmjölkas på en gång.

tvá̲ má̲u̯l mjǫlke.

jfr mjölke

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd
I. Ingers 1950 Exc.gr

mål

málad best. sg.

mjö²lkningsti²llfälle (morgon, middag, kväll).

vi ‿ hàde for ‿ málad.
Vi hade betalt per mjölkningstillfälle (ɔ: efter antalet gånger vi mjölkade).
St. Herrestad K. J. 78.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

mål 5.

ma̲l n. ; pl. =

de h²ø̲rdes pa m¹a̲led
a̲t e va du̲.

mål
1/ mat
2/ röst, tal

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

mål

ma̲l, n., 1- led, pl. obrukl.
mål, röst, stämma.

Mans^{1}o̲lsen han ha d^{2}o̲ktet
ma̲l o han kan jo skr^{1}i̲cza,
sa han d^{1}u̲or go̲t te r^{2}ö̲va
jo aks^{1}o̲nor. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr

1. **mål**

ma̲l, ´-ad

Hört; betyd.: den mjölk man får av kor vid varje mjölkningstillfälle (förs.: morgon, middag och kväll).

K. f. 86. ìnta de första må̲led. Inte det första målet (mjölk).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

2. mål

sb.

mal n.

mått

I uttr. som: stràgad mál

struket mål, struket mått.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

3. mål
sb.

ma̲l n.

röst, stämma

han ‿ har ‿ ät ‿ brá̲ má̲l.
Han har en kraftig stämma.

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

måla
v.

mɑ̲̀lá̲ el. mɑ̲̀la

p.p. -á̲d, neutr. =, pl. -á̲da

di bla mɑ̲̀lá̲da for en
fámti, sáksti ø̲̀res pǽŋ̲

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

måla II

de va ènta fàrlat
a màla dí.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

måla
v.

perf. part. mɑ̱̀lad. pl. mɑ̱̀lada

di e mɑ̱̀lada

Baldringe

Nr 22795 Baldringe Herrestads hd

I Ingers 1948-52

1952

måla
v.

mà̲la -a -ad.

p.p. mà̲lad, neutr. =, pl. -ada

1952 ~~Hö~~ Baldringe. Herr. hd

+ måla
v.

mà̲la , mà̲lde , ma̲lt

= måta

dí kan jo ma̲la fé̲l ós̲a.

Nr 4062. Bjeresjö.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

måla
v.

mà̱la -ar -a -ad,

p.p. -ad, pl. ̀-ada

vel̲ du ha gríndorna mà̱lada,
sa far du sá̱l jòr̲a dé.

Nr 4878 St.Herrestad. Herrestads hd

I.Ingers 1952.

× måla vb

²maula ; ¹-or, - ; ²maulde ;

mauld, mault

di skω ²maulas

di bør ²maulda   ta mått, måta.

di faga a fa ¹barned mault.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge   Herrestads hd. № 303.

måla, v.

mà̱la, mà̱la, mà̱lad

mà̱lar, pres.

mà̱la, imper.

mà̱lad, pret. ptc.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

120.121.

1. måla

vb.

må̀lla, =

Pres. ̀-ar

måla med färg

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

2. måla

vb.

mà̲lla, ‑̀da

mȁta

Ofta i fȍrb. ma̰la‑óp

mȁta upp | di. mà̲lda rāmt.
De mȁtte frikostigt,

K. f. 86 | tog rikligt mått (t.ex.
av mjȍlk, säd o.d.;
måttkärlet blev rågát).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

målad, a.

màlad, màlad, màlad

113. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

målare

màlara m.; pl. =
l. màlàra ×)

K. f. 86.
M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×) Med starkt bitryck på penultima, trol. ngt starkare än semifortis.

mà̱lare- målaremästare
mástara m. sb.

han‿ har‿ é̱n sǿ̱ṉ, som‿
e‿ mà̱laremástara. Han
har e̱ṉ son, som är målare-
mästare.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

målarepensel

màlarapėnsal m.

M. f. 80.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×målkvinna s.

²måulakòrja f. ; -or

klok gumma som
botade ²måulaȝùga.

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

målla
sb.

mìl̲or pl.

maskrosor

K. f. 86.

Jfr svinmålla

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mållös

malø̱¹s l. – or, m. och f.
n. – lø̱¹st, pl. – lø̱¹sa, utan
komp., mållö⁴s.

mor la̱¹fods bik̲. malø̱¹s o
lam̲ i å̱lahø̱̀st. Högestad.

№ 300 Herrestads hd.

Härr

Per Larsson 1901.

målning

mæ̲̀lnɛŋ, pl. -or.

di' hɑn framká̲lad mæ̲̀lnɛŋor

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

målning
s.

mɑ̀lnɛŋ pl. -or

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

ˣmålsjulka s.

²må̱u̯laʒu̱ga r.

ett slags skäver

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

måltid;

móltid, – lm s.

– ꭤ, – na;

di fikk tre moltiꭤ

mad;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

måltid

ma̰ltí̠d

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

mɑtrɑ́

måtro

måntro

dœr va mɑtrɑ́ e̊ʒa he̊leda̗
som fe̊ʒe spe̊las hen ů̱dan
nɑn skɑ̊le tvɑ̊ʒet te ʃʒårkan
var he̊le da.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. N:r 303.

mån
adj.

man

han ‿ e ‿ so ‿ mán
om ‿ krégan. Han
är så mån om kreaturen.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
M. Hugo Areskoug 1960.

I. mån
adj.

man

som ser ngn tillgodo

I uttr. mán ˬ óm.

hanˬ e. mánˬ óm

ǿgzan. Han är mån om hästarna (ɔ: sköter dem väl). K.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II, mån

àn̲a e‿so‿mɑ̲́n‿om adj:
o‿jḛ‿dom‿mɑ̲́d. Anna är
så mån om aŭ ge dom mat.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

månad

mà̲nad, ̀–en, ̀–or

agóstɛ mà̲nad augusti

månad

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

månad

mɑ̱̀u̯ ná̰d -en

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I.Ingers 1950 Exc.gr.

månad

mà̠u̯nȧ̰d -en

1950. Bjeresjö. Herr. hd

månad
s.

mà̲u̯ná̰d , -en

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

månad

mà̱u̯ná̰d pl. -or.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

månad II

den sì̱ste mà̱u̯na̰̍den

Nr 4878. St,Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

månad

mà̲u̯ná̰d, -en

den sí̲ste mà̲u̯ná̰den

Nr 4878 St Herrestad, Herrest. hd
I. Ingers 1950 Exc. gr

månad

mànad pl. -or

vi lèste i tjòrtjan i
apríl mànad. = blevo konfirmerade

el. mànád. màu̯nád

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

månad

m$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$nad, m., -ln, pl. -or,
-na, månad.

Aum.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

månad

sb.

mànad, ` -en, ` -or

i fòrra (fårra) mànaden.

N. f. 84.

Nr 8025 Bromma Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Bromma

månad

mà̲nad pl. -or

et pá̲r mà̲nador i tá̲ged

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

m̊ånad

mà̱nad, −̀-an, −̀-or,
−̀ -orna

i‿jú̱li mà̱nad.

K. f. 86. / I juli månad. /

... sin‿da‿lior‿
ud‿mõð‿márs mà̱̃nad.

... sedan det lider ut mot
mars månad.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

månadskarl

pl. mɑ̱̀na̰dskáṟa,

karlar som gå på arbete en hel månad i rad

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

måndag

M$\overset{1}{\underline{a}}$na. f. -n, pl. -nor, -na, Måndag. obest. genit. sing. = nominat. i fråga om tillkommande. M$\overset{1}{\underline{a}}$nes om förfluten tid. – Nyare mål M$\overset{1}{\underline{a}}$nda.

$\overset{2}{\text{Ö}}$ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

H$\overset{2}{\text{å}}$rr.

måndag

mɑ̲́nda -an

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

måndag;

mó̱u̯nda s.

de vȧ en mó̱u̯nda;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

måga

màʒa

best. f. di màʒa

di màʒa skrèp̱ablá̱an.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

månday
sb.

mánda

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

måndag

má̲ndḁ; pl. ´–or

1. má̲ndes 2. måndags

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

måndagkväll

¹má̱nakwèl̲, m., -en, pl. -a, -na, måndagskv²äll. - I nyare målet ¹má̱ndakvèl̲.

²Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

månadskarl

mànadskára pl.

arbetskarlar anställda
för en månad

M. J. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

måndagmorgon

$\overset{1}{\text{M}}$a̲namà̲rn, m., -en, pl.
-mò̲rna, -na, Måndagsmorgon.
I nyare målet $\overset{1}{\text{M}}$a̲ndamà̲rn.

$\overset{2}{\text{O}}$ja.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Hans.

måne

mà̱na, `-an m.

mà̱nan e‿po‿nýa̱d.

Månen är i ny.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

måne

mànan best. sg.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86.

de skola ˬ nàja for ˬ mànan.

De (gårdens unga flickor och pojkar) skulle niga för månen. Se närmare u. nymåne.

många

mɑ̀ŋ̲á̰ jåmtɑ mɑ̀ŋ̲a

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

måŋga

màʒa el. màʒá

nú̲ e di̲ hú̲sen né̲rre̲vrna

for màʒa, màʒa á̲u̲r si̲n.

màʒá gàʒá

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

många

màȝ̱á̰

hon va beká̱nt ma màȝ̱á̰

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

mången

mòʒ̲a pl.

han‿har‿mòʒ̲a
sỳ̲slor han har mycket
att beställa

M. f. a.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

mången
pron.

mò̱za pl.

mò̱za gamla å̱r.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

I.

mången

mòŋ̱a pl. stark form;
mòŋ̱a pl. svag form
de – mòŋ̱a det myckna.

mòŋ̱a nỳ̱a hu̱s många nya hus. / ált de dä̱r
mòŋ̱a alt det dár myckna. K.f. 86.
N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. **mången**

där‿va‿mò̠za, som‿àtru læ̠̀rdad. Det fanns många (skolbarn), som allrig lårde det. K. f. 86./ há ska‿hon‿ha̠ s̰ina‿mòza‿páza‿tí? Vad skall hon ha s̄ina många pengar till? K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

III. **mången**

de‿va‿mòŋa

óm‿ed. De voro många om det, många i bolag. N. 4. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

månljus
adj.

mɑ̀najús , neutr. mɑ̀najúst .

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mån-ljus
s.

mà̲najú̲s, n.

i mà̲najú̲s sa va dær sa
hæ̲̀rlat hene̲.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

månljus

mànajúst obest. n. sg.

da – e – mànajúst. Det är månsken.

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

månljust
adj.

mà̲najú̲st n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

månne

mona‿dí ?

n. f. 80.

mú̲na dí ?

K. f. 86.

månne det

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

månsken

månaskïn   mæ̲̀naʃe̲n

di gåi som å lappa vanta i månaskïn

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

månsken

mà̲naſḱn̲ n.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

I.

månsken

mà̲na|ʃḭ́n n. l. ≐-ʃín̲

K. f. 86. | lapa i và̲nta
i mà̲naʃín̲ lap-
pa vantar i mån-
sken (ett talesätt; trol.
med innebörden: göra ett arbete
under ogynnsamma förhållanden).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

måntro

montrá̱

man de va montrá̱ fàt̲ad

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

mårtensafton

martens²a̲tan, m., -ar, pl. -t̲na, -na. Mårtensafton, den 10 November.

Sa bik̲ ja fu̲g martens²a̲tan.

Högestad.
Ann.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stärr.

mårtensafton

mḁ̰rtansàṯan

den 10 november

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

mårtensafton

ma̰rtansàt̲an

10 november

K.f. 86.

Mårtensafton åts ofta en stekt tupp eller höna.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mått s.

mɷt̠ n.; pl. —

mått

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

mot n. mått
sb.

måtskärl för ngt

dæ va strü̲gad (strÿgzad)
mót. Det var strøket
mått. R. f. 86.

Jfr kappmått

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

mått, s.

m$\underline{a}$t l. m$\underline{a}$l

85 -

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

måtta v.

m$\overset{2}{å}$t̲a ; -r, - ; — ; -d, -d.

ta mått

a̲m̲ di̲ da̲ bø̲r m$\overset{2}{å}$t̲ada kle̲, - - -

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

m$\overset{2}{\mathring{a}}$te

måtte ve

måste

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

måtte
v.

mòte i "måste":

di mote ruìla i sán

= de måste framföra "rullebören" i sand.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

måtte

mὼt̲e

hjälpverb samt i bet. ”måste”

dæ̲r mωt̲e vi vé̲d om de va̲
à̲li sá̲ vínton

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

måtte

mot̲a tryckst.

mota tryckсв.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

1. måtte (uttr. för förmodan)
2. måtte (uttr. för önskan).
3. måste, var tvungen
han ‿ mota ‿ sàl̲a ǿ̲gzad.
Han var tvungen så säga hästen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

måtte
v.

màt̲e

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

måtte

motte màt̲e

anv. i bet. „måste".

men många bårn i Hámsta motte gå å tyggjà.

St. Herrestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

måtte:

han mɷt̲e sø̲dʒa jɷ́b̲ i màlma

Nr 4878. St,Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

måtte
v.

di mat̠a la vos̠ fá̠ -ad.

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

måtte

mωt̲e, sup. mὼt̲ad

i bet. "måste"

di har mωt̲ad va̲gad pώ
gá̲ren   j: kostat på gården i reparationer

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

måtte

pret. mɷ̀t̲e, äv. = måste

di mɷt̲e lìg̲g̲a i kɷ̲́stál̲a

näml. tiggarna

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

måtte

mὼt̲e

sa mωt̲e di sù̲ea àl̲e
aw é̲t ká̲ea.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I. Ingers 1950 Exc. gr.

måtte
v.

mὼt̲a

sup. mὼt̲ad   åv. = måste

ák̲ ák̲ ák̲ for àl̲a di
hώndrade gæ̀ʒ̲or en har mωt̲ad
sprὼʒ̲ed tɛ stá̲n !

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd
I. Ingers 1950 Exc. gr

måtte

mωta trycksv.

måste (pret.)

dɛ mωta ‿ mɛn ‿ jaksen ‿ skɵ̀wla ‿ dóm rena. De måste min själ skyffla dem rena. N. F. 87.
St. Herrestad.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

måtte

mɷ̀t̠e

i bet. "måste"

sɑ̠ mɷt̠e vi hènta na me jús̠

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

måste

mὼt̲e i bet. "måste":

di mωt̲e sed̲a óp̲ klok̲an
fì̲ra om mà̲rnana a ga né̲r i
plantá̲ged a dra op̲ spá̲ris.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

måtte
v.

mɷ̀t̲e

ăv. = måste

di mɷ̀t̲e nèstan jè̲la si frám̲

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1953.

I. **måtte**

mὼt̲a pret. / mωtad sup.
'måst' trycksv.

1. var tvungen, måste

2. uttryckande förmodan: 'måtte'.

K. f. 86. / M. f. 80. / àl̲a so‿ ha‿jâ̲ mωtad‿tâ̲‿dóm̲.

Annars så har jag måst ta dem. M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II.

månsken

agωsti‿mà̲naʃi̍n̲
augusti månsken
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II.   måtte

mὼt̲a

måste (pret.), var tvungen.

so‿mωta‿já̲ tá̲ pωli̲sen
o‿le‿nom‿hæ̀m̲. Så
måste jag taga polisen
och leda honom hem.

M. 4. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mȧtte
v.

mὼt̲a

āv. i bet. måste

dá̲ mωt̲a di t̲ìa stiĺ̲a

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

III. måtta

ja - mɷta - klîpa vb.

háred. Jag var tvungen att klippa håret. N. f. 86. / so - har - ja - mɷtād - hỳvlad.x) Så har jàg måst hyvla. N. f. 80.

x) Kspr. form.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

måkla

mègla, =

medla vid handel (om tredje part, som söker x) få säljare och köpare att enas om priset)

megla - tí

x) spekulant

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

mäkla
vb.

mègla, =

medla mellan säljare och köpare i affärer (om tredje part). M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

måkla

^{2}mægla (-ar, -a, -ad, -ad, bloŭ i n. sing., -a, pl. -an l. -lan) intr., måkla, medla. ^{2}kviŋan kum ^{2}mægla hos fan-^{1}jöŋkaren for mi. Slögestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

mäkla

mèg̲la -a -ad.

sæ mèg̲la álti jǽ̲ for na

ɔ: talade till hennes fördel, förmån.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

måkla

mègla, =

medla i affärer (om tredje part).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mäld s.

ma$\underline{\text{l}}$ r.

mǎld

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

1. ˣmãlta
sb.

màlta f.
torkhus för malt

Jfr 1. kōlna sb.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

2. ˣmålta
vb.

màltfa , màlta

Pres. ´-or

brinna med ~~svag~~ låga ,
ligga och pyra

da ‿ ligzor ‿ o ‿ máltor.
Det ligger och pyr.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

måltare

màltare m.

malttillverkare

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

mån

men l. men interj:

I bekräftande uttryck som: jo – men. Jo, minsann.

já mén! Ja

K. f. 86. / mån! / næ – men –

kat! Nej mån

kan! (vad gör du?)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mängd
s.

mæjṅd, pl. mæ̀jṅdor.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd
I. Ingers 1954.

ˣmãngsel

máŋsal m.

mejsal

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

människa

m^{2}e̠neʃa, f., -n, pl. -ʃor, -na, människa.

m^{2}e̠neʃan ve̠d ^{2}e̠nte h^{1}ȯn̠a hɵm bo̠r, i^{2}ʒan hɵm sl^{1}üʃor ifrǫ^{1} d^{2}in̠e v^{1}æ̠rden. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Skårr.

Per Larsson 1901.

I. **människa**

màn̲iʃʃa; pl. ∸-or

àl̲a màn̲iʃor alla människor

K. f. 86./ àl̲a màn̲iʃor beánrar klò̲kan. Alla människor beundrar klockan.

K. f. 86 / for ‿ èlra màn̲iʃor
för äldre människor. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. **mä̃nniska**

dær ‿ va ‿ so ‿ mεn ‿ mɛ̀n̲ʃor. Dä̃r fanns så många mä̃nniskor. K. f. 86./

dɛ ‿ e ‿ vɛl ‿ ìŋen œ́ʒ̲or mɛ̀n̲ɹʃa. Dēt ä̃r vä̃l ingen ung mä̃nniska (sagt om en kvinna). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

III. människa

vi‿ha‿àbrz vad‿
óvæns mæ‿æn‿æ̀nda
mæ̀n̲zʃa. Vi ha aldrig
varit ovånner med en enda
människa. R. f. 86. /
dær‿e‿mòza òza mæ̀n̲ʃor,
som‿dær‿ì̥tā e‿non‿

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

IV.

mânniska

bón-pá. Det finns
många unga mânniskor
som det inte finns någón
botten på (ɔ: som âter
kopiôst). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

III. människa

hær ‿ fá̲ns ǹ̥ta so ‿
ʒşók̲ màn̲ıʒa som ‿ hón̲.
Här fanns inte en så tjock
människa ~~som~~ hon. K-J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

människa s.

²mĕnɛʒa f. j -ɔr

han brɛʒ ²åbr ²mĕnɛʒa mer, ²åbr te kars mer. (aldrig frisk)

människa, i tilltal med en biton av förnärmelse och förargelse.

a ²mĕnɛʒa dɛ brɛnɔr ²i spisen, de va en sag de brɛnɔr

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

mãrg s.

mal r.

mãrg

den fáske maj drå²ke di
mal i bénen.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd. № 303

· mårg

se ˣmal.

№ 300 Herrestads hd J-J-s.

mal, -´en   märg

hon‿predza‿málen aw.

Hon petade märgen ur (fläderstjälkar för att få pipor).

K. f. 86. | dær‿e‿mál iga‿i.

Det finns märg inne i (ɔ: fläderpinnarna).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mârgel

má̰rjal

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

márgel

márjal

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mårgelblad

márjalblá

håsthov (Tussilago farfara)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

mårgelblad

márgalblá koll.

möjl. håsthovsört

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mãrgelgrav

ṃá̱rjelgrà̱w, f., -ka, pl. -or, -na, mårgelgraf.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Stånn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mårgelgrav

màrjalgrá̠v; pl. –̀ – –or

Jfr mårgelhål

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mårgelhål

màrjalhṵl n.

mårgelgrav, hålighet i
marken efter mårgeltäkt

K. f. 86. / 2. vá̱r voŋ̱ hada –
di at màrjalhṵl.

I varjè vång hade man ett
mårgelhål. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mårgla

màrgla, =

tillföra jorden mårgel

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

mårgla
vb.

màrgla, =

tillföra åkerjord märgel.

du u jik. o. màrgla.

Man gick och mårglade.

K. L. 86.

Nr 7633 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

märka vb

m$\overset{2}{\underline{ø}}$rtʃʒa ; -or, – ; m$\overset{2}{\underline{ø}}$rte ; m$\underline{ø}$rt.

märka

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

mărka
v.

mæ̲̀rtja, mæ̲̀rta, mæ̲rt

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

mărka
v.

mœ̀rffa

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

märke

mæ̀rtʒa n.; pl. =

K. f. 86.

de hada - mæ̀rtʒa - po - dóm.
De hade märken på dem (ɔ: hornskedarna).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mărke

mà̲rtʒa

37. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

märke s.

m$\overset{2}{\underline{ø}}$rtʃe n.; pl. —

märke

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd.

№ 303.

märke

mæ̀rtjə, yngrə mæ̀rkə, -əd.

pl. =, -ən

så̠ gar də tí mə àl̠ə
mæ̀rkən vi hà̠də.

Nybro.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

mår

mæ̱r

flæ mǽ̱r = flyga och fara omkring; om fruntimmer.

9340 Bjeresjö. Herrestads hd
M. Åberg 1938

mårr s.

mœr f. i pl. —, eller —or

best. f. pl. mœren el. mœrna

mårr

de bant en (hœlstenen) øvor mœrna i bjælkana, mœran hum skœle twœred jenom de hœled a dœr kom hum ente jenom. da håde hum ezen mat (makt) a ga pœ mœren da

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

mărr

mæ̱r, f.

en mǽ̱r, som hade fòḻad

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd
I. Ingers 1950 Exc. gr

mårr

mæ̱r. f. ^{1}- bn, pl. ^{2}må̱ror, -na, mårr, sto.

Bromma, ^{2}Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Hårr.

mårr
sb.

mœ̲r, ´-en f.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

sto

stỳg̲gom hade di
dom te en mœ̲r
N. f. 79 / ostỳg̲gom te en
àn̲en hést. Stundom
spände de dem (ɔ: hingstarna)
bredvid ett sto och stundom
bredvid en annan häst. N. f. 79.

mã̀rrfōl

mærfúgl n.

stofōl

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mãrrfỏl
sb.

mærfúgl n.

stofỏl

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

månföl

mærfy^{1}l, n., -ld, pl. =, -ln,
stofö^{2}l.

Bromma, Ö^{2}ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skån.

mårrmjölk

mæ̱̀ra|mílk l. ≥ – míltʒ
stomjölk

(Drackes som medel mot
kikhosta)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

måsk

meſ, m., ^{1}- kn, utan pl., måsk. vid brännvins^{2}bränning.

Öja.

^{2}ſíorna ^{2}møte sœda ^{1}óp om ^{2}ålorna o sla meſ.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hå^{2}rr.

+ måska

măssjȧ

smådeord; fruntimmer som håller med vem hon kommer till.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

× măskekar

mèʒ̠əká̠r. -ed

"den som håller med i allting"

Nr 334 Bjeresjö, Herrestads

Malte Åberg 1938.

I

1. mässa

mès̲a sb.

högmässogudstjänst

I förb. fórst mès̲a
och sí̲st mès̲a högmässo-
gudstjänst på för-
resp. eftermiddagen

ga. tr. fórst (sí̲st) mé̀s̲a.
Besöka ´förmiddags- (efter-

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

VI. 1. mässa
sb.

middags-) högmässan

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961._

2. mässa

mès̲a, = vb.

mässa vid altaret

-- men ‿ prä́stan han ‿ mès̲a for ‿ àl̲tared ---

medan prästen mässade framför altaret. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

mässings-gjord

măssinjs-jor, pl. -or

(t.ex. på träskor)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

mässingsring

màsiŋsríŋ; pl. ̀– – ́a

Bl.a. använda som örhängen av äldre män och kvinnor.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

mässling
sb.

mèsliŋ, ˋ -en

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

__måssling__

màsliŋ

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

-măssling

m$\overset{2}{\text{å}}$s̱liŋ, m., -en, utan pl.; măsling.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hänr.

[redacted]

mãsling, s.

mas̲̀liŋ

43. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

mässling

mèsliŋ, –̀ – an

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

màstare

sb.

mèstara; pl. = m.

de va rèktra mèstara i ed. De var riktiga mästare i det.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

måster

mãstor méstor

titel för skollåraren

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

mäster

méstor

dànsa for mestor èrety

= få prygel.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

måster-ryktare

måstor-röjtare

förste ryktare, den som förestod rykten.

Nr 3906 Högestad ·Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

ma͐tt
a-

mæt̲ pl. mæ̀t̲á̰

vi blé̲ jω mæ̀t̲á̰
(om kosthållet på en gård).

Nr 4878. St.Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

mæt̲; pl. -̀a   mätt
adj.

nar‿ mǽ̲san e‿ mǽt̲, so‿ e‿ mé̲lad bé̲st. När musen är mätt, så är mjölet beskt. (ɔ: när man fått sitt lystmåte av något, smakar det inte längre). R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

²matt
adj.

ma̱t l. ¹-or, m. och f.,
n. ma̱t, pl. ²mu̱ta och efter
for. för, ¹mu̱ta, komp. ²mu̱tare,
-last, ²matt.

Vi ²la̱va sa ²glu̱tana ²biŋa
²mu̱ta, e̱n gaŋ om da̱n ²e̱nta-
lien. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Hän

Per Larsson 1901.

möbler

mǿ̲blor pl.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× mödding

mìd̲iŋ, -en

gödselhög.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1945

mœˈdiŋ r. i—a × Mödding s.

gödselhög

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

+ mödding

middinj, -en

gödselhög.

Sätta stål i middinjen (försiktighetsmått julenatt)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mödding

mœ̀d̲iŋ -en

gödselhög.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

+ möddingastad

middinja-sta

gödelstad

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

× mö́ddinga-stad

mèd̠egastá̠, -n

gö́dselstad

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd

I. Ingers 1938

× möddingkurra s.

mεdέrẕakὼṟa f.; -ωr

urinsamling

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

+ mög

mögj. -ed (mo̲gg)

gödsel, skräp, smuts.

jä vill ente fö-n fän bara mögjed (= ~~jä~~ ~~vill~~ han ä så oduglig till arbete att han ej ä lön värd, icke ens engång födan)

Sövestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

× mõg;

mø̠gz, -´lð s.

smuts;

mǿ̠gzlð hòt̠a vi
i grá̠vln;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

× mög

s.

mø̱gʒ, ˊed

smuts, gödsel, skräp

sa̱ a̱sa di vá̱n a mǿ̱gʒ ɛ̱́ŋ
mǽ̱ dom

= med sig

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mög III

vi lɑ̱́ i mǿ̱dʒ ɑ vi sɑ̱́d
i mǿ̱dʒ .

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

× mŏg
s.

mø̲ʤ, n.

smuts. skråp

di' kan ànta sé̲ vat̲ dær é̲
for mǿ̲ʤ

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

× mö̀g II

áḻt va vi skoḻa ha í̱

vos̱, sa va de ø̱̀vorrɑ̱́ged

aw sɑ̱́d a mǿ̱dʒ.

dær va ènte mǿ̱dʒ í̱ dom.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

+ mo̊ga

mø̲̀gga -a -ad

ça̦ça̦ue. gö̊ra sitt tarv.

di bω pìs̲a ɑ mø̲̀gga

Nr 5118 Högestad, Herrestads **hd**

I. Ingers **1953**

×mõgdyng,

madéy, -en s.

gõdselkõg,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

mågel

ma̲ul, n., 1-led, utan pl.
mögel.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hän

mŏghund

mŏgjhong moggkóŋ

smutsfårdig karl-

D' e en rekti mŏgjhong.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

[illegible] ˣmógla

Sc ˣmuglna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Mögla vb

m$\overset{2}{\underline{u}}$lna ; -r, -; — ; -d, -d.

mögla

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

mögla

Se ˣmuglna

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ möglen

m$\overset{2}{\underline{u}}$len, m. och f., n. -lad, pl. -lna och efter for, för. 1-len o. s. v., komp. 2-lnare, 2-lnast, m$\overset{2}{ö}$glig.

Sk$\overset{1}{\underline{o}}$na ha st$\underline{a}$d o blød m$\overset{2}{\underline{u}}$lna. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

H$\overset{2}{a}$rr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

m$\underline{\overset{2}{\text{u}}}len, m\underline{\overset{2}{\text{u}}}led, m\underline{\overset{2}{\text{u}}}$lna möglig a.

möglig

m$\underline{\overset{2}{\text{u}}}$led br$\underline{\text{ø}}$

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

móglig

Se ×muglen

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

möglig

mù̱led a.

mö̃gligt ;

de é̱ mù̱led

ó̱sk ;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

môglig

Se ˣmuglen

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×möglna

^{2}mu̲lna (-ar, -a, -ad) intr.
m^{4}ögla, m^{4}öglas, blifva m^{2}öglig.
brø̲d bli^{1}jyzar ^{2}mu̲lna for mi.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mögstycke

mø̀gʒa stíffa, -ad

jordbit på trådan. där soldat fick så och sätta till ersättning för att han kört ut gödsel (møgʒ) från gödselhögen (mìdiyen) för en bondes räkning.

Högestad

Nr 3906

Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

1927

möjlig

mö̀j̱ali', n. mö̀j̱alat

áḻt mö̀j̱alat

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

möjligt
adv.

mö̀jalat

vi hálon na ȅja sa mìad
som mö̀jalat !

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1953.

×mök s.

mø̱j n. (eller mø̱g)

smuts, damm, bråte, värdelös sak.

trnstáglen den sta̱r a ble̱r
sa fo̱l a̱n mø̱g.
de e̱ ²ente no̱d mø̱j a ta̱ ²va̱re po.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

+ mŏk

mɵ̱dz, n., –¹ed, utan pl., 1/ gödsel. å̱²ga mɵ̱dz, 2/ skräp, strunt. Allm.

et tíḻat mɵ̱́dz ska ha bɵ̀jsor!

Borrie.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr

{mø̱gz ă· *mök

{mø̱g n. y

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

smuts, orenlighet; äv. kreatursspillning, gödsel

a̰ga ‿ mǿ̱g köra ut gödsel på åkern / tsø̰ra ‿ ud ‿ mǿ̱gz. Köra ut gödsel på åkern.

I. mø̱ǥʒ, ´-ad ă ×**mök**

sb.

mø̱g n. y.

smuts, orenlighet; excrementer; kreatursspillning, gödsel.

sprẽ̱ ´mø̱g sprida ut gödsel på åkern. K.J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II.

ˣmök

sb.

di‿spreda‿mǿgz

man spridde ut gödsel.

K. f. 86. | di‿skola‿ud‿o‿svaŋa‿mǿgzed a‿dóm.

De skulle ut (ɔ: i dammen) och svämma smutsen av dem (ɔ: hästarna). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

III. *mö̋k

sb.

a̰ga‿ mǿ̠gz kȭra ut gȍdsel på åkarn. Dr. f. 86./ hon‿ à̠sa jè̠rana i‿ mǿ̠gzad. Hon slȁpade kjol-fållarna i smutsen. Dr. f. 86.

Jfr *få- *ko- o. *ökmö̋k.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ˣmöka
vb.

mø̀dʒa, =

gö̀dsla åker

mø̀dʒa trǣ̀dan gö̀dsla

trå̀dan

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

+ mŏka

(^{2}mö̱dza (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -ade l. -ada, -a, pl. -n l. -dzen) tr., 1/ smutsa. ^{1}siffen da̱n du ha ^{1}mö̱dzad ^{1}klä̱rna!
2/ gödsla. di ^{2}å̱ta ^{1}tyzela̱nen ^{2}blize ^{2}mö̱dzada, sa di ga̱ en ^{2}få̱rli hǫ sa̱.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

^{2}Stärs.

× mökbår

mωǵzbǿ̠r, -en

„ullebår" för gödsel (mω̠ǵz)

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A. Persson 1938

mìd̲igen ˣmökdyng

l. mìd̲iʒen best. sg.

gödselhög

du‿ska‿jàmna mìd̲igen.
Du skall jämna ut gödsel-
N. f. 90. högen.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

×mö̃kdyng
sb.

mìd̲zyan best. sg.

gö̃dselhög, komposthö̃g

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×mö̀kdyngkorra

mìd̲rʒakȯr̲a f.

pöl av gödselvatten vid gödselstacken

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣmõkdyngkorra

sb.

mìd̲zjakór̲an best. sg.

põl av urin bredvid gõdselhõgen

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×mökdyngsvatten

mìḏiŋaváṉ

gȍdselvatten

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

+ mökestycke

mö̱²dzastiffe, n., -d. pl. =, -n, åkerstycke, som bortarrenderas till en person mot skyldighet att gödsla detsamma och förrätta en antal dagsvärken.

(Vi rå²de mö̱²dzastiffe tr pærisa̱¹ks, sa dæ̱r jiff vi pω arbæ̱¹j.

300 Herrestads hd Bromma.

Per Larsson 1901.

Slä²rr.

×smökherde

m̰øgzhǿ̲ra m.

smutsfärdig man, smuts-gris.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ˣmökherde

sb.

mø̰gʒhǿ̠ra m.

smutsfärdig man eller pojke; smutsgris

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*mökhund
sb.

mø̰gʒháŋ m.

smutsfärdig man

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

x mökhund

mɵǥʒhώŋ

smutsfärdig person.

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A. Persson 1938

× måkhål

mødzhu̲¹l, n., -ud, pl. = -un, eg. smuts- l. gödsel-hål; 1) fördjupning i marken för en gödselstad 2) epitet på en snuskigt, smutsigt hem.

Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr.

× mökklump

mø̰g̣klώmp

klump av gödsel

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

×mö̃kknä̉ppling

mø̰gknǽvliŋa sb. pl.

hopgyttringar av smuts i hårlaget på kreatur

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

+ möklass

mødzla¹s̠, n., -.lad, pl. =, -len, gödsellass.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

*mö̃klodda

sb.

m̰øglö́d̲a f.

smutsfärdig och hafsig kvinna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

×möklodda

sb.

møglǿd̲a f.

hafsig. smutsfärdig kvinna.

X. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mókmån

mögjmår moggmår

smutsfårdigt fruntimmer.

Di e en rekti mögjmår

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

ˣmõkso

mø̰gsá̱ f.

smutsfärdig kvinna.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*mõkso
sb.

m̰øgsǭ́ f.

smutsfärdig kvinna

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

×²mol

sb.

mul̲

mallarver ì ²kläder

dær‿ e‿ múl̲ i‿ klé̲na.
Det ²är mal ì ²kläderna.
M. f. 90. Jfr 1. ²möllare

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

mölla

mø̀L̲a -an -or -orna.

kvarn, väder- el. vatten-

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

mòlla

mùlla, -àn, -or, -orna

kvarn

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

di ‿ skola ‿ ti ‿ mulan o ‿ fa ‿ grìvjad. De skulle till kvarnen och få säd gròppjad

M. J. 90.

mölla II

vrì̱a mìǫ̱lan, gm vridning inställa möllan efter vindriktningen

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

mölla
s.

mø̀la -an

qvarn, våder- el. vatten -

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

mölla
s.

mø̀l̲a -an

(väder-)kvarn

vi fetts tjö̀rtjan œ mø̀l̲an
ø̲vor é̲t ɔ: i rak linje siktade
från sjö́n.

Nybro.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

× mø̀lla II.

vi fᵋ̱~~tt~~ tjòrtjan a mø̀la̱n
ø̱vor é̱t; de kàla̱ vi mø̀la̱n
a spí̱ran.
(ss. märke för platsen för utsatta fiskeredskap).

Nybro.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

mö̃lla;

mùgḻa, -an s.
–̀ ər, -na;

kṵla mùgḻa;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

mölla

m$\overset{2}{\text{y}}$ła l. m$\overset{2}{\text{y}}$l̲a, f. -n, pl. -lor, -na, kvarn, väder- l. vaũerkvarn.

$\overset{2}{\text{Ö}}$ja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Hãne.

mölla

mùlla, –̀an, –̀or f.

våderkvarn l. vattenkvarn

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

M. f. 80.

rét ijínom mùlan
rakt igenom kvarnen.

mölla
s.

mỳḻa eller mỳḻá̰

kvarn, väder- eller vatten-

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd
I. Ingers 1952.

× mölla

mø̀L̲a eller muìL̲a, pl. -or

kvarn. våder- el. vatten-

men: kva̲rn = ett par kvarn-stenar med tillbehör.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

mölla
s.

myø̀la -an -or -orna

nú for tíden krèja de
vèjana aw myø̀lorna.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

mölla

mø̀la -an el. mø̀lá

qvarn. väder- eller vatten –

dǽr sɛ́dor han x/, a dær har
han mø̀la po dan ѐna ѐnen.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

x/ bor.

mölla

maìla f.

kvarn

dær ‿ va ‿ en ‿ maìla
dǽr òpa va jannhél.
Det stod en kvarn där
uppe vid Jennyhill.
H. f. 28.
St. Herrestad.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

mo̊lla :

alfred àṟoss mỳḻa,

en våderkvarn i Bussjö. Bromma sṉ.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

× mǻlla II

gáran imelom mø̀lorra.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

mo̊lla

mỳ̲la -ar

h. = våderkvarn

dá̲r imod mỳ̲lan te

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1953.

×
mo̊lla
s.

mùḻá̰ pl. -or

även mỳḻa etc.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

× mo̊llare

mø̀ḻarə -ən

mjo̊lnare

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

möllare

mø̀lare -en. pl. =, -arna

mjölnare

när sáffjen vøjde hóndra tjílo,
så tå mø̀laren di fem tjíloen
for han mǻl-ed

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

möllare

mùḻare

de kommor ijern i kagan. sa mullaren, nå han sked i bínjen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

+ möllare

mœ̀ḻarə, -ən

= flygande mal

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

+ möllare
(mjölnare;)

myḷarſə, – ən s.
–, – na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

möllan

m$\overset{2}{\text{y}}$glare l. m$\overset{2}{\text{y}}$glare, m., -n, pl. =, -rna, 1/ mjölnare, 2/ malfj$\overset{2}{\text{ä}}$ril.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Hån

1. möllare

mùlara m.

malfjäril.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

2. m$\overset{2}{\text{ö}}$llare

mùl̲arpa, ˋ̲-an, = m.

ṁj$\overset{2}{\text{ö}}$lnare

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. mållare

sb.
mùla̲r/a m., ˋ – an

kvarnägare, mjölnare

Gen. sg. ˋ – ans

H.-f. 86. / mùla̲rans mo̲r
mjölnarens mor.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

2. mǒllare
sb.

mùlara m.

malfjǟril

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mo̊llare

mjø̀l̲are

mjo̊lnare

an̲ors mjø̀l̲are

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

mŏllaredansen

mø̀l̠aredá̠nsen

en dans som allmänt förekom i början av 1870 talet.

Baldringe, Herrestads hd
J. Bergström 1926-27.

möllaredansen

mø̀l̲areda̲nsen

en dans som allmänt förkom i början av 1870 talet.

Kan du dansa möllaredansen, ett, två, tre.
Möllaredansen ett två tre,
Möllaredansen ett två tre,
Ett, två, tre.

Högestad. Baldringe.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

mỏllaredansen

mø̀ḻaredá̱nsen,

en allmogedans (pardans) i förra årh.
Till dennas melodi hörde följande text:

Kan du dà̱nsa mø̀ḻaredá̱nsen,
é̱t, tvá̱, tré̱?

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

x

mölle brännare

mø̀l̲ebrén̲are, m.

pyroman, som tände eld på möllor (väderkvarnar); om Martin Svensson och hans uppträdande 1927 och även förut.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

× möllarepåg

mỳḻarepá̱g -en

en möllares son el. pojke

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

mö̂llareunge

mø̀l̲areǿʒ̲a

förakl. om och till möllares barn.

hǿ̱r du, din forbán̲ade mø̀l̲areǿʒ̲a!

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

mölle byggare

mỳl̲ebýg̲gare, -en

kvarnbyggmästare (ett yrke)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads

I. Ingers 1935.

m²öllefot

mùl̲afö̲dan best. sg.
kvarnfot, grund till
²väderkvarn

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

möllehus

mùlahúsed best. sg.
mjölnarbostaden (invid
en kvarn).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

möllehatt

mǫ̀l̲ehát̲, -en

den övre, rörliga delen av en holländsk mölla.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

×mö^{2}llehatta

mùḻeháṯan best. $^{sp.}$ fem. sg.

kupolen till en vä^{2}derkvarn.

Jfr ×mö^{2}llepull

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

×mõllepull

sb.
mùḻlepώḻen best. sg.

våderkvarnskupolen

Jfr möllehätta

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

I. *mö̃llepull

sb.

mùl̲apól̲en best. sg.

²vaderkvarnshåtta, vãder-kvarnskupol

N. f. 80. | é̲n góz̲ da òska, so flø̲ mùl̲a-pól̲en åw. En gång, då det

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. ×mõllepull sb.

åskade, så flög kvarnkupolen av.

N. J. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mòlleskjuts

mùleʒús

kvarnskjuts

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

mo^{2}llesven

mùlasvénan best. m. sg.

kvarnsvennen

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

möllesven

sb.

mùl̲ɐsvén̲ m.

kvarnsven, dräng som sköter en väder- l. vattenkvarn.

Sk. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mǫ̑llevinge

mùl̲avíŋ̲|ka; pl. –̀ – –́ a

kvarnvinge

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

möllevinge

²mẙ̱lə- l. ²mẙ̱ləvìŋə, m., -n, pl. -ŋa, -na, kvarnvinge.

de ble̱s, sa jia ²vr̲d ²å̱lri har ²mẙ̱ləvìŋana ²kùra blø pǿ.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

²Hån.

× mo̊llevinge

mø̀l̲avíg̲a -en -a -ana

kvarnvinge

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

ˣmȏlmask

mulmá̱rka pl.

mallarver

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

*mölmark

sb.

mṵlmá̱rka pl.

mallarver

K.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

maglé̲dan

mulé̲dad n.

malȁtet

× mȍlȁten

adj.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

mulé̱dan × mòlǻten

mulé̱dad n.

malǻtet, angripet av mal

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mùnja

mȍnja

sb.

rǿ̱ mùnja rȍd mȍnja

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

m²ůnja r.

mõ̌njá s.

mõnjà

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd.

№ 303.

²mönster

múnstor n.; pl. =

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

mönster

ˈmœnstor, n.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

mönster

muínstor n.

(vävnadsmönster o.d.)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mònstra

mùnstrja, =
mònstra till bevåring

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

mônstra

mùnstra, =

munstra ‿ ti ‿ bavǽ̱riŋ

mônstra till bevâring.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mönstrad

mùnstrad

försedd med mönster

gránt mùnstrad försedd med vackra mönster, vackert mönstrad.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

mȏr
a.

mjø̱̀r, n. mjø̱̇rt

dɛ va sa mjǿ̱rt a góṯ.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

mörda
v.

mòrda -ar -a -ad

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

mörda

²mo̊r̠da (- ar, - a, - ad, - ad, pl.-ada l.- ade, - a, pl. - n l. -den) tr.; mörda.

²kvin̠an ²håde ²mo̊r̠dad ¹mån̠en.

Hedeskoga.

№ 300 Herrestads hd.

Härr.

Per Larsson 1901.

mòrda
v.

mòrda -a -ad.

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

mörda

mòrdfa , = , –̀ ad

Rspr.-ord med anpassning efter målets ljudskick

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mörja
sb.

mòrja, -an f.

askmõrja, glȍdande aska

(ɔ: glǿ̱r o. sånt. dǽ̱rnaber glȍder och dylikt).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mõja;

mòja, -an s.

di skuḻa kọ̱u̯la
mòjan várm;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

mörk a.

mørtʃ, mørt, m²ørtʃa

nu vanligast martʃ, mart, m²artʃa

mörk

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

mõrk a.

martʃ̧, mart, må²rtʃ̧a

môrk

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

mòrk;

morfʒ a.

mort́ n.

dè va mórt;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

mörk
adj.

morfj, neutr. mort

dat. sg. mòrfje

skù̲ra i mòrfje

mù̲led a mórt.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

mörk

mårtj mortʒ

sïda i mårtje: Om vintern i kvällningen var det hukligt att sitta en timme i mårtje och sjunga, gissa gåtor eller tala om sagor eller saua mårtesömn.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

mŏrk

mor̲ſſ l. ¹-or, m. och f.,
n. mor̲t, pl. ²mŏr̲ſſa och
efter for, fŏr ¹-r̲ſſa, komp.
²-r̲ſſare, ²-r̲ſſast, mŏrk.
²se̲da i ²mŏr̲ſſe, sitta i mörkret.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

²Hāra.

mörk

morkg. n. mort

ga ènte ú̲d nar de e
mórt, for dar e spø̲̀gga op̲e
i tǿ̲rned

Bromma

Nr 5978. Bromma, Herrestads **hd**

I.Ingers 1953.

1953

mörk
a.

mork. mòrka̰re, -` a̰st

di mòrka̰ste, de mörkaste

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

mỏrk
adj.

neutr. mort

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

mortʒ; n. mort

mörke
adj.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mórtʒ i‿ ʒíjad mörkhyad. K. f. 86. | dær‿ e‿ so‿ mórt‿ íŋa, hár e‿ jùsára. Där är så mörkt inne (i det där rummet), här (i det här rummet) är det mera ljust. K. f. 86.

mȏrkare
adv.

mòrkara

mòrkara grǿ̱n mara mȏrkgrȏn. H. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× mörke

mòrtʒa sb.

Ȉ nu. ga ‿ i ‿ mòrtʒa gå·
i mörker (i ett mörkt rum
o.d.). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mörker

mörffor, n., -ed, utan pl.; mörker.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stärr.

+mörkes bröd;

mòrʒəsbrǿ̠ - bd s.

när arbetet var slut ~~för~~ för dagen, så fick drängarna "mòlʒasbrǿ̠", innan di skulle äta kvällsmat.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

mörkesömn

mårtjesömn. -en

skymningsömn

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

mõrkesȏmn

mòrȝȝesǿ̱mn

skymningslur, skymningsblund.

I äldre tider sov man ofta "mȏrkesȏmn" under vintern.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

mörkesömn

mòrʒʒasǿmn

skymmingslur

Intr.: sawa ‿ mòrʒʒasǿmn ta sig en skymmingslur. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mörklagd

morklåd l. – or, m. och f.; n. – låt, pl. – låda, komp. – lådare, – lådast, mörklagd.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hörr.

mörkna vb

m²årkna ; -r, - ; — ; -d, -d.

göra mörk

ja̲ ja̲r sa̲ far a m²årkna‿d

(för att göra garnet mörkt, vid färgning)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd.

№ 303.

mörkning

^{2}mo̊r̥kniŋ, m., -en, utan pl., mörkning (skymning).

Vi ^{2}fiŋe ^{2}mo̊r̥kesmāl i ^{2}mo̊r̥kniŋen. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Hårr

mörkrädd

morffräd l. -or, m. och f. n. -rät, pl. -räda, komp. -rädare, - rädast, mörkrädd.

dəd e børa dømt o skräma gluta me spødza: di blø morffräda, sa di tør min san knaft gå ud før dom sel sien. dəd e sant. Bromma stärr.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

mörkrädd

mòrtzaréd̲
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mo̊rkrādd

mòrkered̲ pl. -a.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

mörkröd

mórkrø̱̀; pl. ˊ ˋa

mórkrǿ̱a rå̱̀sor mörkröda rosor.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mössa
s.

mùs̲á̰, -á̰n

Rspr. lån; det genuina är hù̲a.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

mö̉ssa

mùsſa, –̀an, –̀or f.

mansmö̉ssa

(Å̉. huva)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

mössa
s.

mùsa - an -or -orna

Rspr-lån; det genuina är hùa

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

mössa

mùs̲|a; pl. ˋ–or f.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mösskräddare

mùs̲askréd̲ara

(Mösskräddare fanns i Tomelilla)

K. f. 86.

mùs̲askréd̲ara vá̲-dar i tomelil̲a. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mösskarm

màus̲aʃǽrm

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mösskärm

mùs̲aʒárm

K.-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×mössnor

sb.

mùs̠ksnǿ̠r, –̀ – –́ an

mö͐ssnodd, snodd omkring

mö͐sskullen

Jfr ×huvsnor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* möss-snor

sb.

mùs̱asnó̱r

mö̂ss-snodd,

snodd kring mö̂ssan

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

möta vb

m$\overset{2}{\underline{\text{ø}}}$da ; $\overset{1}{-}$or , – ; m$\overset{2}{\underline{\text{u}}}$te ; m$\underline{\text{u}}$t .

möta

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

mŏta, v.

mø̲̀da, mùt̲a,

57.96.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

möta

mø̲̀dja, mùt̲a, mut̲

Pres. -́or

dı‿skola‿ga‿o‿mø̀da‿fá̲r. De skulle gå och mö̂ta far. K. f. 86. / so kom‿bàdza kat̲ana o‿mùt̲a‿dóm̲. Så kom båda katterna och mö̂tte dom. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

möta

inf. mø̲̀da, pass. mø̲̀das

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1953.

möte
sb.

mø̀da n.

koma i mø̀da ‿ ma ´møta!
dá har di komad i mø̀da ‿
ma skawsnúan.
M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

möte

mø̀da n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

möte
s.

mø̀de , -ad

det att möta ngn; sammankomst, regementsmöte.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

nabo
s.

nabώ̲ -en

granne

sɑ̲ kωm̲ nabώ̲en gɑ̲́nes

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

nabo s.

nabω̲¹ (m. el. f.); -a

nabó, granne

di̲ bω̲²de sa gω̲t̲ sam̲
nabω̲¹a, Lars moj a må¹n̲en

M. Areskoug 1926.
Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

nabo

nabó

Did e bättor ad ha en go nabó än en bror i ed aned lann.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

nabo

nabώ̲, – –́an, – –́a m.

granne

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

II .   nabo

ga‿ te‿ nabǻans o‿
la̰na ‿ vàrma. Gå till
grannens och låna eld.
(en lek)
M. J. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

nabo

nabo̲^{1}, m. l. f., – en, pl. – a., – na, granne, nabo.
(Vi ha̲ jo va̲d nabo̲^{1}a o nabo̲^{1}bo̲rn. Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

rabo

rabώ̱ m. -a

à̱le vɑ̱ra rabώ̱a di
hɑr bì̱la

Folkestorp.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

× nabo

nabó̲, -en
granne

han som bo̲r nabó̲ me vós̲ ---

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

I

nabo

nabó, – –´en m.; pl. – –´a; gen. sg. – –´ens
granne

M. f. 80. dí va vára
for dí flø
ti nabóens. Det
ver værre (ɔ: sø vakta gås). for de

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II.   nabo

flög till grannens (ɔ: in
på grannens mark)./ di–
n. f. 80./ bɷ̃de– nabɷa dǽr
òpa i– bɷ́za. De
bodde ~~som grannar~~ där uppe
i Bussjö. Ls./ dí fik– en–
nabɷ́– jöra. Det fick en
granne göra. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

III. **nabo**

han‿bor‿nabó̲ me‿vós̲. Han bor så, att han är granne till oss. K-f 86. / da‿brén̲or ti‿nabó̲ens. det brinner hos grannen. M.f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nabofolk

nàb̲ɷfólked best. sg.

folket i granngården

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nabofru

nàb̲ωfrú̲e̲ -en

grannfru

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

~~nabogård~~

nàb̲ogá̲ran best. sg.

granngården

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nabogård

nàb̲ogá̲ren best. sg.

granngården

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× nabohus

nab$\overset{1}{\underline{o}}$hu̲s l. n$\overset{2}{å}$b̲ohù̲s, n., -led, pl. =, -ka, grann-hus, angränsande, bebodd huslägenhet.

ja ha $\overset{2}{\text{e}}$n̲te va̲d i nab$\overset{1}{\underline{o}}$-hu̲sed po tú̲ a̲r.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr.

nabokvinna

nàb̲okvíŋan best. fem. sg.

$\frac{3}{o}$

granngårdshustrun

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× nabokvinna

nab$\overset{1}{\underline{ɷ}}$kwiʒa l. n$\overset{2}{å}$$\underline{b}$ɷkwìʒa, f., -n, pl. -ʒor, -na, grannhustru. Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Härr.

nabokvinna

nà̲bokvíz̲an best. sg.

hustrun i granngården

Jt. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

naboman

nàbomånen best. m. sg.

grannen, granngårdsbonden

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

naboman
sb.

nàbománen best. f. m.

granngårdsbonden

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ nabopiga

na¹bo̲pi̲a l. nå²bo̲pi̲à,
f., -n, pl. -pi̲or, -na,
eg. grannpiga; piga l.
ogift kvinna från granngården.

Nå²bo̲pi̲an dè va̲ et tro̲l. ǒja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Harr.

naboställe
sb.

nàḇɷstä́ḻed best. sg.

grannågården

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nacka
vb.

nàka, =

hugga huvudet av höns;
äv. skära bort blasten
på betor vid betupptagningen

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nackbast

nàk̲abá̲stad best. sg.

halsens bakre parti

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× nack-bast

b.f. nàk̲abá̲sted

naçksenorna

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

nackbast

nå^{2}kabàst, n., -ed, pl. =, -en, benämning på halsens bakre del.

di sa bu^{2}ffe dē^{2}lana, både nå^{2}kabàst o halsbà^{1}st.

Ö^{2}ja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Harr.

nackbast

nàkabást n.; ∸ – ∸ad

halsens bakre parti, halsens baksida.

R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

na̩ckbom

nàk̲abώm̲ , -en

tråbom i kostall över kornas na̩ckar

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

rache
s.

ràk̲e, `-en

--- vån̲ a mǿ̲gʒ stæ̀jnta
dom te ràk̲en.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1954

nacke

na²k̲kh, m., -n, pl. -k̲ka, -na, nacke.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Sla²nz.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nacke, s.

nàk̲a,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

17. Per Larsson 1901. Exc.

nacke

nàkka, ˈ-en m.

di‿ hade‿ en‿ knór i‿ nàkan. De hade en hår-knut i nacken (om kvinnor).

M. f. 9 Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nacke

nàkka, -̀an

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nack-stycke

nàk̲astɛ́f̲fa, n., pl. =

nackträ över kornas nackar i kostall.

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

× rack-styr

best. f. n. pl. ràkastyren

ett slags tvärslå över nötkreaturens nackar i kostall.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

nagel
s.

pl. næ̀jlor, ̀–orna

(sing. ?)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

nagel II

na̲l, m., ^{1}-en, pl. ^{2}-or, -na, nagel (unguis).

$\overset{2}{\text{n}}$a̲lorna får kl$\overset{2}{\text{i}}$pas fo̲ṣt, $\overset{2}{\text{i}}$ʒan ja kan sp$\overset{2}{\text{e}}$̲la.

Söfvestad.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hårr.

nagel

na̲l, ´an.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

nagel s.

n$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$le r. ; $\overset{2}{-}$a

järnnagel

(i bottnen på en vagn)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

nagl r. best. f. náglen nagel s.

pl. náglor, best. f. náglorna

nagel

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

nagel

nagl, ´-en, ´-or, ´-orna

finger - l. tånagel

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Jfr **tånagel**

enl. P. Larsson 1901: na̲l i Öja

Ex. ná̲len nageln, nà̰lorna
naglarna. / o̲nt i nà̰lorna
ont i naglarna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) nagel

Genus mask.

(ɔ: ja far klipa áw‿en)

N. f. 90

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

nagel

na̲l, m., $\overset{1}{-}$ln, pl. $\overset{2}{-}$or, -na,
nagel: unguis.

ŏja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

H$\overset{2}{a}$rr.

nagel

Pl. { nàglor, ˋ̲ -na
{ nà̱lor, ó ˋ̲orna

fingər – l. tånagel

a

K. f. 86. a̲

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

(forts.) nagel

Genus mask.

Y. nágel, ´-len

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

naglrώ́d r.; -rúd̲or nagelrot s.

nagelrot

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd.

№ 303.

nagelrot

nalr¹ø̠d, m., -en, pl. -r¹ødor, -na, nagelrot.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hån.

nagelrot II

nalr$\overset{1}{\underline{ø}}$d, m. -en, pl. -r$\overset{1}{\bar{ø}}$dor, -na, nagelrot.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Hän.

nagelsprång

nàjlaspróŋ̱
l. nàl̮aspróŋ̱

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nagelsprång

naglsprǫ́ŋ n.

möjl. detsamma som nageltrång

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ nagelsprång

nalspr$\overset{1}{\text{ä}}$ŋ, n., -led, utan pl., nagelsprång.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hãur.

nageltrång

najltróŋ̱

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× nagg
sb.

nag

agg, hat

han‿hada‿nág‿ti‿dóm.
Han hyste agg till dem.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

×nagga
vb.

naga-tí, =

nafsa till

(t.ex. om en häst, som
vill bitas).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× nagga
vb.

naga‿tí; =

nafsa till

hózen naga‿tí‿dóm.
Hunden nafsade till dem.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nagle

n$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$le, m., -n, pl. -la, -na,
nagel (bull).

dær v$\underline{\text{a}}$ n$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$la i kl$\overset{2}{\text{a}}\underline{\text{w}}$ana.

Hedeskoga.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Sl$\overset{2}{\text{a}}$rr.

№ 300 Herrestads hd × najig

n$\overset{2}{\text{å}}$jed l. -or, m. och f., n. -jed, pl. -jeda och efter for, för, $\overset{1}{-}$jed o. s. v., komp. 2-jedare, $\overset{2}{-}$jedast, blek och mager, med svagt, sjukligt utseende. om människor.

Gl$\overset{2}{\text{u}}$t̲ana e sa n$\overset{2}{\text{å}}$jeda, som di $\overset{2}{\text{e}}$n̲te f$\overset{2}{\text{i}}$ze t$\overset{2}{\text{o}}$r̲a bro̲d a $\overset{2}{\text{e}}$̲da. Bromma. Sl$\overset{2}{\text{a}}$rr.

Per Larsson 1901.

naken

nỳgzen

3906. Sövestad enl. J. B.

naken

nyggjen   nyggjen

han dro si nyggjen å sto po goled.

bu kan gå sylten jimman en by. men ente nyggjen

ordspr.

Sövestad

Nr 3906   Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

naken II

nyggjen   ǹyggzen

Når di processar. blór den ene barskjórtad å den ande nyggjen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

naken.

Se ×n$\overset{7}{\text{o}}$ken

Nr 7474.– Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

naken

nỳ̱jen

sprɛ́t̲ nỳ̱jen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads

I. Ingers 1935.

naken a.

ny̱²jen, ny̱²jed, ny̱²jna

naken

di̱ skō̱²le dra̱ ba̱¹rned
ny̱²jed a få̱²jad i̱ fa̱rkled ¹jor
skå̱²melen.

M.Areskoug 1926.
Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

naken

se +nyken

300 Herrestads hd

P. Larsson 1901.

Naken, a.

nỳ̱ggan, nỳ̱ggan, nỳ̱ggad

113.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

naken

Ic ˣnõken

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

(1)

namn

sb.

namn, ´-ed, =

va i jèsu namn!

N. f. 79. / ja ved ǹ̥ta vá i námn du hàda po dán.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962 Sövestad

(2) namn

sb.

vi nə̀mda àlu

da námned. M. 4/79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

namn

namn, ´–ed. –, ´–en

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

namn;

ná̱u̯n, ´-ɐd s.

ja mèjs ènte
ha ha̱n hade
for et ná̱u̯n;

O. A.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

namn

namn, -́ed. pl. =, -́en

jà kɑm̲ɑ ànte i hú̲

námnen pɑ dom.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd

I. Ingers. 1956.

namn

naw̱n, n., $\overset{1}{-}$ed, pl. =, $\overset{1}{-}$ en,
namn.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårr.

namn, s.

nawn

55. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

namn

namn, ´–ad, =, ´–an

han‿ nømda‿

K. f. 86 | mi‿ vi‿ námn.

M. f. 80 | Han n$\overset{?}{\text{ä}}$mnde mig

| vid namn. K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

napp

na̲p, -en

napp till da flaska

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

napp
sb.

nap, ´-en

(för småbarn)

K. f 86.

Jfr ²tröstnapp

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nappa
vb.

napa‿tí‿si, =

nappa åt sig, hastigt gripa ngt

han‿napa‿tí‿si‿en kà̲ga. Han nappade åt sig en kaka.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nappflaska

nàpafláska

M. J. 90.

Jfr u. da^{2}gge

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

×nappra
vb.

nàvra /

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Pres. sg. -àr

nappa till sig gräs(strån), säd o.d.
(om t. ex. gäss)

jásen går o nàvrar

2 sæstíʒʒad. Gässen gå
och nappa till sig säd o.d. i vårsädesåkern.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*nappra

nàvra, =, -ad vb.

nappa gräs (om t. ex. gäss)

jás̲en gá̲r‿dǽr o‿navrar‿gré̲s. Gässen gå där och nappa gräs. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ nappt

naft, adv., utan komp.,
knappt, nå^{2}ppeligen.

ja̠ va̠ knaft o naft bä
så^{2}k̲stan a̲r, nar ja bejy^{1}ŋte
o ga̠ i hø^{1}ga̠rhn.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Stå^{2}rr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Narr, s.

Nar

56.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

narr

nar

I uttr. jora nár ͜ od
gåra narr åt.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

narra
v.

nàr̲a -a -ad

de̲ nàr̲a vì -en te̲

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

natt

nat̲, ´en, nàt̲or, ¯orna
(!)

Obs. Den genuina formen torde ha -ŏ̲-
mít̲ om nàt̲orna

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

natt s.

nø̱t r.; ²–or

vanligast pl. n²å̱tor natt

om n²å̱torna.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

II. natt.

Meddelerskan sade sig ej ha hört × go‿nǿt̲

K. f. 86. /

da‿sḛr‿ud‿tr‿an‿ bø̲s nát̲. Det ser ut, som det skulle bli oväder till natten. K. f. 86. / om‿nàt̲orna om nätterna. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I.

natt

nɵt, ´-en f., nɵ́tor, nɵ́torna
nat y.; nàtorna best. pl.
i‿nɵ́t i natt 1) instundande natt 2) den förflutna natten / igar‿nɵt natten mellan gårdagen och innevarande dag; jfr närmare u. igår. / gω‿nát! God natt! / pω‿nátən på natten. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

natt

nat̲. ´en

èl̲a sa̲ di ″nát̲ ″hœ̲́r.

O. L.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

(-forts.) **natt**

Genus mask.

dan fósta nǽt̲an ;

hè̲la nǽt̲an .

M.f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

natt

nöt̲, ´-an; nö´t̲orna ×), best. pl.

Å. nat̲

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

i ˬnö´t̲ i natt / igår ˬ nö̀t̲a (nàt̲a) sistlidna natten

×) Formen hörd två gånger

natt

nat̲, -́en. nàt̲or, -̀orna

Nyare form & böjning

I mera genuint mål: nøt̲ etc.

Ur P. Larssons uppteckn.

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads **hd**

I. Ingers 1952.

natt

noł, m., ¹-kn, pl. ²-or, -na, nau. Föråldradt. Numera nał, ¹-kn, pl. ²-or, -na.

Bromma, Öja, St. Härrestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

natt̄;

nø̱t, -ln s.

nǿṯa, -na.

han va bȯrte
flè̱rh nǿṯa.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

natt

nɵt̲, -én

föråldr. form; numera vanl. nat̲.

dó̲ han han lèg̲g̲ad i ý̲sta i nát̲?

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1945

natt

naṯ pl. nàṯor

han vå̱gar ènte lìg̱g̱a è̱na
om nàṯorna

--- kὼm̱ad om nàṯorna ---

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd
I. Ingers 1950 Exc. gr

natt

nꝏt̲, ˊ-an, ˋ-or, ˋ-orna

Föråldradt. Numera nat̲, ˊ-an.

nàt̲or, ˋ-orna

P. Larsson 1901. St-Herrestad. Herr. hd.

natt

nϑt̲, ´-en, nϑ̀t̲or, ̀-orna

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

nattamat

nàt̲amá̲d

mat som åtes sent på kvällen då man är uppe längre än vanligt; t.ex. „en bìd tjyd å brö" till pigorna vid 9tiden, när de sutto uppe och spunno. – Även benämning på mat som vid ett gille / bestods mitt i natten./

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

nattetid

nø²latid l. nø²latid, m., m., obø²jl.; Förek. blott i uttr. ve nø²latid, nattetid.

Ö²ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skå²rr.

nattfoder

nat̲fɑ̲́r, -ed

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1945

nattfoder

nöttfor

drúnor du får nöttfor?
sages hèr den som släpper en smällskit i
sången.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

nattfoder

nȣtfá̠r n.

Gavs åt hästarna vid 8- eller ½ 9-tiden på kvällen.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nattfoder

natfá̲r
(till hästar o. nötkreatur)

H. f. 86./ je. natfá̲r ge
djuren nattfoder.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nattlogi

nàṯalɷgí̱. -ad.

jà ska ènte tyd̲z̲a næd
nàṯalɷgí̱ hɷ̱́s di.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads **hd**

I. Ingers 1953

nattmat

nàt̲a̰ma̲̍d -an

tillfällig måltid nattetid.

de skol̲e ble nàt̲a̰ma̲̍d.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

n²ǫ̊tamàu̯d r.

nattmat s.

måltid om natten;
mat som åts då.

St. Köpinge

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

№ 303.

nattmat

nòt̲amȧ̲d

mat som vid gästabud
bjöds efter kl. 12 midnatt.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nattmat

nèt̲amá̲d

enklare måltid sent på kvällen (då man av någon anledning varit uppe längre än vanligt). R. 4. 86.
Gavs ofta åt tröskkarlar.
(ↄ: ũd-pa-kvèl̲ana sent på kvällen).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nattram

nɔtráwn m.

nattsuddare, person som är uppe till sent på kvällen

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× nattramn

nattraun   natráw̲n

eg. nattkorp; en bonde som börjar sitt arbete ovanligt tidigt och slutar ovanligt sent.

Di e en råkk' nattráun.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

×nattramn

natráwn; pl. -´a m.

"nattsuddare"; person som arbetade till mycket sent på kvällen.

de‿ va‿ nona ‿ natráwna×): nar ‿ dɪ‿ jek ‿ o‿ arbája làŋa. Det var några "nattsud-dare": när de gick och arbetade länge.

K.J. 86.

×/ Läs: natráwna

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nattsäck

sb.

nát̠sǽt̠ʒ

ett slags kappsäck av äldre typ

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nattvard;

nat̲várd, – hn s.

nú̲ gø̲ur di à̲lri ti nat̲várdn mød sam fó̲r;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

nattvard II

nattvárden

Hö̊ du Isak, nu har du ente gȧd ti nattvárden po två gånga. Po sönda e hån teckninj. Ane så go så du gå å la teckna di. Ella du ska blö en hedninj?

Baldringe

Nr 3906

Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

nattvard

natvá̲rden

I utr: ga̯ te̯ ‿ natvá̲rdan

gå till nattvarden

n. f. 87

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

nattvard

natvárden best. sg.

gæ‿ti‿natvárden gå
till nattvarden.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nattvarden II

nattvárden, Altarets sakrament.

dai va sju hånkle å jikk ti nattvárden
(sju omgångar kring altarrunden)

stjela nattvárden = gå till nattvarden
utan att ha tecknat sig. (straffbart)

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

nattvardsgång

nàtvarsgóŋ

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads **hd**
Hugo Areskoug 1961.

naturligtvis

natú̱rlatvi̱̍s

di hàmte-n val, natú̱rlatvi̱̍s.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

naturligtvis

naturlatvis trycksv.

de‿e‿naturlatvis‿

dǽr fór. Det är naturligtvis av den anledningen (ɔ: som det är så eller så). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nav

na̲v, ´-ed

hjulnav

Sk. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nav n. ; pl. –

nav s.

nav

St. Köpinge

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

rav

na̠w, n., 1-ed, pl. =, 1-en, naf. hjulnaf.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Hårr.

Per Larsson 1901.

nav

na̲v, -'ed

hjulnav (se d. o.)

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

navarborr

návorbór n.

navare, stor borr för urholkning av träskoämne.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

navare

návor

stör borr att urholka äm-
ne till träskor med.

M. f. 1870

St. Köpinge Nr 7234. Herrestads hd.
1958 Hugo Areskoug.

navare

ná̲vor

stor borr för urholkning
av träskoämne

N. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

navare

návor

ett slags stor borr

vi x/ gàȝnar ì̥nte návor.

Vi använder inte navare.

M. f. 80. x/ sup-form.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

navel
s.

nàvel -en

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

navel, s.

nà̲vela

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

49.

navelbråck

nà̰vlabrág n.

(hos t. ex. smågrisar och gåsungar).

M. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

navelbråck

²nå̠wlabrà̠g l. ²nå̠wla̯̠brà̠g, n., -ed, pl. =, -en, nafvelbråck.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Stån.

navelbråck

nàvlabrág

(särskilt hos grisar)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

× naver

n$\overset{1}{\underline{a}}$wor, m., - bn, pl. $\overset{1}{-}$wra,
- na, nafvare.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skån.

× naver

na̲^{1}wor, m., -en, pl. na̲^{1}wra, -na, nafvare.

Öja.

na̲^{1}wor o roſe̲^{1} ha̲ di, nør di jor treskø̲^{1}. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Här.

+ navlagåssling

navlajåsslinj, pl. -a

" gåsunge som knappt kan lösgöra sig från ägget".

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

× navle

n$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$wle, m., -n (pl. -la, -na, mindre brukl.) nafvel.

$\overset{2}{\text{Ö}}$ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Sl$\overset{2}{\text{a}}$rr.

navle

nà̲velen best. sg.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nedan
sb.

= månfas

Se u. ˣnäd.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nedandörr

nàj̲andø̲r

nedre halvan av horisontellt delad dörr

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nedan för

nœ̀j̲an fó̲r

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

nedanför

næ̱̀janfór

næ̱̀janfór lá̱rsens

(handl. Larssons).

Nr 4878. St,Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

nedanför
adv.

næ̀j̲anfór

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

nedanför

næ̱̀janfóṟ el. næ̱janfóṟ

de læ̱ næ̱janfóṟ

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

nedanför

nœ̱̀janfor l. nœ̱̀jan fó̱r

swé̱nor nœ̱̀janfor dœr ɷ̱́lsen
bɷ̱́r

nœ̱̀jan fó̱r hè̱lorna

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads **hd**

I. Ingers 1952.

nedanför

næ̀jan fór

den som ha hát dé húsed
hær næ̀jan fór, han hade sa
mýan vǽrk

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

nàjanfór ×)

nedanför

nàjanfór

prep. adv.

nàjan fór K. f. 86

nàjanfór sòkorbrúgad nedanför sockerbruket.

M. f. 80, K. f. 86.

×) K. f. 86 / nàjanfór e. hũlan

Nedanför i sänkan.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nedanjords
adv.

nàjanjǫ́rs

befintlig under jorden
(om stenar i akern)

jfr ovenjords

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nedanjords
adv.

nàjanjá̠rs

nedanför jordytan befintlig

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nedanmunläpp s.

nœ̌janmωzlèv r. j — a

underläpp

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

nedanom

nœ̀janóm, nedanför

nœ̀janóm dœr hán bǿr,
stœ́jman.

J. P.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I. Ingers 1950 Exc. gr.

nedanom

nœ̀j̲anóm̲

nedanför

de va hú̲s som lǽ̲ u̲da i
márken, nœ̀j̲anom̲ gá̲ren

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

nedanom

nœ̀j̱anóm̱

jɛ̀ṉast nœ̀j̱anóm̱ hỳg̱ʒəstá

(Högestad)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

nedanom
prep.

nàjanóm

nedanför

hǽr nàjanóm gáran.

Här nedanför gården.

K.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nedanom

næ̀j̲anóm̲. finaæ ǹe̲anóm̲

ǹe̲anóm̲ fjòrkagá̲ren

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

nederdel

nǎrdél, -en

nedersta delen av en såck.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

nedest

ˈnæ̱jorst

den ˈnæ̱jorsta

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

ned·gång

nergáŋ

ve sálans nergáŋ

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

ˣnedrabyana

sb.

nàrabýana best. pl.

invånarna i byn Nedraby, Övraby sn, Ingelstads hd, Krist. l.

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ nedragård

b.f. näragåren

en stengärdesgård omkring gödselhögen,
svinens
~~[illegible]~~ rastbana

Detsamma som i sydvästra Skåne kallas
fehaven.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

-ei

nedrig

^{2}ne̲dri l. -or, m. och f., n. -dret, pl. -dria och efter for, för; ^{1}ne̲dri o. s. v., komp. 2-driare, -driast, nedlåtande.

^{2}grevi̲nan hum va̲ so ^{2}ne̲dri o so jame̲^{1}n. Högestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Släur.

nej

næ̲

nǽ̲, ènta va han dé̲.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

nej II

nœj̲ jämte nœ̲

á̲k nœ́j̲ !

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

nej'

næj̲'

á̲k nǽj̲ !

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

nej

nœ

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nej

nœ eller naj

náj, ànte et dώg

Glans

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

nej

naj el. næ

med kraftord: nǽ min Góʀ.

nǽ, ènta já ska gá.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd
I. Ingers 1950 Exc. gr

nej

næ

N. f. 87.

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

I. nej

næ l. naj

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ack náj !

M. f. 80. / Ack nej !

K. f. 86 / K. f. 86. /

ná, dåktorn, ja‿
ska‿ḁ̀ta ti‿lón

nej

naj l. næ bet., naj l. næ obet., nekande partikel, nåj. Anm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

nej

næ̲

nǽ̲, jà týſ̲joa nǽ̲

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

II. nej

Nej, doktorn, jag skall
inte till Lund. K. f. 86 /
náj‿dó! Nej då! K. f. 86 /
nǽ̲ jús̲as! Nej kors då! (ut-
rop av förvåning). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nej-då

nǽ̲do̲

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers 1950 Exc.gr

nej-Gud

nœ̱́gu̱̰

bekräftelseord

jà kωm̱ɐ nœ̱́gu̱̰ ènta ikú̱ -a.d.

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

× nej Gud

nœ́gu̲

mildare svordom;

nœ́gu̲ bǫr ed̆ í̲;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

nej-Gud

nå-gu

svordom

nå gu har ja i.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

nej-Gud

nœ́gṵ

di kωna nœ́gṵ ènta rèsa
dom óp (resa sig)

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1954

nejlika

nálikor pl.

små mässingssöm med utsirade huvuden.

Slogs ibland för prydnadsskull på utsidorna av träskor.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nejlika

n$\overset{1}{\underline{\text{œ}}}$likka, f., – n, pl. -kkor, – na,
n$\overset{2}{\text{a}}$jlika, 1/ blomma, 2/ kort
stift med stort mässingshufvud.
f$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$orna h$\overset{2}{\text{å}}$de n$\overset{1}{\underline{\text{œ}}}$likkor på tresk$\overset{1}{\underline{\text{o}}}$na.
$\overset{2}{\text{O}}$ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Sl$\overset{2}{\text{a}}$rr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nek

ne̲g, ´-an, ´-or, ´-orna

sàdeskàrve (äv. om tröskad kàrve)

M. f. 90.

Genuin form i Herrestads hd ne̲dʒ enl. P.L.
J-s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

(forts.) **nek**

Äv. (ä.) negz m. (sic!)

M. f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

nēk
s.

ne̠dʒ. ˈan. né̠dʒor, -orna

(otröskad) kårve.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads **hd**

I. Ingers 1953

nek
sb.

ne̲gz; pl. –´or

sådeskårve

n. s. 79.

Jfr kårve

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

rek II

àj̲a, di' stå̲̀ra di' hade
ènte mé̲ra en fámti ø̲̀ra om
dǻ̲n, nar di stå̲ i gǻl̲ed a
tå̲ imå̲d né̲gzor.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1954

nele s.

ne̠gʒ r. ; ˈ-or

kãrve

St. Köpinge

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

nek;

negz, –́en s.

–́or, –na;

kum jézz o bánt

nézzor;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

nek

nedz, f., ¹– en, pl. ¹– or, – na, nek, s²ådeskärfve.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hãrr.

__nek__

ne̲gz ; pl. ´-or

sådeskärve

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

(forts.)

nck

Genus mask.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

×) ×neka
vb.

nègá

y. form; nèdza i Öja enl. P. Larsson 1901.

samla mejad säd till fång, varav kärvar skola bindas

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

×) Med starkt betryck på ultima, möjligen mellan semifortis o. fortis.

neka

n$\overset{2}{\underline{e}}$dza (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -ade l. -ada, -a, pl. -n l. -dzen) tr., neka, göra sädeskärfvar.

di tv$\underline{å}$ sæst$\overset{1}{i}$ffsen l$\overset{2}{i}$dza o e n$\overset{2}{\underline{e}}$dzada, sa dær e f$\overset{2}{\underline{æ}}$ret o b$\overset{2}{i}$za. $\overset{2}{\text{Ö}}$ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

H$\overset{2}{å}$rr.

ˣneka
vb..

nè̲gzja, =

med en räfsa samla sä-desstrån till fång,ˣ⁾ vars kärvar bindas. K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ˣ⁾ ɔ: rula - ó̲p sæ̲n - rulla upp säden.

I. **ner**

ne̲r

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

o‿ so‿ fluta‿ han‿ hǽ̲r né̲r. Och så flyttade han hit ner.

M. f. 80. | vi‿ skò̲la tvòŋad né̲r dǽ̄r. Vi skulle ^{2}nödvändigt bege oss dit ner. K. f. 86.

ner

ner

ga-ǹ̥ta o haza-nér-du! Gå inte och smutsa ner dig!

n. 1. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ner
adv.

ne̱r

di flut̲a ed né̱r hǽ̱r sa lay̲e.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

II. **ner**

dı‿hada‿jár àna‿nér
tı‿bása. De hade ägor, som
sträckte sig ända ner till
Bussjö. M. f. 80. / nér‿ma-
dı́! Ner med dig! (till
en katt). M. f. 80. / så dèpta‿
vı‿dóm nér ı‿tál. Så doppade
vi dem (ɔ: ljusvekarna) ner i talg.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

III. **ner**

slada ‿ nér ‿ si våta ner sig, då man vårdslöst handskas med vatten.

--- en ‿ glut, som ‿ sladar ‿ nér ‿ si --- ett barn, som väter ner sig. K. f. 86. / di ‿ hada ‿ potad x) ‿ na ‿ nér i ‿ tsàlaren. De hade knuffat henne ner i kallaren. K. f. 86.

x) Läs: potad

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

IV. **ner**

glùt̲ana sad‿o‿
kãsta‿nẽr‿àg̲zaka̲ga‿ti‿
dóm̲. Barnen satt och kastade ner äggkaka till dom (ɔ: på fåglarna). K. f. 86./
hon‿kωna‿ga‿íz̄ o‿
rùsta‿dóm̲ nér̲. Hon kunde gå in (i trädgården) och rista dom (de svärmande bina) ner.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ner
an.

ne̲r

ne̲r

de rèjnar né̲r i' sàm̲enkómmegen
J. S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ner

ne̲r

Rackaren han - - - - skole grava ner selspíllinja i markasjeled.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

ner
adv.

ne̱r

dæ̱r se̱r de ú̱d, som de
hade ræ̀jnad-né̱r.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

V. **ner**

hωn‿kωna‿ga‿
íʒ o‿rùsta‿dóm nér.
Hon kunde gå in (i träd-gården) och rista dom (ↄ: de svärmande bina) ner. K. f. 86.

svíten den‿làkar nér.
Svetten den lackar ner. K. f. 86a

de‿va kωmna‿ner ti‿san-skωgen. De hade kommit ner till sandskogen. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

VI. **ner**

gá̲r ‿ dú̲ né̲r ‿ ma ‿ di!
(med extra starkt tryck på ga̲r
och ne̲r). Vill du (genast) gå ner
(från bordet)! Stark affekt.
K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ner

ne̱r, adv., ned, ner.

Allm.

№ 300 Herrestads hd. Hörr.

Per Larsson 1901.

ner

ne̲r

dœ̲́r ska vi spriġ̲a né̲r a

rèd̲a ---

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

nerbränd

né̱r bræ̍nd, neutr. – bræ̍nt

nedbrunnen

de e né̱rbræ̍nt (ɔ: huset)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

nerdel

næ̰rdé̱lan best. sg.

nedre delen av kvinnolinne.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×nerdel s.

nœrdẹ̍l r.; -a

undre delen av sœ̣̍rtšen

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

× nerdel-lin s.

nœrdé̲lali̲n n.

linning på nerdelen.

M. Areskoug 1926.

№ 303.

St. Köpinge

Herrestads hd.

nere
adv.

nèra

jωrmánonna ʃìldas dǽr nèra

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

nere

n$\underline{\overset{2}{e}}re, n\overset{2}{å}\underline{j}are, n\overset{2}{å}\underline{j}$ast.

nere

M. Areskoug 1926.

St. K$\overset{2}{ö}$pinge Herrestads hd № 303.

nera

nè̲ra

hè̲la tagstá̲lan hade jà nè̲ra

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

nere

nè̲ra

sa̲ bà̲de han dǽ̲r nè̲ra

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

nere
adv.

nè̲ra

lǽg̲or nè̲ra va jǿ̲n

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

nere

adv.

nè̲ra

n̰era i jó̲ran.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

nera

nè̲ra

de va̲ te hæ̲gan há̲ns
hær ne̲ra.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1953.

nere
adv

nè̲ra

di skal̲a gɑ ó̲vor bèt̲ja hau nè̲ra.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

I. **nere**

nèra

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nẽra e æ̀ŋana nere i ängarna / hǽr nèra här nere.

M. f. 80. /

hǽr e vìvor nèra. Här nere finns vipor (håller vipor till).

K. f. 86.

nere

nè̠ra

n.-f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nere

nè̱ra

ne̱ra i mò̱sen

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

nere

nèra

hœ́r nèra i hánses hús

di kona lad vos hat gidahúsed
nera ve járen.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

nere

nè̱ra

lǽg̱or nè̱ra

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

II. **nere**

dına‿gá̱rən hær‿ líg̱ʒər‿né̱rə. Denna gården, som ligger här? nere. K.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I. *nereifrå
adv.

nè̲raifrá̲

nerifrån, underifrån; äv.: från landets södra delar.

--- nar ‿ en ‿ bòrja nè̲ra-ifrá̲ --- når man började underifrån. K. J. 86. / di ‿ som ‿ komor ‿ sá̲ nè̲ra-ifrá̲ De ~~som~~ kommer så

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. ˣnereifrå

där "nerifrån", från landets södra delar.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nereifrån

nè̱reifrá̱

hæ̱r han vá̱d nè̱reifrá̱

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

× neret
adv.

né̠rad, biform till ne̠r
(endast starktonigt)

et stèȝȝa né̠rad

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

× neret
adv.

néred = ner

nú hár ja etor dí tréna
nérad. = jord så långt ner
som de tråden gå -

Nybo.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

nerevid

nèravá

nertill

nèravá pa‿ bénad nertill på benet. K. f. 86./
fór hada ‿ dr ‿
flosbán nèravá. Förr hade man flossband nertill. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nerför

né̲rfór̲

neråt

--- da‿grø̲̀na né̲rfór̲.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nerför

nerfor – hàlorna nerför
sluttningarna
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× nergravad

né̲rgrá̲vad

nedgråvd

dær skol̲a va̲d en tjì̲sta
né̲rgrá̲vad me pœ́y̲a

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

nergången

nergån

Om du visslar sien solen e nergån, så kommer fans påga i håred po di.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

nergången

né̱rgá̱n

(om solen)

...sḭn ‿ sǻ̱lan va̰̱ ‿ né̱rgá̱n
sedan (efter det att) solen
hade gått ner.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

neri-ifrån

nè̲reifrá̲

dær gá̲r et jæ̲̀re èn̲a hǽ̲r
nè̲reifra̲ hàr̲está

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

nerlagd

né̲rlá̲d

àl̲a vas mýl̲an den e né̲rlá̲d

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

nerlagd

né̱rlá̱d, neutr. né̱rlá̱t,

bortlagd, avlagd

de e ènta ré̱nt né̱rlá̱t.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

nerlagd

adj.

nérlát n.

(om en torp)

1. 4. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

nerlagd

nérlád. neutr. nérlát

ýsta tègelbrúng de e
óse nérlát

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1953.

nerlagd

nérlåda pl.

(om fabriker o. d.)

dä e nérlåda
nú. De äro ner-
M. f. 80. / lagda nu.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nerom
prep.

nḛrom trycksv.

nerfȏr

so‿à̲gta pà̲gana po‿
àn̲en nḛrom ‿ bàk̲ana.
Så åkte pojkarna på
strassen nerfȏr backarna.
R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nerriven

né̱rré̱ven, -ad

de̱ hú̱esad e né̱rré̱vad nu̱é

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

nerriven

né̲rrè̲ven, neutr. -ed

de e ré̲nt né̲rrè̲ved á̲lt
ihǿp̲a

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

nerriven
adj:

né̱ṟḛ́ved n.

(om en tåg)

N. / 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nerriven

ne̲ŕ̲&̲́ven

(om en gård)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nerríven

nérrévən pl. nérrévna

gæ̀rana bεga nérrévna

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

nerriven II

di lá̱u̯ ù̱da véstorpó. men
di e né̱rré̱vna nú̱.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

nerri'ven

né̲rré̲ven , -ed.

el. né̲rrɛ́v̲an

gá̲ran e né̲rrɛ́v̲an .

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

nerriven

né̲rré̲ven, neutr. né̲rré̲vad

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

nerriven

né̠rré̠ven, -ed

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

nerriven

né̱rri̱̍ven, pl. -vna

di̱ e né̱rri̱̍vna, dí̱ hú̱sen.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

nerriven

nérrévan

dan e nérrévan ijan

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1953.

nerriven

nérévan

nú e. mùlan nérévan. Nu är kvarnen nerriven.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ nerrukad

né̲ru̲gad, neutr. =, pl. -ada -el. -ada, förfallen genom försummadt underhåll.

hú̲sed e né̲ru̲gad i jú̲ren

P. L. 1901. Hedeskoga, Herrest. hd

nerruken

nérúgad n.

nerdammat

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nerruken

nérúgen ; pl. nérúgna

nerdammad

fúnstoren e‿ rént nérúgna. Fönstren äro alldeles nerdammade.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*__nerseten__
adj.

né̱rsí̱dan

nersutten (om en stol l. soffa)

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nersjunken

né̱rʒώʒken

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nerslagen
a.

né̱rslá̱n

(spec. bet. ?)

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

nersmord

né̠rsmὼ̠rd

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

nertagen

né̱rta̱n, pl. -a.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

nersutten

nérsúden

om (stoppade) stolar och soffor

dan e rént nérsúden.

Den (en soffa) är alldeles nersutten.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nersutten

Ic ˣnerseten

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nertill

nérti

adv.

den‿va‿skárp nérti.

Den var skarp nertill

(undertill)

M. f 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ner-under
adv.

nerώʒ̱or

dær va en jωrtʝéḻara nerώʒ̱or
som va là̱vad ma sté̱n.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd
I. Ingers 1953

nerunder
adv.

nḛrώʒ̲or

nertill

en ‿ rώn̲ trab̲íd o‿
en ‿ stὰ̲ga nḛrώʒ̲or en
rund trăbit och en stake
nertill. M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nervsjuk

narvʃú̲g

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

neråt

nérad

dee nérad bàka hèla
tíden

J. S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

neråt
adv.

né̲rod

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

neråt
n$\overset{1}{\acute{\underline{e}}}$rod, prep. och adv., nedåt.

bo̲l je n$\overset{1}{\acute{\underline{e}}}$rod g$\overset{2}{\underline{å}}$dan li̲ă nú̲. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Harr.

neråt
adv.

nérod

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

neråt
adv.

nérad

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1953.

neråt

néród

láŋor néród långre
neråt. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I. ×nesa

vb.

nḛsa ‿ fré̱d, nḛsta ‿́, nḛst ‿́

vara i fred

du ‿ far ‿ ìn̥ta nḛsa ‿ fré̱d ‿

for ‿ fo̊lk. De får inte

vara i fred för folk.

Kn f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. ˣnesa

vb.

han ‿ nęsta ‿ àlrr
fré̠d ‿ f̃or ‿ fólk. Han
fick aldrig vara i fred för
folk.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× netta

nẹ²ta (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -ada
l. -adḙ, -a, pl. -n l. -t̲ḙn)
kr., nita.

Ororí¹ʒana va̲ nẹ²tadḙ.

O²ja.

№ 300 Herrestads hd

Hå²ra.

Per Larsson 1901.

Ni
pron.

ni̲. obj. œ̲r   även J̲
se d.o.

svagton. ar, œ̰r

ajœ̲́ mé̲-ar

de̲ ska ja sí̲ œr. kàr̲a --

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1954

ni̇̀

ne̲ ; trycksv. ne

ha ‿ sedor ‿ ne ‿ o ‿
tàdrar ‿ fór̲? Vad sitter
ni och tjafsar fõr? (Till
barn)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. ni

ni̲;
,

ni trycksv.

ni ‿ kan ‿ tàn̲a dærù̲da.
Ni kan tända (belysningen)
därute. K. f. 86. | ha ‿ ha ‿
Jfr I. | ní̲ ma ‿ bæ̲ren ‿
o ‿ bestíla? Vad

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. **nì**

har ni med bä²ren
att skaffa²? (yttrandet
skulle ha fä²llts av en bond-
kvinna, då hon sett, att
gǻrdens pigor plockade
bä²r ì trä²dgården).

K. f. 86.

Hr J.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nicka

niˈƶ̱ʒa , =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nicka

n$\overset{2}{\text{i}}$ffsa (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -n l. -ffskn, pres. particip n$\overset{2}{\text{i}}$ffsanks l. n$\overset{2}{\text{i}}$ffsanks) intr., nicka.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hām.

nicka
v.

nìf̲f̲a -a -ad

ja̲ han nìf̲f̲a od má̲j,
for han ffènda mi.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1953.

{nìt̠ʃa, = ă. **nicka**
{nìk̠ʃa, = y.

Pres. ̀-ar

Åv. slumra till för en stund

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Nicka god mening

nicka go mening

en dans (barndans)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

niĝa

n$\overset{2}{æ}$ja (-ar, -a, -ad, -ad, bloū i n. sing., -a, pl. -n l. -jkn) intr., niga

t$\overset{2}{a}$k̠a (nu̱ o n$\overset{2}{æ}$ja for pæʒer! Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Sl$\overset{2}{æ}$rz.

osiga ole

$\overset{2}{\text{naja}}$; -r, - ; - ; -d.

niga

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

nàja, = niga
vb.

di skola nàja for månan. De (ɔ: unga flickor) skulle niga för månen (ɔ: årets första nymåne). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nimt n. *nim / adj.

bekvämt l. praktiskt inrättat, inrättat l. konstruerat med stor precision

da‿e‿so‿nímt.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×nimma vb

n$\overset{2}{\text{ē}}\underline{\text{m}}$a ; $\overset{1}{\text{-}}$or, – ; n$\overset{2}{\text{ē}}$mde ; nēmt.

ta in andras djur
som göra skada på ens
egna marker.

j$\underline{\text{a}}$ ska n$\overset{2}{\text{ē}}\underline{\text{m}}$a ē$\underline{\text{z}}$ kr$\overset{1}{\underline{\text{e}}}$gen far da$\underline{\text{m}}$.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

×nimmel a.

²nɛmal, pl. ²nɛmla

lăraktig

den e ²nɛmal, den lœr ed fœrt.
dɛ e ²nɛmla.

M. Areskoug 1926.
Herrestads hd. № 303.

St. Kõpinge

× himmel

hìmmel

med god fattningsgåva, läraktig

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

+himmel

ni$\overset{2}{\underline{\text{m}}}$el, m. och f., n. -l, pl. -$\underline{\text{m}}$la och efter for, för, ^{1}-$\underline{\text{m}}$la, komp. ^{2}-$\underline{\text{m}}$lark -^{2}$\underline{\text{m}}$last, som har god fȧmȧga ad inhänta lärdom.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

*nimmel

adj.

nìmal; pl. nìmla

med god fattningsgåva, som har lätt för att lära.

K. f. 86.

Jfr ssningen ×lättnimmel

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nio ;

ǹi̱e el. ni̱ räkn.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

nìa (y.)

nio
räkn.

nìa par hästa

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

nio

ni, räkn., 9.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

nio

n.

nìe

varìnda kvál sæ spèla di
te klokan nìe

hál nìe. kl. ½9 (eller 8,30)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1954

nio

ni̱, oböjl., räkneordet nìo. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Härr.

Per Larsson 1901.

Niō, n.

N2

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
93. Per Larsson 1901. Exc.

nio

nì̲a

(Genuint tākarl. ni̲)
Jfr tratini̲ trettionio

har‿e‿nì̲a‿so‿kálad. Här är nio (gårdar). M. f. 80. / di‿hada‿nì̲a bá̲rn‿i̲hòpa. De hade nio barn i sitt äktenskap. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

niomarkare

ni̱¹ma̱rkare, m., -n, pl. =, -rna, niomarkare, fordom brukligt pappersmynt gällande 9 mark = 37 öre i nuvarande mynt. Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Härr.

nionde

²ni̠enə, m., -na f. och n., utan pl., nionde.

Öja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skån.

nionde

nìena

den‿nìena den nionde

(mask.)

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*nipsa

nìpsa, = vb.

En lek, som tillgår så: man lägger fem små stenar i handflatan, därefter kastar man stenarna ett stycke upp i luften; det gäller sedan att hastigt vända handen och uppfånga stenarna på handens översida. K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*nipsesten

sb.

nìpsestēna pl.

de små stenar man använde under den lek, som kallades att *nipsa (se sistn. ord).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ni'sẹh

nit̲g, -´an

den bakom en fristående järnugn befintliga väggytan, antingen den är en fördjupning eller icke.

Baldringe
1955. ~~Högestad.~~ Herrestads h.

nisse

Nisse

„ folktrons gestalt

Hanna Pål Ols hade nisse; de va en orm i en tjydǻssja i baghused.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

nisse II

di va nissen som jöre si ti en orm om dan, å om nötten va han ude å dro ti hused.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

nittio

nít̲i

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nittioett

nit̲i é̲t

91.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I. Ingers 1950 Exc.gr.

nittioett

r.

nitiet

ss. årtal = 1891.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

nitton

n$\overset{2}{i}$t̲an, oböjl., räkneordet nitton. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

nitton

nìṯan

K.f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nittond

i

nit̲ene m., -na f. och n.,
utan pl., nittonde.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slaür.

nittonhundraett

nìt̲an hώnra é̲t, 1901.

årtal

de va nìt̲an hώnra é̲t.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

nittonhundratalet

nìt̲anhonratá̲led

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× njura;

nỳra, -àd s.

nỳrln, -ln;

njure;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

x njura

²nyra, n., -d, pl. -ren, -en, njura.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hãrr.

Ajurl, s.

Aỳra

30. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

njure

pl. nỳren, nỳrenen

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

njure s.

n$\overset{2}{\underline{y}}$re r. i $\overset{2}{-}$a

njure

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd № 303.

njure

nỳrad best. sg.; nỳraŋ ds.

nỳran obest. pl.; nỳranan best. pl. /

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bàga nỳranan båda njurarna (i slaktdjur); dan ena nỳran. M. f. 90

I.   njure

nỳran^x) best. sg.

nỳra, -̀ad, -̀en, -̀enen
K. f. 86.

nỳrened best. sg.

x) N. f. 80.

da‿èna nỳrad den ene njuren K. f. 86 / twa̱ nỳran två njurar K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. **njure**

bàgla nỳranan - båda njurarna K.f. 86. / nỳranad sad _ va _ ìstran. Njuren satt vid istran (isterklumpen i ett slaktat svin). K.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

njuta v.

^{2}nyda; ^{1}–or, –; nød, ^{2}nøde;

^{2}nyden, ^{2}nyded

njuta

ja har ^{2}ente ^{2}nyded men ret.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

njuta
vb.

ny̰da fré̲d

„njuta fred", få vara i fred;

an fik n̥̍ta nyda fré̲d
for dén̲. ñ. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

njuta

^{2}nyda (^{1}-dor, pl. ^{2}-da, no̲d, ^{2} l. ^{2}nyde̲, pl. nyde (^{2}nyded l. ^{2}nyde̲d) tr.; åtnjuta, komma i åtnjutande af.

Ded e go̲t o fa̲ ^{2}nyda fre̲d för ^{2}dø̲let fo̲lk.

Fie̲narna ^{2}nyde ^{2}döras re̲t.

Bromma.

Stärr.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Noaks hundar

Noaks honga

kallades fågelsvärmar, som kommo flygande om kvällarna, så att det susade högt uppe i luften.

(En dräng sade 1873): Här kommer Noaks honga.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

I.

nok, -´en, -`a, -`ana   nock
sb

tenarna (taggarna) på spinnrockshuvudet
(ↄ: den‿de‿sàta ʒelva‿lìned‿i den som man satte själva lingarnet i) / de‿va‿lín som‿de‿hàde dǽr i‿nókan. Det var lingarn som man hade där i nocken.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. **nock**

sb.

(da va pìgzada. De voro "taggiga"). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nǫck

nok̲, -́en

namn på del av spinnrǫcken
(vingarna ?)

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

*nockatyg

nòkatǿjəd best. sg.

den del av spinnrock, där ull- l. lintotten fastsattes.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nockel s.

n²åḵl r. j ²-a

nock på spinnrock

nø̱r dø̱r e̱ e̱n au̥ sa séṯor
e̱n ln ²a̱nln n²åḵl e̱.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

nockhuvud
sb.

nòk̲ahω̲̍ad, ≐–ˈ–ad

spinnrockshuvud, fästplattan för nockarna

K. J. Sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nak abv.

nog

nog

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

nog

noḵ

dɛ́ vɑ̱́ dæ nóḵ foʀú̱d.

han hɑ nóḵ se̱t pɔ́.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

nog

nok̲

han hɑr nok̲ nú̲d pǽg̲a

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

nog

nok̲

de va læ̀g̲a nók̲.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I.Ingers 1950 Exc.gr.

nog
av.

nåkk

jà. nain åge har set ed, e· di nåkk.

Nr 3906 Baldringe. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

noj

nok̲ adv.

de hade han ju
nók̲ jó̲rt,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

nog

nok

1. förmodligen

2. tillräckligt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

om ‿ du ‿ sporjor hanom,
so far ‿ du ‿ nok reda ‿
pød. Om du frågar honom,
så får du nog reda på det.

nog

dær e nók̲ di dær behǿ̲vor
-na.

Nr 4878. St,Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

nog
adv.

noḵ

hæʀ e nóḵ pꞷ si̱na plàs̱oʀ ...

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1954

nog

nok̲

väl, förmodligen

da‿ kan‿ nók̲‿ hénda.
det kan nog hända.

N. f. 87.

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nog
adv.

nok̲, adv., nog.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

nog

nolc

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

71. Per Larsson 1901. Exc.

№ 300 Herrestads hd + nog adj.

nø̱g l. $\overset{1}{-}$or, m. och f.;
n. nø̱gt, pl. n$\overset{2}{ø̱}$ga och
efter for, för, $\overset{1}{-}$ga, komp.
n$\overset{2}{ø̱}$garë, ‑ gast; noga. Äfven
n$\overset{2}{ø̱}$ga = i sing. och pl. –

kwi$\overset{2}{}$ŋan e mɷtrø̱^{1} nø̱g (l. n$\overset{2}{ø̱}$ga)
pø'ð (nogräknad).
ded e æ$\overset{2}{n}$te nø̱gt me f$\overset{2}{ø̱}$an.
dær e nø̱gt l. n$\overset{2}{ø̱}$ga ma̱l.
Öja. Slänr.

Per Larsson 1901.

nog
adv.

nok

de blek nók slaet sin ad
kríjad bòja.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd
I. Ingers 1953

I. 1. nog

adv.

nok

väl, förmodligen.

dí far ‿ un ‿ nók. Det får man nog (göra).

M. f. 80, K. f. 86. | da ‿ har ‿ da ‿ nók ‿ våd. Det har det nog varit. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. 1. nog

sónt spórs nók. adv.

Sådant spörjs nog, sådant går ej att hålla hemligt. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I. 2. nog
adv.

nok

tillräckligt

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

hær ‿ e ‿ plás nók, hǽr.

Här finns plats nog, här.

M. f. 80./

M. f. 80./ dɛ ‿ kɔna ‿ lèva
K. f. 86 pɔ ‿ lìdad, nók

II.

2. nog
adv.

De kunde leva på
litet nog. (ɔ: på mycket li-
tet). K. f. 86./ var‿ ‿ o‿
én far‿ vara‿ gå‿ nòk for‿
såj. Vår och en får vara god
nog för sig. K. f. 86./ nar‿
ja‿ i̥nte kona‿ fa‿ stàra
bỳror‿ nòk, so‿ stèlda‿

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

III. 2. nog
adv:

ja tʒ̧ʒ̀v̲an pɑ ˈgɷ̲lad. När jag inte kunde få tillräckligt stora halmfång, så ställde jag hötjugan på golvet. / dœr. e.

K. f. 86. / grẽsl̲øg nók̲. Det finns tillräckligt av gräslök (i trädgården).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

n^{2}ø̲a (adv.) noga

noga, nära

han t^{2}i̲tar sa n^{2}ø̲a t̲e̲ ,
na̲r han vel se̲ n^{2}øg̲ed (en närsynt)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

nω̱gt (adv.) noga

noga

dę va̱ ²inte sa nω̱gt.

M. Areskoug 1926.

St. Kǒpinge Herrestads hd.

№ 303.

noga
adj.

nà̱ga

nog²räknat, med precision

da‿ va‿ so‿ nà̱ga.
Man var mycket noga med det.

M. J. 96

Nr. 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

noga
adj.

nò̱ga

t. ex. i betyd. 'viktigt', 'betydelsefullt'

I uttr. som: da‿ e‿ ǹ̥ta so‿ nò̱ga. Det spelar inte så stor roll.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nord

n$\underline{ǫ}$r, m. $\overset{1}{-}$kn, utan pl., nord.

h$\overset{2}{\underline{e}}$la n$\overset{1}{\underline{ǫ}}$rkn e sw$\underline{a}$rt.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Sl$\overset{2}{a}$rv.

nordan

n$\overset{2}{\underline{ø}}$ran, oböjl. adj., nordlig, från norr kommande, om vind, rägn o. d.

n$\overset{2}{\underline{ø}}$ran rajn, bl$\underline{e}st, d\overset{2}{y}$gna.

Hedeskoga.
Aum.

№ 300 Herrestads hd.

Härr

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nordan

n^{2}ǫran, adv. och oböjl. subst., g. ovisst, möjl. m., nordan.

bå^{2}ken li^{1}gzor nǫ^{2}ran i hå^{2}resta, norr om Härrestad.

vi^{1}nzen ha gad te nǫ^{2}ran.

Hedeskoga.
Aum.

№ 300 Herrestads hd.

Härr

Per Larsson 1901.

nordan

nà̠ran

nordlig

Intr.: nà̠ran víʒ̠ nordlig vind

Jfr nordanvind

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nordan

nàran adj:

kommande från norr

nàran víj o. òstan
blást, ja. vantar.
brév ma. nèsta past.

Nordlig vid och östlig blåst, jag väntar brev med nästa post (talesätt). T. f. 86. (Ofta i poesialbum?).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nordan om
ån.

nòran oín

norr om. på norra sidan.

sa va dær bàlerjegáren
nòran oín.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

nordanom

nὼ̱ranóm̱

nὼ̱ranom̱ bý̱en

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

nordanom

nὼ̱ranóm

nor om

nὼ̱ranóm dɛ̀n̲a gώ̱ren

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

nordanom
adv.

nὼ̲ran óm̲

non om

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

nordantill

nὼ̲rantə l. nὼ̲ran ₊ tí

norrut, åt norr

dær ‿ va ‿ ət sakrəstə̲́
nὼ̲rantə. Det fanns en
sakristi norrut.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

K. f. 28
St. Herrestad

nordantill

nὼrantɛ

norrut

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nordantill

n$\overset{2}{\underline{\omega}}$rant$\underline{\grave{e}}$ adv.

åt norr

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

nordantill

nò̱rantí

norrut

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nordanvind

nὼ̱ranvíẕ

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nordanvind

nòranvíŋ

K.-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nordan-östan

noranö^{2}stan, obö^{2}jl. adj. nordvästlig. om väderleks-fenomen. — Åfven ö^{2}stanö^{2}ran. Noranö^{2}stan vär, vinj, räjn.

Ö^{2}ja

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Olarr.

nordost

nɷrdɷ́st

de‿e‿ nɷrdɷ́st væ̱̀rad.

Vinden är från nordost.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

norr
adv.

nor

lágor i nór

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

norr

nω̲r

39. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

norr

nor̲

i‿ nór̲   ì norr

M. F. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

norra

nòr̲a, f. och n. ̀-a

pω den nòr̲a rá̲n

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

nora
adj.

nòr̲e, f. och n. nòr̲a

pl. di nòr̲e

di nòr̲e sǿ̲stana

Nr 6073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

norra

f. och n. nòr̲a

de nòr̲a lá̲ved : så kallades bönderna i norra delen av Sövestad.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

norrbagge

norbága pl.

häst av norsk ras

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

norre

nòra best. m. sg.

den ˌ nòra gɵ́wlan
den norra gaveln.

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Normannen

nÓr̲mán̲en, namn på en polkamelodi, som spelemannen "Rusken" had lärt av en norrman.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

rompå

ró̱rpɑ

= romut

de va ènta u̲dan sa̭nvœ́j̲a
ró̱rpɑ.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ros

no̱s, m., ¹-ken, pl. ²-a, -na, nos.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Hänv.

nos

nώ̠s, ´-ən
Åv. (i best. form sg.) om näsan.

ra̰nta ‿ nώ̠s hålla sig framme, vara framfusig/

K. f. 86. / dᴇ‿ sata ‿ rìŋa i‿ nώ̠sən. De satte ringar i nosen (ɔ: på svin, för att de inte skulle böka)./
dén̠ hon ‿ snìvlar me ‿ nώ̠sən.
Den hon "snärper" med näsen.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× nosma

×~~nusma~~

vb.

nùsma, =

vădra, snoka (t. ex. om hundar).

I andra sk. mål: nò̲sma

I. I-s.

Jfr snusa 2.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

not

nó̲ten best. sg.

fals på en bráda (som passar in i ránnan på en annan bráda)

M: f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

notbok

nɷtbɷ̠́g -en

me nɷtbɷ̠́gen fram̠anfór̠ si

om en allmogespelman

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

november

nωvẹ́mbor

M. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

november

Novémbor, m., = i alla kasus, pl. obrukl., månaden November.

Allm.

Härr.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

november
sb.

nɷvémbor

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

novemberblomma

nωvǽmbor bLω̍m̲a, pl. -or

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

I.

nu

nu̲

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nú̲ hada ‿ ja ‿ ǹ̥ta konad ‿ bòr̲ad ‿ en. Nú hade jàg inte kunnat bära den.

M. f. 80.

nú̲ e ‿ vi ‿ gàmla. Nu äro vi gamla.

II. **nu**

màt̲on vœ̃vor. ja. nu̲í má.
Mattor väver jag nu också.
K. f. 86. / Äv. i betyd. 'då
jag den gången såg det l. det
vid l. det tillfälle jag nu talar
om' (i motsats till en tidigare.)
nu̲ vá. han. ja.
tjók̲. Då jag nästa gång X (den jag nyss omtalat.)
träffade honom, var han tjock.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nu
adv.

nu̲

nú̲ e dí̲ hú̲sen ne̲rré̲ona
for mæ̀ʒa, mæ̀ʒa ǽ̲u̯r si̲n.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

III. **nu**.

Den här gången var han ju tjock (förra gången kvinnan i fråga träffat mannen, var han spenslig till figuren). / èn̲a ti‿ nú̲ ända till nu. R.-f. 86. / dí hada‿ ìn̥ta dut‿ nú̲. **Det** h̥ade inte dugt ^x)^ numera (i våra dagar). R.-f. 86.

x) gått för sig.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

IV. **nu.**

nú va‿hǽr en‿mùla‿
híde. Nu var det en kvarn
ha^{2}r borta (ɔ: nu var saken
den, att det fanns en kvarn
ha^{2}r bortá). de‿e nérláda
n. f. 80. / nú. De (fabri-
kerna) äro nerlagda
nu.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

V. **nu**

nú̲ bler‿ da‿ val‿ nỹtén̲ŋ, so‿ nú̲ komor‿ d̃a‿ val‿ rájn. Nu blir det väl nytändning, så nu kommer det väl regn. R. f. 86. / é̲dor nú̲! Ät nu! driʒgor nú̲ kàfa! Drick nu kaffe! (uppmaningar till gäster). R. f. 86, citerande en äldre generation.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nu
adv.

nú̲

nú̲ e dæ tǿmt for fólk va
hí̲n sì̲an

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

nú

nu

---

adv.

nú ska já ga for me sál (gå avsides)

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

nubb

sb.

nàb̲a pl.

smá̲ nàb̲a

mycket små s$\overset{2}{\bar{o}}$m

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×nubba
vb.

nὼb̲a, =

lätt knuffa någon för att väcka hans uppmärksamhet.

han ‿ nὼb̲a ‿ pǫ ‿ me.
Han gav mig en lätt puff./
han ‿ nωba ‿ ti' ‿ dòm̲.
Han knuffade till dem.

K.J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nuförtiden

nú̱forti̱̍dan

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nummer
s.

nœ́m̲or, n., pl. =

(isht om hemmansnummer.)

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1953.

nummer

nɷ́m̲or n.

nɷmer‿ʃú̲ nummer sju.

M. f. 80

nɷmor‿ít̲ i‿skɷ̲̀lan primus i skolan. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads ha
Hugo Areskoug 1961.

nummer

nώm̲or, n.

sta hǿjt i nώm̲or = vara ansedd, betrodd

ja stω̲ sa hǿjt i nώm̲or hωs -na.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

1. nuna
sb.

naìna f.

gammal skröplig kvinna ,
käringskrälle

Jfr ˣnynika

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

2. nuna
vb.

nù̲na, =

nynna, sjunga i nynnande ton

Jfr ˣnyna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

1. *nuna
sb.

nù̲na f.

slö och likgiltig kvinna

da‿e‿en‿rèktr nù̲na.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nù̲na, = 2. *nuna
vb.

nynna, småsjunga

hon‿gek‿o‿nù̲na for‿sæ‿sál̲. Hon gick och nynnade för sig själv.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*nunig
adj.

nàinad

slö, däsig

haim ser so nàinad úd. Hon ser så slö och dåsig ut.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

+ nunna
v.

nù̲na

gnola. småsjunga

nù̲na for si sél̲

3340 Bjäresjö. Herrestads hd
M. Åberg 1938.

nunnekloster

nùnaklóstor n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× nussla
vb.

nùssla =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Pres. sg. -ar

snubbla, ha benägenhet
att snubbla då man går/
han gær o nùslar.
Han går och snavar/nùsla
yvor nontiŋ snava över
något

*nusslig
adj.

nùslad

som går osäkert, som låti snubbar (om männi-skor och djur)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ny
a.

ny, n. nyt

di ha bøjt nýt hús.

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

ny.

ny ; -t

på nýt på nytt

du fik. bòrja på -
nýt. De fingo börja
på nytt.

N.f. 87.
St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ny

ny, -t, -̀a

han ‿ hade ‿ nyà klé. Han hade nya kläder.

M. f. 9a

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

II.

1. ny adj:

pa‿nýt på nytt, ånyo

da‿ grár pa‿nýt. det gror på nytt (om skott från kärnor på liggsäd).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. ny
sb.

ny, ´-ad

(månfas)

mà̊nan e. på nýad.

Månen ä̌ i ny.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

1. ny
sb.

ny̲

nymåne

Jmfr.: ný̲ o. nǽ̲r ny och nedan.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

2. ny
adj:

ny̲, -t, ˋ-a

dan‿nỳ̲a tʒòrkan. Den nya kyrkan.
M. f. 80.)

vi‿ha‿fa̰d‿nỳ̲a tʒèl̲ʒa.
Vi har fåt̄ nya kat̄ungar
(ɔ: vår kat̄a har fåt̄ en ny kull ungar). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ny

ny, n., ¹ ed, pl. obrukl.
ny. Månens tilltagande´.
i ga̲r va̲ ny¹ad ha̲lt.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Slãr.

ny, a.

ny̱, ny̱, ny̱t, nỳ̱a

nỳ̱are, nỳ̱ast

ˌdan nỳ̱a bώ̱gen.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

113. 114. 115.

ny

ny̱, neutr. ny̱t

de ska vá ný̱t, àʟ̱a jáʟ̱s de ànta

(om dans-stycken)

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ny

ny̱, ny̱t

han bɑ̱́r i et ný̱t hú̱s,
presí̱s ú̱d ta vǽ̱jan.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd
I. Ingers 1953

ny

ny neutr. nyt

di skωla bydʒa nýt tε vos

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

ny s.

ny n.

bestf. nýed

(månens) ny

M. Areskoug 1926.

St. Kõpinge Herrestads hd. № 303

ny, nyt, $\overset{2}{n}$ya   ny a.

ny

da skωle di b$\overset{2}{å}$rja pω nyt ij$\overset{1}{e}$n.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge   Herrestads hd. № 303.

ny II

sín han dæn bled nỳa-böjda.

(näml. hus)

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

ny'.

ny, nyt a.

de va ènte nýt
for dáen.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

ny̲, -t, -̀a

ny
adj.

ný̲ míltʒ̧ nymjõlkad
mjõlk

M. s. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

ny
adj.

ny, neutr. nyt

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1953.

ny
a.

ny neutr. nyt

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

nybakad

nybá̲gad n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nybakad

ny-bágad; n. =

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads ha
Hugo Areskoug 1961.

nybaren

ny-bór̲an

nykalvad (om ko)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nybyggare

nybý̱g̱g̱are, pl. =

nú̱e har di de̱lt ú̱d já̱ren, sa
hær e ble̱d nybý̱g̱g̱are.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nybyggd

nybójd

de nybójda

(nåml. huset)

Nr 5073. Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

nyck

nyǥʒ; pl. -or

de‿ e‿ bàra en‿ nýǥʒ. Det är bara en nyck. / han‿ fár s̰ina‿ nỳǥʒor. Han få̊r sina nycker.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× nycka;

nùffa, -àr, -àa, -àd;

nyttja, använda;

han e dùkti ti o

nùffa sáv o ysl;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

nycka
vb.

nỳʒ̠ʃa, nỳkta

Pres. -or

hastigt rycka till

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nyckel

nỳ̲ggzal, -̀ -en sb.
m.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

n$\overset{2}{y}$g$\underline{ʒ}^{e}$l r.; n$\overset{2}{y}$gla nyckel s.

nyckel.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

nyckel

nỳggzal, =̀ –an; nỳggla,
nỳgglana
m.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nyckel

n$\overset{2}{y}$dzel, m., -ln, pl. n$\overset{2}{y}$gla, -na, nyckel.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hån.

nyckel

nỳ̱gdzal, pl. nỳgdzla^x) l.
nỳgla, nỳglana
m.

K-f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

x) Formen hörd 2 ggr.

n²yglahὼl̠ n. ; pl. – nyckelhål s.

nyckelhål

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

nyckelhål

nìgglahu̲lad sb.

bf. sg.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

n$\overset{i}{\text{i}}$ggla n. ; pl. n$\overset{i}{\text{i}}$gglen ˣnyckla s.

nystan

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

× nyckla

$\overset{2}{\text{nůgla}}$, n., -d, pl. -lan, -lon, nystan. $\overset{2}{\text{o̊ja}}$.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

×nyckla

nỳggla; pl. ˋ-an sb. n.

nystan

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nyfödt

nyfæ^{1}d l. -or, m. och f.; n. -fæ^{1}t, pl. -fæ^{1}da, utan komp., nyfö^{2}dd.
ha vil kwi^{2}ŋan ta si te, som se^{1}dor me en nyfæ^{1}dor glat? Bromma.

300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slär

× nyka

nỳg̲za. -an

nyc̣k, infall

om kvèl̲ana, nar nỳg̲zan tá̲r dom ... (fara de ut och fiska).

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

nykalvad

nykálad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nykalvad
adj.

nykálvad
~

Nyare ord.

N. 4.79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

× nyken

n$\overset{2}{y}$dzen, m. och f., n. -dzed, pl. -dzna, komp. -dznare, -dznast, naken.

Bromma.

nỳdzen äv. i Sövestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slärr.

nykommen

nyk$\overset{1}{o}$m̲en, m. och f., n.
-m̲ed, pl. -m̲na, komp.
-m̲nare, -m̲nast, nykommen.
Vi k$\overset{2}{u}$̲ne $\overset{2}{e}$n̲te fa̲ nyk$\overset{1}{o}$m̲-nare ma̲d en t$\overset{1}{o}$fen, de va̲ om$\overset{1}{ö}$jelat. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hår.

nykommen
adj:

nykǻmed n.

som har nyhetens behag

X. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nykter

nuk̲t l. ¹-or, m. och f.;
n. nuk̲t, pl. ²nuk̲tra ob.
efter for, ²för, ¹-tra, komp.
²-trare, ²-trast, nykter.
har lit ¹kôm̲or han nuk̲t
¹ifrå̲ sta̲n?
²slå̲tarna va̲ for ¹nuk̲tra o
²hån̲la me i da̲.

№ 300 Herrestads hd. Bromma.

Per Larsson 1901.

²stånn.

núktor*)   nykter

nùktra**) obest. pl.

*) K. f. 86

**) N. f. 80

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I.

nykung

sb.

ný̲ko̍ʒ̲

om den första nytändningen på året; man skulle vänd mot nymånen läsa följande vers:

vélkɷ̍m̲en ný́ko̍ʒ̲ o‿ vélkɷ̍m̲-
en hàr̲a mā‿ fléʒ̲ o‿ ma‿
bø̲̀sta o‿ gɷ́t̲ kɷ́rn̄ om‿
h̄ǿ̲stan. V$\overset{2}{a}$lkommen, nykung,

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. **nykung.**

och vålkommen, Herre,
med flåsk och med böste (ɔ: sŭnbog) och gott korn om hösten.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nykärnad

nytʃœ̲́rnad, neutr. =

nytʃœ̲́rnad smǿ̲r

Anm.: Den genuina formen torde vara ×nytʃé̲rnad

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

nyl

×nyl
sb.

I uttr.: sida på nýl
sitta lutad bakåt i
en bänk och halvsova.

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*nyl
sb.

nyl

I uttrycket: sɛda ‿ pɑ-
nýl. Sitta framåtlutad.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

+ nyliga

nỳ̲lia

nyligen

jà va nỳ̲lià frám̲le̲st

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

*nymjölkad
adj.

nymǿlkad

nymjõlkad

nymǿlkad mltg.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

nymodig

nymǻ̱di, neutr. nymǻ̱dad

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1954

× nymulkad
adj.

nymálkad

nymjõlkad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

×nymulkad
adj.

nymώlkad

nymjȍlkad

nymώlkad míltʒ nymjȍlkad mjȍlk. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I. nymåne

nymána, – ´an m.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Sk. f. 86.

ve- nymánan strás pa-
árad~ vid nymånen strax i
början av året (då skulle går-
dens flickor och pigor gå ut och
niga för månen: da- skola-

II. **nymåne**

nàja for‿m**à**nen. K. f. 86). /

dan‿fórsta nym**á**nen. Den

fȯrsta nymånen̄ på året. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× nyna
vb.

nỳnă, =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Pres. sg. \-ar

sjunga i nynnande ton, nynna.

hæm – går – o – nỳnar for – sæ – sǽl. Hon går och nynnar för sig själv.

Jfr 2. × nuna

^x^nynika sb.

nýnitga f.

gammal skröplig kvinna, käringskrälle.

Jfr 1. ^x^nuna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nynna

²nů̲na (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -n l. -nen pres. particip ²nů̲nanes (blott intr), tr. och intr., gnola.

kan du ²e̲nte ²nů̲na nun å̲n
to̲n, e̲n den ¹rølie
ja ²lu̲tes ¹a̲ltid de va̲ så ²rølet
o ga̲ o ²nů̲na på en ²wi̲sa.

300 Herrestads hd. ~~Bromma.~~

Per Larsson 1901. Öja. Harr.

nynna

Se 2* nuna

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

1. nypa

nìvpa; pl. ˋ–or

så mycket som rymmes i nypan

twá nìvor salt. Två nypor salt.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

I

2. nypa

vb.

nì̲va , ne̲v , nì̲vad

Pres. sg. ´-ar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Ja‿ska‿nì̲va‿di i‿
vì̲nan. Jag skall nypa
dig i kinden. / læ̲̀raren
ha‿nì̲vad‿en‿i‿vì̲nan

II

2. nypa

Lãraren har nypit vb.
honom i kinden.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

n$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$va r. ; $\overset{2}{-}$or

nypa s.

nypa

M Areskoug 1926.

St. Kõpinge Herrestads hd. № 303.

²ni̱va; ¹-or, -; ne̱v, ²ne̱ve; ²ne̱ven ²nypa vb

²ne̱ved.

nypa.

M. Areskoug 1926.

St. Kö²pinge Herrestads hd. № 303.

nypa
s.

n$\overset{2}{\underline{i}}$va, f., -n, pl. -vor, -na, nypa.

en n$\overset{2}{\underline{i}}$va m$\underline{e}l, s\underline{a}$lt.

$\overset{2}{\text{Ö}}$ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

H$\overset{2}{\text{a}}$nn.

nypa
v.

$\overset{2}{\text{ni̲va}}$ (1̲ vor, pl. 2̲ va, ne̲d,
pl. 2̲ l̥, $\overset{2}{\text{nēved}}$ l. $\overset{2}{\text{ni̲ved}}$,
~~nēvl̥n~~ 2 nēvl̥n l. $\overset{2}{\text{ni̲vl̥n}}$, m. och f.,
n. - ved, pl. -vna, ni̲v, pl.
2 - l̥n) tr., nypa.

$\overset{2}{\text{Öja}}$.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hänz.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nypa, v.

/ , nìvad l. nèvad

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

100. Per Larsson 1901. Exc.

1. nypa

sb.

nìva f.

så mycket som rymmes i en nypa.

en ‿ nĩva ‿ sált en nypa salt. K.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

2. nypa

nìv/a, nev, nìvad vb.

Pres. -´or

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nypas

ni̲vs l. ²ni̲vas (ni̲vs, pl. ²ni̲vas, ne̲vs, pl. ²ne̲vɐs, ²ne̲vɐds l. ²ni̲vɐds, ni̲vs, pl. ²ni̲vɐns) dep., nypas.

²hådɐ du ²ni̲vɐds ė̲n gaŋ tɐ, sa ²hådɐ ja ²ni̲vɐd ¹ijɛn̲.
¹må̲ntɐ ni̲vs, ²Oja.

st. Köpinge

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hånn.

× nyrahål

b.f. nyraholed nỳrahulet

rököppning mellan sättugnen och skorstenen.

Sandamål: lunahål. lurehål.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

× nyrahål
s.

nỳrahúl, -ed

rököppning mellan sättugnen och skorstenen (urspårad form; jfr lùahól i Bara hd, lùrahól i andra sydskånska mål).

Nr 5978. Bromma, Herrestads **hd**

I.Ingers 1954.

nyrestaurerad

nýɹestɷɹéɹad

nýɹestɷɹéɹad, sa kalad.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

nysa

n$\overset{2}{y}$sa ($\overset{1}{-}$sor, $\overset{2}{-}$sa, ṇo̱s, pl. $\overset{2}{-}$a, nyst, nys, pl. $\overset{2}{-}$sor) intr., nysa.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

St$\overset{2}{a}$ra.

nysa, v.

nỳ̲sa, nø̲s, ny̲st

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

118. Per Larsson 1901. Exc.

I- nyskovlad

nysköwlad

nyskyfflad, skyfflad ren från smuts.

da ‿ e ‿ som ‿ glamiŋa ‿ gàda, nor ‿ haum ‿ e ‿ nysköwlad. Det är som Glemminge bygata, när hon

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. **nyskodlad**

nyskyfflad.

Sades skämtsamt, när man färdades på en mycket smutsig väg. K. f. 86.

En variant: hon‿ʃín̲or[1] som glamiʒa‿gàd̲a etc.
K. f. 86.

---

[1] skiner

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× nyssens

n$\overset{1}{\text{y}}$ssens, adv., utan komp., nyss. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

H$\overset{2}{\text{a}}$ur.

× nyssla

n$\overset{2}{ů}$s̲la (-ar, -a, -ad, -a, pl. -n l. -len) intr., snafva, snubbla. ja k$\overset{2}{ů}$ne l$\overset{3}{e}$t̲ ga̲d o n$\overset{2}{ů}$s̲lad o fal̲l omk$\overset{1}{ů}$l̲ po isfl$\overset{1}{e}$̲nizen.

Bromma.

N. № 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Sl$\overset{2}{ä}$nr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*nyssla

nùsla, =

gå tafatt så att man låter stöter emot något föremål och riskerar att falla eller snubbla

da gik o nùsla.

Kf. 86.

Nr 7535. Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

* nyssligt
adv.

nùslad

osäkert, snubblande

en‿ gár mèra nùslad.

Man går mera osäkert.
(ɔ: sedan man blivit
M. J. 80. gammal).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nysta
vb.

nùsta, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nysta garn

då skola‿en‿nùsta‿da i‿nùstan. Då skulle man nysta det i nystan.

R. f. 86.

nystan

nùsta n.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nùstad best. sg. nystan

nùstan pl.;
nùstanan best. pl.

K.-f. 86. | so ‿ ska ‿ an ‿
la̰ ‿ nùstad gá̱.

Så skall man låta nystanet gå (ɔ: då man vindar garn).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nystickad

nystíkad; n. =; –´–e

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nytta
s.

nùt̲a -an

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

rytta
s.

nùta -an

Nr 4312.. St. Köpinge, Herrestads hd
I. Ingers 1954

nyttig

nùt̲i neutr. nùt̲ad

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

nyttig

nùt̲ad obest. n. sg.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nyttig, a.

nùtr, nùtat

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

11.30.

nyttja v.

²nøtʃa ; -r, — ; — ; -d, -d

nyttja, använda

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

nyttja

^{2}nyttsa (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -ade l. -ada, -a, pl. -n l. -ttskn) h., nyttja.

sa med som den ^{2}ttsortelen e ^{2}nyttsad, sa e han hel^{1}færi ^{1}inu.

Mans ^{2}nyttsar ^{2}værttsaas tobak ^{2}kla snus. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Al^{2}arr.

nyttja

nỳt̲j̲a -ar -a -ad

nyt̲j̲a lé̲en, nyttja, begagna
lien

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

nytändning

nytä́n̲iŋ
(om månen)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nytåndning

nytén̲iŋ
(om månen)

nú̲ bler da val ny-
tén̲iŋ, so nú̲ komor
da val rájn. Nu blir det
väl nytåndning så nu kom-
mer det väl régn. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nyai

ný̲a̲ì. -ad

Gu̲da é̲g ný̲a̲ìad

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

nyår

nýår

ʒ̃uda ‿ nýår hǎlsa
det nya året med ge-
vǎrsskott. en sed

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nyår

nýa̲r n.

ȝ̰ueda‿nýa̲r skjuta nyår, hälsa det nya året med skottlossning.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nyårsafton

ny̠ɑrsàt̠an

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

nyårsafton

nyarsàtan

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nyårsafton

nyɑrsàt̲an

K.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nyårsdag

nyarsdá

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Användes i obest. form som tidsadv.

han ‿ va ‿ hár nyarsdá. Han var här nyårsdagen. N. F. 90.

nýarskàrz m.; -a   nyårskung   s.

nyårskung

den fáste garz en ser nýed
pω nýared ska en helsa nýarskàrz me
en salmebòg i hánen, sa titar en te nýed
a sa sa en:
"vélkωmen nýarkàrz
a vélkωmen -håre
a vel kómen
me flaʒ a me bøste
a me gωt kωrn am hóstøn!"

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

nå vb

na̱ ; na̱r , na̱ ; nå̱ , nå̱²e ; na̱d , na̱t .

nå

na dɛ̱ nå̱²e tɛ tʃu̱²ge (när de nådde till tjugo)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

nå
vb.

na̠, nɑ̠

Pres. sg. -r

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. nå̊
vb.

na̠ , nɑ̠

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

so‿nɑ̠́‿er ı̀ntæ‿længo̠r.
(hunno)

Så nådde vi inte längre

N. f. 80.

dǽr nɑ̠̃‿jo‿
vìŋana ne̠r. Där
nådde ju vingarna

II. nå / vb.

(på vàderkvarnen) ner

en slá̲tor trò̲ja, som

i̊̀nta na̰ frám̲. En slä"t

trö̀ja, som inte nådde fram

om livet. K. f. 86.

N. F. 80.
K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nå
v.

na̱ pret. nɑ̱

jà nɑ̱́ dom ènta

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

nå
v.

nɑ̱, pret. nɔ̱

den̠ nɔ̱ èndast né̱r te
vǿ̱jen

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

nå̊;

nɵ̱u̯, -r, nɒ̱, nol̲;

han nɒ̱́ ènte sɔ

lá̱nt;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

nå
vb.

na̠, nå̠

Pres. -r

den è̠na ‿ nå̰ dæ̠r èt̠or.
Den ena (dörren) nådde
där efter (ↄ: dit).

Sövestad

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
M. 4. 79
Hugo Areskoug, 1962

nå

na̠ (na̠r, pl. na̠, nọ, pl. 2-h, na̠d) tr. och intr., nå, räcka, hinna.

fu̠^{1}sen nọ mi på hemvä^{1}jen.
har la̠nt nọ̈h^2 di pö^{1}zana ve̠l.^{2} Ö^{2}ja.
na tr^1, hinna till

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

nå
v.

nɑ̲, nɑ̲̀da, nɑ̲d

de nɑ̲̀da èn̲a óp̲ hɑ̲́r te krudkɑ̲́ls gɑ̲́r.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nåd
s.

nɑ̠d

benådning

di vɛl̲a han skɔl̲a be̠d om nɑ̠́d

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

nådebrŏd

nådebrŏ

Nådebrŏ e ente gott å gå pá.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nådig

n$\overset{2}{\underline{a}}d\underline{i}$

nådig ; blek.

h$\underline{a}$r d$\underline{u}$ s$\underline{e}$r n$\overset{2}{\underline{a}}d\underline{i}$ $\underline{u}$d !
(blek och mager)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

n$\overset{2}{\acute{\omega}}$g̱en n$\overset{2}{\acute{\omega}}$g̱ed n$\overset{2}{\acute{\omega}}$ṉa någon

.någon.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

någon

nu̲n bet., nun obet. l. n$\overset{2}{\text{œ}}$gen bet. ah obet., m. och f., n. nu̲d bet., nud obet. l. n$\overset{2}{\text{œ}}$ged bet. och obet., pl. n$\overset{2}{\text{u̲}}$na bet., n$\overset{2}{\text{u}}$na obet., pron., någon.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

St$\overset{2}{\text{a}}$rr.

Per Larsson 1901.

någon

nωn̲

dæ va ènta forjél̲ pω nώn̲.

m. f. 1869.

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

någon

non (nun)

jo. h$\overset{2}{a}$i ha vad non. ja sen ad h$\overset{2}{a}$i ha vad non.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

någon:

dær va val nὼg̲en mé̲r

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

någon

neutr. nad eller nud

de e ósa nud a ga

a fràga om ɔ: intet av vikt.

jfr II

Nr 5118 Högestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

någon II

de e ós̲a nu̲d a grè̲da for

ɔ: intet av vikt, ngt obetydligt

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

någon

nɔn̲ pl. =

han va à̲lli nɔ́n̲ bì̲la pɔ
dí̲ tì̲dor.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

någon

nὼg̱en

dœr blɛḵ ènte nωg̱en sèḻnɛŋ

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

någon

pl. nòna

imad kragahólm dær líggər
nona hús

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

någon

nὼg̱en

dær va nὼg̱en mé̱r vi
kωṉa tɑ̱́

N. H.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

någon

nun, neutr. nud

di ska jɷ há núd námn.

J. P.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

någon

neutr. nu̲d

di fàt̲ia hada ènta nu̲d
a skol̲a ha sá̲t

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

någon:

men di har núd ànad
námn ---

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

någon

nun, neutr. nud
pl. nun

han har nók núd pǽga

d. nɑn pl. nɑn
já, dær va nɑn pȋlatrǽ ópad en vǽj

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

någon II

nær di grà̱va aw vǽj̱en,
dæ̱r hìṯa di nu̱d.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

någon
pron.

nàgen; nàged;
non;

dér kan ja ịta sẓ naged námn
pa dé

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

dær va kanʒa nagen, som
sá sa / da bler tómt
nón - góz (eller
N. f. 79 / kanske ~~snarare~~ :
nóz - góz.

Sövestad

någon

nàgen (!)

äv. nun, neutr. nud

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

någon

va de nud fínt !

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

någon

nu̱n, nente. nu̱d.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

någon

nu̲n

nú̲n ble lǽg̲on hì̲de

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

någon

neutr. nu̲d

hum hade nú̲d, som di hade hat̲ pó si, mé si.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

någon

nu̲n, n. nu̲d, pl. nòn̲a

for nòn̲a áu̲ʀ sḭn

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

I. nωn l. nũn l. nun någon

Pl. nωna tryckst.
nωn trycksv.
(någon gång; se ex. lapp. X)

Neutr.
nωd, nũd, nud

dær ͜ va ͜ nωn ͜ ég ósa. Det fanns någon ek också.

nωna ͜ ár étor några år senare. / dær ͜ vá vel ͜ nωn Det fanns väl någon.

M. f. 80 / K. f 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. **någon**

dɐ‿d̰uda‿ǹ̥ta tí‿nωd̲.
De dugde inte till något
(ɔ: voro inte matnyttiga).
M. f. 80. / dar‿sad‿nωna‿
o‿snàk̲a vh‿ ät‿fínstor.
Det satt några och pratade
vid ett fönster. A. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

III. **någon**

da ‿ kan ‿ ja ‿ và̲ra
nώn̲ ‿ góŋ. Det kan ju
vara (gå för sig) någon
gång (ɔ: att folk super).
K. f. 86.

t̲áv ì̥ta ‿ nú̥d!
Tappa inte något!
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

IV. någon

nar ‿ di ‿ hada ‿ àn̲ars ‿
nǿd̲. När de f. ö. hade
någon åkomma. K. f. 86. /
ja ‿ har ‿ àlri hǿ̲rt nan ‿
har ‿ tráts. Jag har aldrig
hört någon gråta. K. f. 86.
(ↄ: aldrig överhuvud hört personer inbegripna i gråt).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

V.

någon

en ‿ ser ‿ àlrɛ nωn ‿ fǿl.
Man ser aldrig någon berusad.
K. f. 86. / dær ‿ e ‿ jω nωd
stàla, som ... det finns ju
någon gård, som K. f. 86. /
sω ‿ hada ‿ di ‿ nωd ‿ ágz 2.
Så hade man något (ett eller
annat) ägg i (ɔ: stenkaks-
smeten) K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

VI. **någon**

dær ‿ vá̱ ‿ nṵ́d ìzʒaí̱. Det fanns något innuti. M. f. 80. / dær ‿ vá̱ ‿ jø nú̱n. Det **fanns** jin **någon** (ɔ: som hade äpple-träd). K. f. 86. / dæ ‿ e ‿ nøna ‿ balstýriʒa. Det är några (ena) vildbāsare. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

VII. någon

hɷn‿jik‿hé̲n o‿
slɷ̲́ pɷ‿nɷ́n̲‿a‿dóm̲.
Hon (ɔ: lärarinnan) gick bort
och slog någon av dom (ɔ: skol-
gossarna). K. f. 86. / hɷn‿hada‿
nɷna‿pìvor hɷn‿blèste‿
ì̲. Hon hade några pipor,
som hon blåste i.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

VIII   någon

han‿ kɷne‿ la̰‿ nɷn‿ ànan kɷ̀mma. Han kunde låta någon annan komma. K. f. 86./ de‿ va‿ nɷna‿ natráwna. Det var några natsuddare (= ena natsuddare) K. f. 86. / ... ḛn‿ som‿ ǹ̥te va‿ nɷd‿ z‿ arbájed ... en som inte

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

IX. **någon**

dög till något i arbetet. /
… en‿ som‿ ìte vá‿nǿd
en (person) som inte dög något
till, en stackare. / nǿd‿gǿt
någonting gott (²välsmakande)
K. f. 86. / dén hada‿ di‿
ìte tí‿núd. Den (ɔ: gallan)
använde man inte till något
(hade ingen ²användning). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

X̲.

någon

nɩ‿far‿hu̲ina‿na me‿nod‿àn̲ad. Vi får trösta henne med något annat. R. f. 86./

hær‿va‿non‿gleut̲a sata‿ɩl̲. Här var några barn, som satte eld (på halmstacken). R. f. 86./

non‿ànra r̲æl‿hé̲dor några andra obehag‿liga ~~saker~~. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

XI. **någon**

é‿dær‿nón?
Kommer det någon? Är det någon som kommer hit (på besök)? (Säges t. ex. då man sitter i sin stuga och tycker sig höra ljudet av en ²människa). R. f. 86./
han‿va‿ịnte holen‿för‿nód. Han var sedd över axeln, ringaktad. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

XII. **någon**

hær‿ vạ́ nωd‿ frὼ̱antώm̱or, som‿ h̀ẕda jỳ̱a. Hȁr **fanns** någon (en) kvinna, som **hette** Gyja.

K. f. 86. / dì skωla‿ hạ́ nú̱d. De skulle ha **något** (ɔ: som gåva). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

XIII   någon

har ‿ va ‿ nώn
aw ‿ dɛ ‿ gàmla o ‿ sa ‿
famély. Det fanns någon bland
"de gamla", som sade (uttalade) "famélj".

K. f. 86./ ja ‿ skrḛv ‿ kanʃa ‿
óp nώd ω̲r. Jag skrev kanske
upp något (ett eller annat) ord.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

XIV. **någon**

ɩblan ‿ kωmor ‿ ja ‿

ɩhá̠g x) nωn ‿ gàmla a̠r.

Ibland kommer jag ihåg

några gamla ord. K. f. 86. /

dær ‿ va̠ nωd̠ ‿ rut̠ ‿ pώ dom̠.

Det fanns något rött på dem.

/ K. f. 86.

x) Repors-form.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

XV. **någon**

nɷn ‿ èlra kvìŋa

någon (en) äldre kvinna.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

någon

*/ */

nu̲n, neutr. nu̲d el. nɷn̲

pl. nòn̲a el. nɷ̀n̲a

kɷ̲̀ga non̲a pantó̲fla

harva ènte nú̲d som e lí̲gt si

nu̲n & nu̲d hos medd. född på 70 talet

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

någon II

nὼn̲a ǽ̲r dœré_tor

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

I

någon

nògen

non tryckn.

nod n. sg. tryckn.

ska ‿ ni ‿ ha ‿ fát ‿ i ‿
nógen? Skall ni ha tag i
nājon? (ɔ: Söker ni någon?)
M. f. 87.

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

II

någon

nɷn‿stɷ̲́r gre̲n
någon stor gren.
(Ibland användes nɷn, nɷd
i st. f. obest. art.)

K. f. 78.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

III. någon

já̠ sa̰̠ ‿ àlu nod ‿
spø̠̀dza. Jag såg aldrig
något spö̀ke.
N. f. 78.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

någon
pron.

nu̲n. neutr. nu̲d

m.f. c-a 1870.

di skɑl̲a hɑ̲́ nú̲d, fólked; di hada gɑ̰d a slɛ̲̀ded.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

någonsin

nɷ̀nstɛgen

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

× någonsins

nánsins

.. sa mèat di nánsins vila
dìka..

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

någonting

nɑ̲́ntɛŋ

só ha d̲ɐ di nɑ̲ntɛŋ mɐ́-s̲i

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads **hd**

I. Ingers 1952.

I. **någonting**

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

dén̲ tor‿ han‿ val‿ ì̥ta si‿ nωntiŋ‿ tí. Honom vågar han väl inte säga någonting till.

M. f. 80/ en‿ som‿ ì̥ta vá̲‿ nωntíʒ̲. En som inte

någonting

ná̠ntɛŋ̠

ná̠ntɛŋ̠ vá̠ dæ i de.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

någonting

nὼg̲entɛ́ŋ̲

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

II. någonting

var någonting, en som det inte var något bevänt med, en struntkarl. A. f. 86. / --- nar-dar. va - nɔntiʒ - vit --- när det fanns någonting vitt (ɔ: som kunde skrämma hästarna): A. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

någonting

nɑntíŋ

I vissa fall användes denna accentuering.

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

något

nu̲d bet., nud obet., l.
n$\overset{2}{\omega}$ged bet. och obet., adv.,
något.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

H$\overset{2}{a}$rr.

något
adv.

nøgəd trycksv.

ja ved ǹ̥ta, om dær ha
bød nøgad bǿjt (om det
h̃ar byggts något da⃗r).

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

något
adv.

nὼg̱ed

nelsɑ̱́ls, va di ènte nὼg̱ed
lị̀ded i sløʹjt ma fęgg̱ɑ̱́ls?

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

något
adv.

nud tryckor.

I förb. med föreg. negation
han ‿ va ‿ ǹ̥ta ‿ nud
ta ‿ k̰árs. Han var inte något vidare karlavulen.
K. f. 86. / han ‿ e ‿ ǹ̥ta ‿
nud kàra̱vá̱rlan. Han är
inte (alls) karlaktig. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

något
adv.

ha han ìn̥ta mà̲grad‿nod?
Har han inte magrat litet grand?

M. J. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

något-sånär
adv.

nú̲dsanæ̲̍r

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd
I.Ingers 1953

något sånär
av.

rǽ̱dsonǽ̱ra

en vès̱ta rǽ̱dsonǽ̱ra
hώṉa en skωḻa trǿ̱

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

någotsånära
adv.

´nωd so‿`næra

n. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nål

na̲l, -́en, -̀a, -̀ana

Jfr knappnål o. stoppnål

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

(forts.) nål

nal, ´-en, `-a

Genus mask.

den spìta (spetsiga) nålen.

M. f. 90

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

nål

nɑ̱l. f. ¹-ln, pl. ²-a, -na, nål.

lɑ̱ hi̱d en aw̱ di gr²ɑ̱h n²ɑ̱lana! Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

H²ån.

nål
sb

nal, -´an, =´a, -`ana
f.

K. f. 86.

Jfr knapp- och stopp-nål.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

(forts.)

nål

Genns mask.

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

nålhus

nå̲²lahù̲s, n., -ed, pl. =, -en, nålhus. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Ha²nn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nålspets

nàlaspís

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nålõga
sb.

nàlaja n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×når

na̱r tryckst. konj. adv.

na̰r, nar trycksv.

dó, na̰r ‿ já̱ vá̱ ‿ dør.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

× når

frågande adv.

na̲r el. nor̲ = når

jà kan ènte vèd̲a nór̲ de va̰

na̲r ?

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I. Ingers 1950 Exc.gr.

+ når

na̲r bet., nar obet., konj., n$\overset{\varepsilon}{a}$r.

Na̲r k$\overset{1}{o}$m̲or du hi̲d?
dęd e mor̲t, nar kl$\overset{2}{o}$k̲an e f$\overset{2}{\underline{i}}$ra. Bromma.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Slän.

I. × **når**

konj. adv.

na̲r; trycksv.

nar̰ nar, nor

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nar‿já va‿ǫ̲ʒ når
jàg var ung.
M. f. 80.

strá̲s nor‿de
kôm̲ ... strax när de kommo. K. f. 86.

II.

ˣnår

konj. adv.

Ibland följt av ett pleonastiskt ad 'att'.

ak, nor- ad. vi- gik- o. lèsta, va- han- ten- lìdan knàte. Ack, när vi gick och läste för prästen, var han en liten knatte.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

III

× når
konj. adv.

han ‿ jɛk ‿ o ‿ lèsta,
nar ‿ han ‿ dǿ. Hán dog,
under tiden han gick och
låste för prästen. Dk-f. 86./
fŕǿrna dɛ ‿ gálor, dí
hǿrde ɛn ‿ áltíd fra ‿
ɛ̀ŋana, nar ‿ dɛ ‿ gál. Gro-
dorna kvåka, det hörde

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

IV. × når
konj. adv.

man alltid
från ångarna, når de
kvåkte. K. f. 86. | dá kan ‿
vi ‿ høra i frå ‿ stán, nar ‿
da ‿ e ‿ lýt. Då, når det
år lyti, kan vi høra (kyrk-
klockorna) från staden.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

V.

×når
konj., adv.

nar‿sø̰sta‿pi̠òr kωm‿tr‿stá̠n, jik‿dr‿á̠rm i‿á̠rm. När Sövestads pigor kom till staden, gick de arm i arm. K. J. 86. / dr‿kàla̠ tra̠ana, nar‿dr‿skωla‿tvinja‿dωm‿ihǿ̠pa, for‿tàwta̠. Man kallade trådarna, när man skulle tvinna dem samman, för tåtar. K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

năbb

neab̲, –́ad. pl. =, –́an.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

I.

neb̲, ´ad, = näbb

han‿hada‿en‿má̲rk i‿náb̲ed. Han (fågeln) hade en mask i nàbben. R. f. 86 f.

dı‿har‿so‿lòz̲a náb̲. De ha så långa nàbbar. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nab näbb

nábad, =, nában

fågelnābb

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

năbb

neb, n., $\overset{1}{-}$ ed, pl. =, $\overset{1}{-}$ ba,
n$\overset{2}{a}$bb.

h$\overset{2}{y}$nan. ha neb som en t$\overset{2}{o}$ke.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hän.

II.

näbb

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Gén. näbs

Uttr.: va‿tre nä́bs vara stridslysten, éttrig till humöret (t.ex. óm pojkar som gärna vill slåss). de‿va‿so‿tre nä́bs. K. f. 86. (ɔ: de‿skola‿altid slås).

ˣnåbba
sb.

néba f.
nåsvis flicka

Jfr nåbbgädda

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ˣnåbba
sb.

núb̲a f.

nåsvis flicka

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nä̀bbgä̀dda

nebjǽd̲a f.

nä̀svis flicka

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

n̓abbg̓ädda
sb.

nabjád̲a f.

n̓äsvis flicka

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ˣnã̆bbhõ̆k

sb.

nebhǿ̲g m.

nã̆vis pojke

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nåbbhök

nábhødz m.

nåsvis pojke

K. s. 86.

-- en rèktr nábhødz tr-
pág. En riktig nåbbhök
till pojke. K. s. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

näbbig

nàb̲ed

näsvis, uppkäftig

han ‿ e ‿ so ‿ nàb̲ed ‿ a̲ ‿ se.

Han är så uppkäftig av sig.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

näbbig

nèbæd; pl. –̀ – a

nasòs, uppnosig

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*näd
sb.

nær pl.
månens nedan

I utr.: ný o. nǽr ny
och nedan.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

năktergal

²nĕt̠orgà̠l, m., -en, pl. -a, -na, năktergal.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hăr.

nămna

^{2}nǫ̊mna (^{1}– nor, pl. ^{2}– na, ^{2}nǫ̊mde, nǫmt, nǫmd, m. och f., n. nǫmt, pl. ^{2}nǫ̊mda, nǫmn, pl. ^{2}– kn) l. ^{2}nǫ̊mna o. s. v., kr., ^{2}nåmna.

^{2}Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hår.

nămna

nòmna

89. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

nȁmna

Pret:

nèmda

K. f. 81.

Hedeskoga

Nr 7533. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nâmna

Pret. vb.

nòmda

vi nòmda alri da
námnad. M. J. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

nãmma
vb.

Pret.
nœ̀mda

han‿nœmda‿mɛ‿va‿
námn. Han nā̃mnde mig
vid namn. R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nǎmna vb

n$\overset{2}{\text{ø}}$u̯na ; $\overset{1}{-}$or, — ; n$\overset{2}{\text{ø}}$mde ; nømd, nømt.

eller n$\overset{2}{\text{æ}}$u̯na ; $\overset{1}{-}$or, — ; n$\overset{2}{\text{æ}}$u̯mde ; næu̯md, næu̯mt

nǎmna

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

nâmna;

nòmna, -a, nòmda,

nòmt;

ja vìḻe tänta.

nòmna ed;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

nãmndeman

n²ø̲mdemàn̲ m. ; pl. — a

nãmndeman

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

n$\overset{1}{\text{ä}}$mndeman

nòmdemán̲, -en

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads

I. Ingers 1935.

nämndeman

nȣ̀mdᵫmán̲ m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

n$\overset{1}{\text{å}}$mndeman

n$\overset{2}{\text{ǫ̊}}$mdemàn̲, m., -en, pl. -mèn̲, -en, nämndeman.

Nelsn$\overset{1}{\text{ė̲}}$lsen e n$\overset{2}{\text{ǫ̊}}$mdeman ete Nelsv$\overset{1}{\text{ė}}$n̲sen. $\overset{4}{\text{Ö}}$ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

H$\overset{2}{\text{a}}$ne.

nä̃mndeman

nᴔ̰̀mdamán̲ l. nᴔ̀mdamán̲

m,

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nånnas

nen̲s l. ²nen̲as (nen̲s, pl. ²nen̲as, ²nen̲des, nen̲ts) dep., nánnas.

Om han ²sø̲kte for ²he̲lsan, sa ²bli̲ve han no̲k bra̲, men dé nen̲s han ví̲st ²ikke.

²Öjà.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

²Hårr.

+ når

nær, oböjl. adj., komparat. nemor, superl. nemst, nära
båden va sa nær lan, sa vi kune skridza did.
Nels o ja e nemor en an nu en i fjor.
dær va bora den nemste slæjten bon te ærveds.

№ 300 Herrestads hd. Bromma.

Per Larsson 1901. Skån.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sc ×når

1. når
tids adv.,
konj.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

når

adv. & konj.

na̲r , nar

ná̲r ska du slà̲ta a è̲da

dí tjý̲dad?

Nr 4878. St,Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

I.

nær

2. när

rums. adv.

nära

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

vi‿hada‿ìn̥te kømad‿ nǽr dí trǽd. Vi hade inte kommit i närheten av det trädet (ↄ: om inte det o. det varit). M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. når
konj. adv.

Sc × når

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

II.   2. når

en‿tωra‿ìta   rums. adv.

gå‿nǽr‿dȯm. Man vågade
inte gå nära dem (ↄ: hästar
som slogo bakut). H. J. 86. /
hǽr va‿jω‿so‿nær. Här
(från Tockestorp) var ju så
nära (till Ystad). H. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nār;

nθ̠u̯r bet. adv.

nor obet.

dẹ vạ́, nor ja va

pθ̠̇u̯g̣;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

r

~~nar~~

~~nar~~

när
adv.

nœ̱r

= nära, närapå, nästan

di hade nœ̱́r ènte fa̰d -an ú̱d

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

nȁr II

adv.

dǽ̱r hade vi nǽ̱r ènte

kωm̱ad ifrǽ̱ en naṯ ---

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd

I. Ingers. 1936.

när(a)
adv.

nær, nǽmor, næmst

hun hade nǽmst díd.

J: till grannsocknens kyrka.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

nãra

nær l. nàra

86. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

nāra

sup. namst

dan námsta

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

× năra 0.

n$\overset{2}{\underline{æ}}$ra; -r, -, -, -d.

nårma

j$\underline{a}$ k$\overset{2}{\underline{ω}}$ne n$\overset{2}{\underline{æ}}$ra m$\underline{e}$ de$\underline{n}$.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nãra

nɑ̲ra ne̍m̲or nemst

nãra

di h̲a̲ gɑ̲ nemst frɑ kabú̲sa

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

I.

nära

næ̀ra

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

kompar. nǽm̲or.

de ‿ va ‿ nǽm̲or sta̲n.

Det var närmare staden.

M. f. 80. / nú̲ har ‿ hær ‿ bø̰d ‿ nǽm̲or.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. nära

nu har här blivit närmare (ɔ: till Ystad).
M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nārapå
adv.

næ̲̀ra pώ

jώ̲, næ̲̀ra pώ.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

närig
adj.

næ̀rr

Smål

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×nǎrtyen a.

nœrtýen, nœrtýed, nœrtýeda.

nǎrtyeken

framfusig

hum e sa nœrtýen, framflúsed.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

ˣnärtyjen

adj.

nærty̱jan; pl. – – ´ na

närgången

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nærtíjen ×nãrtyen adj.

vãnligt inst²ällsam (t. ex. om en hund)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nãsa s.

n$\overset{2}{\underline{e}}$sa f. ; $\overset{2}{-}$or

nå̌sa

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

näsa

nesa

nu liggjer han däi å vänner nesan
i vāred
(talesätt om girig person, som avlidit)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

näsa II

hanntrua mi får nesa å mong

Hum läggjor sin nesa i allt.

Han står en i nesan = ä uppstudsig.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergstrom 1926-27.

näsa III.

få en brån i nesan = en brand i näsan.
Att bedja någon om hjälp och få ett snäsigt och avvisande svar kallades en brån i nesan

Ba du-en om å jålpa di ? Ja, men di va som en hade bo̊d -en om en brån i nesan.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

näsa
s.

nè̲sa -an el. -̀á̰. -̀á̰n

vi véd̲ ènta̲, nor vi van̲or
nè̲san i vœ̲́red

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers 1950 Exc.gr

nãsa,

nè̱sa, – an s.
–̀ or, – na,
hupm hade è̱jen
nè̱sa,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

näsa

^{2}ne̲sa, f. -n, pl. -sor, -na, nǎsa. Allm.

^{2}ne̲san hum ga̲ si te blå^{2}w̲a.

Högestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stärr.

năsa
s.

nè̲sa -an el. nè̲sá̲

jà jɛk̲ ne̲ɹ́ ós̲ɛ mit̲for
nè̲san po fólked.

jà stùt̲ɛ nè̲sá̲n. G. III.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

năsa
s.

nè̱sa -an -or -orna

Nr 4879. Öja, Herrestads hd Ö̆ja.
I. Ingers 1953.

nȃsa

nè̱sa, –̀an f.

han ‿ kom ‿ o ‿ bé̱d ‿ mi i ‿ x) nè̱san. Han kom och bet mig i nȃsan. R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

x) En ilsken gåskarl.

nåsblod

nè̱sablǿ̱ n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

näsblod

ne̠²seblø̠̀, n., – hd, utan pl.;
násblod.

Ö²ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hå²rr.

nåsblod

nèsablǻ n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ n$\overset{2}{a}$sborra

nesb$\overset{1}{\underline{o}}$ra, f., -n, pl. -ror, -na, n$\breve{a}$sborr.

den v$\overset{2}{e}\underline{n}$stra nesb$\overset{1}{\underline{o}}$ran g$\underline{a}$ si te bl$\overset{2}{\underline{ø}}$a. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr.

näsborre

n̰esbór̲or pl. -sb.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

näsborre

n̰esb̆ór̠k, pl. — ´a m.

— ´ana

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

näsborre

nḛsbóṟan best. sg.; nḛsbóṟorna best. pl.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

näsduk

nḛsdǔ̠íg

Jfr ×lomduk o. ×lomtorr-kläde

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nässla

nèl̲a pl. nèl̲or

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

nässla;

nàl̲a, -̀an s.

-̀or, -na;

Urtica;

vi skul̲a plok̲a

nàl̲or o kὼ̱ga;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

nässla

nälla -an -or -orna

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

nässla

nèlla; pl. ˋ–or f.

Jfr etternässla

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nässla
s.

nåla, f. -n, pl. -lor, -na,
nåssla.

Allm.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Härr.

nässla
v.

n$\overset{2}{e}$l̲a (-ar, -a, -ad, -ad, pl.
-ade l. -ada, -a, pl. -n l.
-l̲en) tr., vidröra någon
med nässlor.
$\overset{2}{o}$ʒana spr$\overset{2}{o}$ʒe, som di v$\overset{2}{o}$r̲e
n$\overset{2}{e}$l̲ada. Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Slärr.

I. 1. nässla

nèlla; pl. -or, bf. -orna

K. f. 86.

Jfr etternässlor

svinen va glàa ve nèlor. Svinen tyckte mycket om nässlor. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. 1. nässla
sb.

nè̲lorna di‿ta‿
ø̲̀vorhá̲n pa‿ gré̲sad.
Nässlorna tog överhand
över gräset.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

2. nässla
vb.

Refl.

nèḻa‿sa, =

bränna sig av nässlor

so‿nèḻa‿ja‿mí. Så brände
jag mig av nässlor. / nèḻad
A. f. 86. / a‿nèḻor bränd
/ av nässlor.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nässla sig.

nèla si, -àr, -à, -àd.

jà nela mi so
fàrlet;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

nässla sig
v.

näla si (-ar, -a, -ad, -a, pl. -n l. -len) refl., bränna sig genom att röra vid nässlor.

Siffen dan ja näla mi på nowara! Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slanr.

+ nässleblåst

²nål̲eblè̲st l. -or, m. och f.; n. -blè̲st, pl. -blè̲sta, utan komp., eg. nässelblåst; behäftad med en hudsjukdom bestående af små rödaktiga blemmor (nässelfeber). Sjukdomen anses förorsakas af ~~na~~ inandning af nässlors utdunstning. Bromma. slán.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

nässlesäck

^{2}nälesäkk, m., -en, pl. -a, -na, nässelsäck, af tyg, tillvärkadt af nässeltågor, förfärdigad säck.

Vi ^{2}fiŋe meled i en hamp^{1}säkk ^{2}ella ^{2}nälesäkk.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slärr

nást
s.

nɛs̠t, n., $\underline{1}$ bd, pl. =, $\underline{1}$ bn,
nås̠t, nålstyng.
d$\overset{2}{i}$s̠e n$\overset{1}{ɛ}$s̠tan e for l$\overset{1}{å}$za
im$\overset{1}{\underline{o}}$d h$\overset{2}{\underline{i}}$na. $\overset{2}{Ö}$ja.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Härr.

n̲ä̲s̲t̲
sb.

nest n.; pl. =

styng vid sömnad

ja‿ska‿ bà̲ra tá̲ et‿
pa̰r‿ nást. Jag skall bara
ta en̄ par näst. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

násta
v.

nȁsta (¹-stor, pl. ²-sta,
²-stę, näst, näst, pl. ²-a
näst, pl. ²-na) tr., nȁsta,
hopsy.

nästa ihǿ, hopnásta.

Ȍja.

Stȁrr.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

nästa
adj.

nàstá̰

nàstá̰-gáz̲

Nr 5987. Bromma, Herrestads **hd**

I. Ingers 1953

1. nästa

nèsta best. form. adj.
m., f. och n. sg.

nàran víg o‿ø̀stan blást,
ja‿ vantar‿ brév ma‿
nèsta pást. Nordlig
vind och östlig blåst, jag
väntar brev med nästa
post. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I.

2. nästa
vb.

nèsta, nèste

Impar näst

sy med ganska långa näst (med glesa styng); laga ett plagg mera provisoriskt.

du får nèstad zhópa. Du får nästa samman det. K.f. 86./

hon bara nèstad zhópa. Hon bara nästade samman det. K.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. 2. nästa
vb.

nést‿ad‿ bå̱ra ihώ̱pa! Nästa bara samman det! K-J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nàstan

nãstan
adv.

ja hade nàstan forslúgad . m (satt något i vrångstrupen)

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

năstan

nèstan

di' mωt̲e nèstan ʝe̲la
si' frám̲

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1953.

I.

nästan
adv.

nèstan

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

dɛ‿ va‿ nɛstan‿ ǻltīd rǿbrǭgada. De voro nästan alltid rödbrokiga K. f. 86. hær‿ é ìŋa bɛ̀kga‿ nèstan. Här är nästan inga backar. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. **nästan**

frùantúimorna mòra‿ ja nastan ‿ mér. Kvinnorna knotade och grälade nästan mer (ɔ: än männen). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nästan

nèstan

hum hade nèstan fémti
kàṯa

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

nástan

nèstan

de̲ kan jà nèstan krá̲ft sí̲.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

năstipp

n$\overset{2}{\underline{\text{e}}}$setìpp, m., -en, pl. -a, -na, nástipp.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

nästipp sb.

nèsatìpen best. sg.

nässpetsen

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nästkusin

nás̲kωsí̲n pl. -on

syssling

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

nästkusin

néskosín; pl. ´– – ´or

barn av kusiner, tre-
månning.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

näsvis

²ne̲sevì̲s l. -or, m. och f.,
n. -vì̲st, pl. -vi̲sa och efter
for. för, ¹-sevì̲s o. s. v., komp.
²-sevì̲sare, -sast, näsvis.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

+ når

nœ̲r, n., oböjl., nedan.
(månens aftagande).
nu̲ e vi pres¹i̲s i h²a̲la nœ̲r.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

năt s.
/

nat

87.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

nät

Se hönsnät

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nàtt

adv.

nat̲

sakta, fö̀rsiktigt

han slá̠ so nát̲.

Han slog så fö̀rsiktigt.

M. f. 9

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nätt
adj:

nat̲; n. = ; ∸a

ej tung; lätt och behändig

so‿fik‿en‿ha‿nàt̲a
hàmra. Så måste man ha
små lätta och behändiga
hammare. N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nåve

n$\overset{2}{\underline{ǫ}}$we, m., -n, pl. -wa, -na,
nåfve, hand.
n$\overset{2}{\underline{ǫ}}$wana v$\overset{2}{i}\underline{l}$a $\overset{2}{h}\underline{a}$te ly.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

nåve

nø̲̀ve, -̀en, -̀a, -̀ana m.

han ‿ e ‿ krèsan i ‿ nø̲̀vana. Han är förlamad (dōmnad) i händerna.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

näve

nø̱̀ve pl. -a

jà han ènte tré̱ nø̱̀va, sɑ
jà kan bæ̱̀ra tré̱ spàṟa

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads **hd**
I.Ingers 1953

råve II

a sa borsta han krɛ́v̲en

áw̲ me rø̲̀ven

di hòl̲da hærandra i rø̲̀ven

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

nâvh ;

nò̱vh , -̀hn s.

-̀a , - na ;

dė jė́tt pu nò̱vana ;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

nåve
sb.

nòve, ˋ-en m.

Ja e kòsen i nòven.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

näve

nǫ̀vḁ, ˋən m.

han ‿ e ‿ kus̲ən i ‿ nǫ̀vən. Han är domnad i handen. K. f. 86. / ma ‿ bagflä́rd nǫ̀vḁ med "baksidan" av handen. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nåver

n$\overset{1}{\text{ǭ́}}$wor, m., -en, utan pl., näfver.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slãrr.

nä̲̀vordó̲s

näverdosa

sb.

snusdosa av näver

M
R./f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

näverdosa

nǿ̱vordå̱sa f.

(Ofta om snusdosor av
näver)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× nåverdås

nowor$\overset{1}{\text{d}}$$\underline{å}$s, f., -kn, pl. -or,
-na, nåfverdosa.

$\overset{2}{\text{Ö}}$ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Härr.

+ råverfitta

rö̃vorfitta

snusdosa av näver.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

nåvgröt

^{2}nȯ̱vagrȯ̱d, m., -ḱn, utan pl., näfgröt, gröt som är så hård att han skåres med knif och handteras som en brödskifva.

min m^{1}a̱or hum t^{2}a̱la om ad di h^{2}äde n^{2}ȯ̱vagrȯ̱d me dom te j^{2}ile̱s, o sa la̱ di på t^{2}ålbriffa o ska̱r me kr^{2}iva. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Härr.

rȏd
s.

rø̱

--- ɑ jȧ sé̱r doṟas rǿ̱ e
sɑ stá̱r.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads **hd**

I. Ingers 1953

nø

nød (repr. form)

nöd

--- prasís som nor en
mämʒa e i nǿd --- pre-
cis som när en människa
är i nöd. R. J. 86. / dær
gar ìŋen nǫ på dóm.
Det går ingen nöd på dem,
de lida ingen nöd. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nöd

nø

dæɹ g̰æɹ vɛst ɛ̀ŋ̡en nǿ ód na

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

rȍd

rø̱

dær gær ves̱t ɛ̀yan rǿ̱ ó̱d ra

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

ˣnöda
vb.

nø

nödga, tvinga

ja ‿ måta ‿ nø ‿ nóm tíd. Jag måste nödga honom till det.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

*nöda
vb.

nø̲, ∸̀da

nödga, tvinga

han nø̲̀da ‿ mì tíd̲. Han nödgade mig till det. N. f. 86. / han försøkta ‿ nǿ̲ ‿ mì tíd̲. Han försökte tvinga mig till det. N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nödfall

nø̀fål

I uttr.: i‿nø̀fål ì nödfall

M. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nödfall

nœfa´l̠

ènte u̠dan i nœfa´l̠

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

nödga

nø̱ / nø̱r, pl. nø̱, nø̱²de
nø̱l, nø̱d, m. och f., ´n.
nø̱l, pl. nø̱²da, nø̱, pl. -n)
kr., nö²dga.

Mø̱¹or hum nø̱²de mi au̱´,
mor tvang mig åstad.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skån.

nödgas

no̲s (no̲s, pl. =, n$\overset{2}{\underline{\text{o}}}$des, no̲s l.
no̲ts) dep., nödgas.

swärs$\overset{1}{\underline{\text{o}}}$nen no̲s te s$\overset{2}{\underline{\text{a}}}$la
h$\overset{2}{\text{æ}}$m̲anad, for sk$\overset{1}{\text{o}}$l̲en e
for sto̲r. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slärr.

1. nödig
adj.

nø̱̀dr

Enl. uppg. 'snål'

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

2. nödig
adj.

nø̀di

nödsakad, tvungen

han‿ va‿ nø̀di ti‿ o‿
jòr̲ad. Han var tvungen
till att göra det.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nödig

nø̱̀di

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

4.

²nø̲ed

nǒdigt

ogä̌rna

han̲ ve̲l sa ²nø̲ed ²le̲sa.

M. Areskoug 1926.

St. Kö̌pinge

Herrestads hd. № 303.

* nödigt

nø̀ad

ogärna

han‿vil‿nø̀ad jòrad.

Han vill ogärna göra det.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nödigt
adv.

nø̀ad

ogãrna

ja‿vela‿nø̀ad jòrad,
men‿ja‿fik‿ja‿ō
jòrad. Jag ville ogärna
göra det, men jag måste ju
göra det. D. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ nŏdjå

nydjå

klubba med långt skaft; anv. att slå sönder jordkokorna.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

×nö̀dja
sb.

nùdja f.

stor trä̀klubba.

Bl. a. anvä̀nd till att slå
ner tjù̀derstakar med.

Jfr ×kòlva

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nöja
v.

nò̠ja

dɛ́ mot̠a han la si nò̠ja me

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

nöja
vb.

Refl.

nö̀ja‿sı

nöja sig.

dí far‿hn‿jω nö̀ja‿sı‿ma. Det får man ju nöja sig med. K.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nöjd, a.

nöjd

14.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

nö̃jd

nɵjd

komp. –̀ara

dɛ‿va‿nɵ̀jdara ma‿
ált. Man var mera nö̃jd x)
med allting (ɔ: ä̃n man ä̃r
nu). K. f. 86.
x) mera fö̃rnö̃jsamma.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nȫjd

nøjd

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nöje
s.

nòje , n., pl. =

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

ˣnõken
adj:

nỳ̱dzan; pl.
nỳ̱dzna l. nỳ̱ggna

naken

R. f. 86. / ja vɛd ǹ̥te, om han va ṟént nỳ̱dzan. Jag vet inte, om han var rent naken. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×nôken

nỳggzən; pl. nỳggna

naken

rént nỳggzən alldeles naken

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

×no"ken

Äv. nỳggzan

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nöt
s.

nød̲, neutr.

jɑ e són̲t et nǿd̲

N.N. till sig själv, i anledning av glömska.

Jfr P. L. 1900: nø̱d o. nød̲.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

nõt s.

nu̍d̲a f.; –̍or

nõt

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

nõt;

nýda, -an s.

nýdor, -na;

dar va gót am nýdor;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

nöt

nud. pl. núdor
nød nǿdor , nax.

Magritta pissar i núdorna : sades om det regnade Margaretadagen. (och nötskörden därför blev dålig)

Högestad

Nr 3906

Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

1. nöt

nygd n.

kräk o. d. (okvädinsord)

ett ràktad nygd. Ett riktigt nöt.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

2. nöt

nyd i pl. –´or

hasselnöt

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

2. nøt

sb.

'nux'

nød, -en

Genus mask.

M. J. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

nõt

nyd l. nyd, n., ¹– ed, pl. =, ¹– en, nöt, få. skällsord.

Anm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slårr.

nót

nyd l. nyd̲, m., ^{1}- kn, pl. ^{2}- or, - na, nöt (hassel-, valnöt). Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

nõt s.
/

/ ; nýdor, /

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

103. Per Larsson 1901. Exc.

nýgda sg. nö̆t

nýgdor pl.

hasselnö̆tter

en nýgda en nöt.

K.f. 86./

Jfr hasselnöt

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ nötato

nudato   nỳdató̠ , -ed

nöthår: tillvaratogs då nötboskapen om våren fällde, och spanns därav häst-täcke. För att binda det kardades skättefall ibland.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

nòt-buske

nýgdabóska m.

~

hasselbuske

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nötbuske

nágdebǿske m.

hasselbuske

Sk. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nöthår

nìg̰dahá̱r n.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nöthår

nỳ̲dahá̲r n.

K. f. 86

Användes bl.a. i stoppning
på träskor (spà̲idor putor).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nótkāina

nìø̱dafjǿ̱rne

han e frísk som en nìø̱dafjǿ̱rne

m-f. c-a 1870

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

nötkärne

nyda- l. nydaffsærne,
m., -n, pl. -na, -na,
nötkärna. Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårr.

nötkött
sb.

nù̠gdaʒʒý̠d n.

oxkött

M. ſ. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

nötkött

n$\overset{2}{y}$da - l. n$\overset{2}{y}$d̲assỳd, n., -ed, utan pl., nötkött, kött af nötkreatur.

Aum.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

nötkött

nœ̀gdaʒʒ̣jd n.

oxkött

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nòtkött

nùg̲daʒʒý̲d n.

oxkött

dær‿e‿so‿moʒa‿
brùskor ɔ‿nùg̲da-
K. f. 86. ʒʒý̲d. Det finns så
mycket brosk i ox-
kött.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nötskal

sb.

núd̲askål, – – ´en

Genus fem.

M. f. 90

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

× nōtsla;

nìjsla, -àr, -a, -að v.

– ta kapslarna av hasselnõt̄t̄er,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

ˣnötsting
sb.

nìgdastíŋ n.

en slags insekt som ansätter nötboskap och hästar.

Enl. uppg. av en bis storlek; kröp in i näsborrarna på hästarna; gula ägg.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

×nōt-tås

nìjdatás

bladhōlje kring hassel-nōtter

M. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ nót-lāse

²nẙdatà̱sse, m., -n, pl. -ssa, -na, nötklase.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

× nót-to

²nø̄da – l. ²nø̄datȯ̀, n.,
– ud, utan pl., nö̆tull,
ull af nö̆tkreatur.

di ²vǫwa ²tuffse am ²nø̄datȯ̀.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

slån.

o

ɑ

interj. för häpnad och bestörtning.

M. f. 98

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

o
intej.

ω̲

ώ̲̀, ènte pω læ̀z̲a væ̀j̲a !

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

o

intej.

ɑ̱

ɑ̱́ for tù̱san!

Nr 4312. St.Köpinge, Herrestads hd

I.Ingers 1954

o
inlej.

á̱, hum ba̱gte mà̱ga
kà̱ga hùm̱a.

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

o
interj.

a̲

á̲, dæ va rǽ̲lat!
dɛ

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

o
intej.

a̲

á̲. har líg̲gor sa mi̲an
pà̲ror

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1953.

a̱ o
interj.

uttryck för förvåning, och förskräckelse; äv. 'åh' (se ex. 2,

á̱, ja‿har‿tá̱d há̱nas
sè̱va! O, jag har tagit Hen-
a̱
nas såpa! (Se närmare
u. ˣsäpa). K. f. 86. / á̱,
de‿ha‿myḱd brá̱ vá̱ror!
O,1) de ha mycket bra varor. K. f. 86
1) åh

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*obsternarig

adj.

opstaná̲rr l. ofstanà̲rr

envis, halsstarrig

R. f. 86. | dén̲ han‿ e‿ so‿
opstanà̲rr.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I

och

o

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

sώda o‿ s̀eva soda

och såpa / dær‿ va‿ mòʒa o‿ tʒusta‿ dän

M.f. 90. / Där var många som "kysste" den (ɔ: drack ur öppningen till kär-let med svag dricka)

II. och

dær‿ va‿ mòŋa o‿ vila‿
há. Det f̂ānns många som
ville ha (ɔ: det l. det)./
gå‿ ti‿ bóan o‿
m. f. 20./ hànla gå till bu-
tiken och göra uppköp.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

och

o, konj. och.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

och

konj.

a

anv. ss. rel. pronomen

dær va ìŋed tá̱g a paré̱ra prasí̱s

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

och
konj.

a

anv. ss. rel.pronomen:

ja sá̲ en mán̲ a jik̲ fó̲r mi

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

och

a

anv. ss. rel. pron.

dæɹ e ɛ̀g̲ən a hǿ̲ɹ

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

och

a

anv. som rel. pron.

de va dær èɣen a vès̲ta va
de vá̲

Nr 4878 St Herrestad, Herrest. hd
I. Ingers 1950 Exc. gr

I.

O

och

, man‿ ad ‿ var‿
gránsan g̲år, dí e‿ dær‿
iʒ̲en o‿ har‿ udfórskal.

Men var gränsen
går, det finns det
ingen som har ut-
forskat. K.f. 86.

M.-f. 80
K.f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

och
konj.

a

även ss. rel. pronomen

dæɹ e màŋa a haɹ fad spé̢
pɑ dɛ́ (nâml. tinghūset).

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

och

a

anv. ss. rel. pronomen

a dæɹ va tré̲ sɔldá̲toɹ a bå̲̀da

Nr 4062. Bjeresjö.Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

och
pron.

dæɪ e ìy̲an a vɛt̲ ga
àt̲oa -an (näml. tidningen)

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

och

di‿gώ̱l o‿di‿skré̱gz. De golo och de skreko (om gäss). K.-f. 86. / han‿gώ̱l o‿skré̱g Han gol och skrek. M. f. 80 / so‿gώ̱l‿di o‿skré̱gz. Så golo de och skreko. M. f. 80. / di‿va‿hæma ‿o‿a̰d‿mída. De var hemma och åt middag. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

III. och

man‿ rṵa‿ áw ásed
o‿ ád. Man repade av axet
och åt (ɔ: sådeskornen). K. f. 86./

dær‿ va‿ ìʒan o‿ vila‿
há dén. Det fanns ingen
som ville ha den. K. f. 86/

dær‿ e‿ moʒa o‿ bår‿
dǽr. Det finns många som
bor där. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

IV.   och

han ‿ tω ‿ dom ‿ haím

o ‿ flàda. Han tog dem

(ɔ: mullvadarna) hem och

flådde dem. K. f. 86. /

dı ‿ skωla ‿ ga ‿ o ‿ møda ‿

fár. De skulle gå och möta

far. K. f. 86. / èla va ‿ hær ‿

ìʒa o ‿ hada ‿ èbla. Eljest

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

V. och

(bortsett från det nämnda fallet) fa̜nns det inga hä̑r, som hade ä̑pplen (ɔ: hade ä̑ppleträ̊d i sina trä̑dgårdar). N. f. 86./ där va ìngen o. kóm pa màrenen. Det var ingen som kom på morgonen. N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI. och

pàga dɹ‿ kωm ‿ jω
ṵd‿ o‿ vara ‿ hø̱̀ra .
Pojkar de kom ju ut i tjänst
och blev vallhjon. K. f. 86./
vɹ‿ har ‿ tì̱a mὼlkatsø̱̀r,
o‿ dɹ‿ ánrą e‿ kà̱la. vi
har tio mjölkkor, och de
andra är kalvar. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

VII. och

di‿hade‿dräŋ o‿
hálkar o‿trìdiŋ o‿ȍjzapåg
o‿so‿kǻpåg). (o hära) De hade dräng
och halvkarl och treding och och vällpojke,
ökpåk och så kopåk (de o-
lika drängarna på en större
gård; se närmare u. dräng)
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

VII.

och

svárt ‿ o ‿ vída

svartbrokiga (om nåtkreatur)

K. J. 86 / jǽren hada ‿ di ‿ o ‿ sata ‿ tí drizzad, for ‿ da ‿ skola ‿ jesa. ~~gåsten~~ Jåsten hade man för att sätta till dricket, för att det skulle jäsa. K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

VIII. och

so‿ va‿ dær‿ flé̲r
dràŋa‿ o‿ tȝe̲nta. Så fanns
det fler drängar, som hade
tjänst där (på gården i fråga).
F. M. f. 80.

so‿ va‿ dær‿ en‿ vìsla‿
o‿ kòm̲. Så var det en
vessla som kom. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

IX. och

hær jík. di va bjær-
zøhólm o. plànta; gràna
o. fíra o. egza o. àska.
Här gick de vid Bjersjöholm
och planterade: gran och fur
och ek och ask. A. f. 86. / di
fik. arbája ifrå tìlla på
máranen o. ti sèna kvélen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

X.

De måste arbeta från och
tidigt på morgonen till sent
på kvällen. K. f. 86./ so‿
ravar ‿ di ‿ pud, o ‿ hòzana
má. Så skrapa de (ɔ: katterna)
jord på det (ɔ: exkrementerna),
och hundarna (gör) likaledes.
K. f. 86./ dær ‿ va ‿ nón aw‿
di ‿ gàmla o ‿ sa ‿ famély.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

XI. och

Det fanns någon bland "de gamla", som sade (uttalade) "famelj" (i st. f. familj). R. f. 86. | då ga‿hon‿dom‿mád, o‿di‿åd så. Då gav hon dem mat, och de åt så glupskt. R. f. 86. | di‿jek‿áltid ti‿ byjen o‿ dànsa. De gick alltid till byn och dansade. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

XII. och

dì‿skola‿ti‿mà̲rknas o‿byta‿ǿ̲gz. De skulle till ma͂rknaden och byta hästar.

A. f. 86 / so‿vìja‿en fro‿vìjan o‿po‿b̄òltorna. Så v̄indade man (garnet) från garn-vindan till boltorna. A. f. 86. /

han‿hada‿søgt o‿søgt. Han hade sökt och sökt (läkare) A. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

och

a ss. rel. pron. = som

dær e ìŋen a rar óm ed.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

och

a

ss. rel. pronomen:

dær va en gàm̲aL mán̲ a bò̲de

(som bodde)

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

ωk (itj.) ~~ack~~ ×ock

ωk, ωk, nu ser de ud ack

vi ska fa røjn.

St. Köpinge

M. Areskoug 1926.
Herrestads hd. № 303.

ochså

ós̱a

já̱ de høàda jà hœ̱́a ós̱a

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

också

ós̲a

dé har jà ós̲a vad mé på.

Nr 4312. St.Köpinge,Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

också

ós̲e

já̲, de va mì̲ad, mì̲ad lé̲n ós̲e.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads **hd**

I. Ingers 1950.

också̊

óse

dæn e jèlda námn pω dí óse

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers **1951**.

också

óse

han hade jo sát óse ---

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

också
adv.

ós̲ɐ

de e ós̲ɐ nu̲d ɑ grè̲da
for ɔ: intet av vikt
de e ós̲ɐ nu̲d ɑ grè̲da for

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

okså

ós̲a

da lù̲ta sæ gránt ós̲a
(!)

Nr 5118 Högestad, Herrestads **hd**
I. Ingers 1953

ocksȧ

ós̲a

di kan med särskílt námna
dí̲ ós̲a.

di kan jo ma̲la fé̲l ós̲a
(måta)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

också;

ó̱sk̥. adv.

kvèjan va ju
ó̱sa̅ dòkti;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

ochså

1
o3̲k, konj., också.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Slärr.

ochså

ósa

han skola ósa há sín
pús.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

också

ós̲a

já̲ týf̲f̲or ós̲a so.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads **hd**

I. Ingers **1953.**

I

också

ósa

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

vi ‿ hada ‿ kóstan ósa.

Vi hade kosten (födan) också.
(ↄ: födan ingick i lönen)./

M. f. 80 / dær ‿ va ‿ non ‿ ég
ósa. Där fanns någon
ek också.

också

ós̱a

gamla ‿ gòḇa ós̱a.
Gamla gubbar också.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

också
adv.

ós̠a

bỳ̠dastú̠a hada di ós̠a, men
den̠ va i bóǥa.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

II. också

hán har‿ ósa‿ bí. Han har också bin. M.-f. 80 / dí skola‿ da‿ dó ósa. Det skulle man (göra) då också. R. f. 86. / dina va‿ ja‿ ósa‿ stár. Den

M. f. 80 -}
N. f. 86 } hån karlen var ju också stor. M.-f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

odjur, s.

ω- l. ujú̱r

72. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

odla
vb.

òdla, =

de som òdla bédor
de som õdlade betor

M. J. 80.

Rspr.-lån! J. J-s.

Odla är i Nordskåne genuint och uttalas där òla. I Sydskåne saknas ord i genuint mål och förekommer endast som rspr. lån. J. J-s.

Hedeskoga

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

odla

vb.

òdlfa , = , -ˋad

Rspr-lån ! J-s.

M. f. 79.

Ordet är genuint endast i ~~Syd~~Nordskåne, där det heter òla. J-s.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

$\overset{1}{\underline{ω}}$drøʒ, $\overset{2}{\underline{ω}}$drøʒt, $\overset{2}{\underline{ω}}$drøʒa odryg a.

odryg

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

odrygg

odrö́jt n.

T. ex. om brōd

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

odrygg

odrǿjt

(t. ex. om nybakat bröd)

da ‿ e ‿ odrǿjt. Det är odrygt. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

odygd

odɵjd sb.

jora‿odɵ́jd göra odygd.

du‿ha‿jórt mì̱ad, men‿mást odɵ́jd. Du har gjort mycket, men mest odygd. A. J. 86.

Skämts. talesätt.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ofred

ofré̲d. Böjda former saknas.

Om spökerier som hemsöker ett hus.

K.-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ofreda

ufre̱¹da (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -ade, -a, pl. -n l. -áden) tr., ofreda.

Mɑrtenɑ̊¹lsen hɑ lɑu̱t han ska å̱²lri ufre̱¹da vos̱.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hänz.

ofredstid

i ɷfré̠sti̠dor

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

ofredstid

ofri¹stid, m., -en, pl. -or, -na, ofredstid.

filekomi¹ssen ha hå²zkarlnarna slad å²zh si i ofri¹stidor.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Hans.

× ofórakt

oforåt, n., oböjl., utan pl., oförakt; me o. = oorsiktligt. de hedes had skolemestaren håde falt i breken me oforåt. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Harr.

oförsiktighet

àforsíktiked

de va àforsíktiked aw mi

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers 1950 Exc.gr

×ojitelig

ojideli

„ej livlig", dåsig, som ej förmår något

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

×ogitteligadj:

ajídah

slö" och ohågad för något

ja e lid ajídah idá.
Jag är en smula slö" och
lat i dag.

K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ogräs
sb.

ogrés n.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

ogrås

ɷgr̲é̲s n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ohyra

ohýra, -an.

i bet. råttor & möss.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

ohyra

ohýr/a; – ´an

råtor och mỏss

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ohyra
sb.

ohýra

loppor och ló^{2}ss o. d.

Möjl. expr.-ord med anpassning efter målets accentsystem.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× ohång

ohǻng

sjålvsvåldig.

Den pågen e så ohǻng.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

1926

× ohång

ohång

= självsvåldig (om pojkar)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

× oh$\tilde{\text{a}}$ven

oh$\overset{1}{\underline{\text{a}}}$ven, m. och f., n. -ved, pl. -vna, komp. -vnare, -vnast, o$\overset{2}{\text{a}}$fven. Brukas blott med negation.
k$\overset{1}{\underline{\text{a}}}$ren e $\overset{2}{\underline{\text{ä}}}$nte oh$\overset{1}{\underline{\text{a}}}$ven, om b$\overset{2}{\underline{\text{o}}}$ra kw$\overset{2}{\text{i}}$zan v$\underline{\text{a}}$ te' ved.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

H$\overset{2}{\text{a}}$re.

öj
interj.

o̲j

uttryck för häpnad blandad med bestörtning.

ó̲j, ó̲j, ó̲j!

Genuint?
J. J-s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ojämn

ɑ- l. ujɵ́m̲n

72.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

ok

og ǫg. -éd

(anvånt vid vattenbärning)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

ok

o̲g, -´ad, =

1. dragok för oxar[1)]

2. bårok (t. ex. att bära vatten med)

M.-f. 90   1) Jfr stutok

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ω̲g n. i pl. —

ole s.

ok

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

ok

ω̲g, n., $\overset{1}{-}$ed, pl. =, $\overset{1}{-}$en,
ok. ox–, bǎrok.
p$\overset{2}{\text{i̲}}$an fe̲ min fa̲n ta̲ $\overset{1}{\text{ώ̲}}$gel
$\overset{2}{\text{y}}$or $\overset{2}{\text{å̲}}$slorna o ga̲ $\overset{2}{\text{u}}$̲te va̲n.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slasr,

ok

ω̲g, -ˈad, =

oxok

n. f. 80, k. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*oka
vb.

ògḁ, =, -̀ad

Pres. sg. -̀ar

Om det förhållandet, att juret swäller på stō, som snart skall föla.

hon ògar

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

* okende

ògansa, ˋ – ad   sb.

stöjuver

M. f. 79

--- ògenad oza bùgen.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

okl¹ar adj. oklar

oklar; olycklig.

kom nu sh¹u a f²arja,
²ẹlas e du okl¹ar!

M. Areskoug 1926.

St. K²öpinge Herrestads hd. № 303.

oktober

oktǻbor

oktǻbors tordá okto-
bers ~~torg~~ torgdag (större torg-
dag i Ystad under okto-
ber).

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Oktober

ωlώ̱bor, m., = i alla kasus, utan pl., månaden Október.

Allm.

Härr.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

oktober

októbor

októbors‿tordá höst- marknaden i Ystad; var en s.k. frimåndag; se d. o. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

oktober

ɑktɑ́b̲or

om ɑ. = i o.

si̲n sa re̲ste di om ɑktɑ́b̲or
hærifrá̲.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Olika
adj.

ɷlí̠gga

so̠ fàrja di i ɷ̀lí̠gga fàrja

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

olika

ωlí̲gza, yŋge ωlí̲ga

de va sa ωlí̲ga

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

olika II

de e ω l̲íʒʒa, ʃúnt de ska
var̲a svǽrje = språket är
olika, änskönt dt skall vara Sverige
= språkskillnaden finnas inom Sveriges
land.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

ωlí̱gza, ωlé̱gza olika adj.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

olika
adj. o. adv.

ωlí̠dʒa

de va ωlí̠dʒa

de va ωlí̠dʒa sorts spél̲.
(spel)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

olika
adj. o. adv.

ωlí̲gga

de va ál̲t ωlí̲gga
(På nytt iakttaget 1956)

jfr spè̲jatgýd med k > j

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
I. Ingers 1954

olika;

ul̲íʒʒa adv.

de é̱ ul̲íʒʒa;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

olika

ål̲ígza

da‿ va‿ ål̲ígza. Det var olika.

M. f. 87

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad.

olika
adj. o. adv.

ɷlí̠gga

já̠, de va ɷlí̠gga.

já̠, dɛ́ va ós̠a ɷlí̠gga.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

olika

ωl̲íga ×), ωl̲éga ××)

de va ωl̲íga. Det var olika. ωl̲éga ù̲trýk̲

×M. f. 80. | Olika uttryck. K. f. 86.

××) K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

olika
adj. o. adv.

ɷlí̲gza, yngre ɷlí̲ga.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

olja

ɷ́l̠ja, f. -n, pl. -jor, -na, olja.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Hãr.

olja
sb.

òlja

fotogen

K. f. 86

Jfr bergolja

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

olja

ὼljȧ, -an.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

öljad

adj:

òljada part. praet.

pl.

ingnidna med olja.

di e òljada o íggnèna

(ingnidna). N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

oljeeldning

ȁljaìldniŋ

K. f. 86

Nytt (1930 - 40 - talen)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Oljekläder

ɷ̲̀ljeklǽ̲r

(ingå i fiskares utrustning)

Nybro

St. Köpinge, Herrest. hd̲.

*olјor
sb.

òljor pl.

Intr. driva ‿ òljor ‿ ma
driva spektakel med.

han ‿ drivor ‿ òljor ‿
ma ‿ dóm. Han driver
spektakel med dom.

H. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

^{2}ålen n. ; pl. —

ollon s.

ollon

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

ollon, s.

à̲lan

23. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

ollon

àlen koll.

K.-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ollonborr

à̱lanbö́r̲ ; pl. ̱̀ — ̱́a

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

²ålenbòrle m.; -or ollonborre s.

ollonborre

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd.

№ 303.

ollonborre

à̱lanbórra m.; pl. ̀– – ́a

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ollonfläsk

ålenfläsk

fläsk som bönderna lämnade till prästen på våren (av svin som gått på ollonbete)

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

+ olsten

ɑlste̲n¹, m., -en, utan pl., orsten.

ɑlste̲n¹ ha̲ di o je̲ svi̲n.
ö̆ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Härr.

olycka

olýk/ka, – –́an

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

olycka
sb.

ò̱lýk̠or pl.

en‿fà̱rli hó̱por ò̱lýk̠or.
En förfärlig hop olyckor.
M. f. 80.

Acc. –´– torde
vara mera genuin.
d.d-s.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

olycklig

ωlýtzali

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

olycklig

ωlýtʒʒalɯ

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Olyckligt
adv.

ɑlýtjalat

dan̲ gi̲ìna vi sæ ɑlýtjalat
o̰d

= våldigt

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Olydig

olydi

Öknamn.

En kvinna i Högestad som hette Sofia Snäll fick detta ändrat till Olydi

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

om

konj.

om, kond. konj.

óm ad --- = om att (pleonastiskt)

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

om
adv.

om

dɛ‿ba̰ga‿óm‿ad.
De bakade om det.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

II

om

prep. adv.

hatad-úd om dóren. Kasta ut det genom dŏrren!

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

om

om̲, konj., prep. och adv., om.

om̲ ij¹en̲, om igen.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Haur.

I. om

1. om
prep. adv.

Om trycksv.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

om vìntrana om vint-
rarna / sé so òm hälsa
på, besöka ngn.

n. f. 80 / so komor dä
åltid had o sér

II. ~~fa~~ Om.

prep. adv.

sɛ‿óm̲. Så komma de alltid hit och hälsa på oss.

N. f. 80. | á̲, dí e‿hær‿ so‿gát̲‿óm̲! Åh, det är här så gott om! | é̲n o‿fémti om‿dán. En krona och femtio öre om dagen.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

om
prep.

om

dó va dæ flèra óm den
(näml. tidningen)

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

III. 1. om

prep. adv.

om ‿ kvélen / dan ‿ va ‿
om kvällen / vìkad rónt óm.
M. f. 80

Den var vekad
runt om. R. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

~~M. f. 80~~

ja ‿ far ‿ brànad óm. Jag
måste bränna om det (om kaffe).
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. 1. om
prep. adv.

dǽ̲r skola ‿ halva ‿
rèk̲an vá om ‿ dán̲, na̰r
hum ‿ ble ‿ vè̱van. Där
skulle själva tygräckan vara
kring den (ɔ: mellanlöparen i
vävstol), när den blev vävd.

K. 4. 86. | dǽ̲r skola ‿ àl̲a
ga ‿ ú̲d óm̲ dán̲.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

V.   1. om

Där skulle alla   prep. adv.
gå ut om (ut genom)
den (ɔ: den gemensamma för-
stugan i en stathus för två
familjer). K. f. 86. | kom ‿
íŋ óm! Stig in om dörren!
K. f. 86. | han ‿ vira ‿ en ‿
trá óm. Hon surrade
en tråd om. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

VI. 1. om

prep. adv.

--- en_ pág, som_ han_ ìn̥ta trõda_

óm̲_ ed --- en pojke, som han inte trodde óm det. K. f 86. / ja_ gör_ ed àlri òm̲èr. Jag gör aldrig om det. K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

VII. 1. om

prep. adv.

di‿ʒʒö̀rda om‿ hàn̲ɐsta. De körde om Herrestad (så att de passerade, kom igenom Herrestad). K. f. 86. | hon‿har‿sidad‿vɐ‿s̲ìan om‿kóz̲an. Hon har suttit vid sidan av konungen (ɔ: under en middag). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

VIII.

1. om

prep. adv.

en‿snώ́r om‿ màsan. En snodd kring mössan. K. J. 86. / ha‿knált óm‿ ed. Ha ont om det. K. J. 86. / da‿va‿en‿lỳzza de‿ / hada‿trafad‿pω‿szàn óm. Det var en tur, att det hade träffat på sidan om (ɔ: blodådern). K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

IX. **1. om**

en‿ lå̲rúm̲ om‿ prep. adv. á̲rman en lå²derrem kring armen. K. f. 86. / om‿ fòre̲míd̲an om fö²r-middagen. K. f. 86. / du‿ va‿ mòza óm̲‿ ad. De voro många "i̲ bolag" (var och en hade sin andel i fö²retaget). M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

4.

1. om
⌊prep. adv.

s̱ɪ́n krev‿ de‿ óp vi‿ s̱ɪ̀an ō̃m̱. Sedan kro̊p de upp vid sidan om. K. f. 86. / dí har‿ han‿ ìŋad bagrɪ́v̱‿ óm̱. Det har han intet begrepp om, det förstår han inte. K. f. 86. / han‿ gré̱v om‿ stà̱gan. Han grep om staken. K. f. 86. / ha‿ dò̱lat (dòḻat) óm̱‿ de ha dåligt om det, ha det knappt ekonomiskt. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

XI. 1. om

nar‿vi‿da kom‿ (prep. adv.

úd óm ... När vi då kom

utanför dörren ... K. f. 86./

han‿tá‿mɪ min‿ʃel‿om‿

ármen. Han tog mig min

själ om armen. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

I.

2. om

om (trycksv.) fråg. konj.

ja‿vεd‿ǹ̥ta, om‿han‿va‿ré̲nt nɛ̀g̲gzen. Jag vet inte, om han var alldeles naken. T. f. 86. / da‿ʒʒàndes ǹ̥ta, om‿da‿va‿vá̲rmt

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II.

2. Om fråg. konj.

Det kånde inte, om det var varmt.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

om   1. ome

om trycksv.   adv. prep., part.

om framtiden om våren /
hon togar. mådan óm
(idisslar).

M Nr 8027 f779 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

om (trycksv.)

2. om
fråg. konj.

ja ved i̥nta, om dær ha bød nogad bǿgt (om det har byggt något där).

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

× om sig
adj.

óm ‿ sɛ

som ser på egen ekonomisk fördel.

han ‿ e ‿ óm ‿ sɛ

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ombyggd

ómbo̍jd

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

ombyggd

óm̲bo̍jdor

men han blek̲ óm̲bo̍jdor si̲n.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

ombyte
sb.

ombýta n.

dǽr va ombýta sotít.
Där byte man så ofta om
hästar. M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

ombyte

ombý̲ta n.

dær ‿ blḛr ‿ ombýta på ‿ vá̲rad. Det blir omslag i vädret.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ombyte

ombúte, n.

dæ va di' som hade
ombúte po tjènara

näml. på mantals-
skrivningen.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

ombyte

ombýte, n.

hæɹ va sónt ombýte pω pɹæ̀stoɹ

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

omgift

ómjut l. -or, m. och f., n. -jut, pl. -juta, utan komp. omgift.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hörr.

omgång

omgóʒ̱a pl.

i fỳ̱ra omgóʒ̱a ì fyra omgångar.

K. f. 86.

fỳ̱ra, resp. -form.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

omgång

åmgång

en åmgång: prygelstraff som utdelades till flera på en gång. t. ex. av ladufogden till de arbetande på gården.

„Nu blör di en åmgång. La våss sprinja å jimma våss”.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

omkommen

ómkωman adj.

han‿ble‿ómkωman på‿ʃøn. Han drunknade på havet. M. J. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

amk$\overset{1}{å}$rs om kors

i kors

d$\underline{ɩ}$ b$\overset{2}{\underline{a}}$ra l$\overset{1}{e}$$\underline{gz}$ər tr$\underline{a}$n (tråden) amk$\overset{1}{å}$rs.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd.

№ 303.

omkring
adv.

omkrɛ́ŋ

stylta omkrɛ́ŋ

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

omkring

omkrɛ́y̲

sa̲ re̲sta frṳ́en omkrɛ́y̲ ma
pàp̲oren ta bún̲orna

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

omkring
adv.

omkɹɛŋ̲́

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

omkring
adv.

omkrɛ́ŋ̲

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

omkring
adv.

omkrɛ́ŋ̱

vi ha vá̱d sœ ví̱t omkrɛ́ŋ̱

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1954

omkring.

amkréŋ adv.

di jeŋ amkréŋ o
dànsa pu lɔ̀ana.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

omkring
adv.

omkríŋ̲ ; (mera genuint: omkrę́ŋ̲)
J. J-s.

du kan trǫ̲́, at da har frǜ̲gad omkríŋ̲ (yst omkring). / dær-hǜm̲a ‿ omkriŋ̲

n. f. 79/

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

omkring

omkʀɛ́ŋ̲

di klì̲nta ma lé̲ʀ ʀɔ́ntan
omkʀɛ́ŋ̲

Nr 5978. Bromma, Herrestads **hd**

I.Ingers 1954.

I. **omkring**

omkríŋ

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

han‿behø̰vda‿ǹ̥ta spriŋa‿so‿mé̱d‿om-kríŋ. Han behövde inte springa så mycket omkring.

K-f. 86.

II.

omkring

di‿gek‿omkríŋ̱ pa‿stà̱lan. De gingo omkring på gårdarna. M. J. 80. / han‿gar‿o‿stoŋlar‿omkríŋ̱. Han går sysslolös omkring. D. J. 86. / gnì̱storna flǿ̱ omkríŋ̱. Gnistorna flög omkring. K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

III. omkring

di‿skòkas omkríʒ‿dóm.

De skockades omkring dem. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

omkull

omkúl

ramla i omkúl ramla

omkull

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

omkull

om kω'ḻ

blω̲sta omkω'ḻ

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

omkull

omkώḻ

drata ‿ omkώḻ falla baklånges.

K. f. 86.

Jfr ikull

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

omlagd

ómlá̲d

(om vág)

-- nyan - vájen han - bygtz - ómlá̲d̄ -- innan vāgen blev omlagd.

N. f. 87

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

H. Herrestad

omodern

òmωdárnt n.

M. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

område

omráde, n., pl=

mínor omráde

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

område
s.

omráde, -ed (lånord)

lå̀farna di'e jå ę́ysata på doras omráde

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

omsinnad

ómsíŋad adj.

som blivit hågad för ngt annat än han från början tänkt sig.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

omstyr

adv.

omstýr

I uttr. ga-omstýr gå omkull (om ett fòretag)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

omtalad

ómtalad

han va sa ómtálad.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

ómvipad

×omvippad
adj:

svept kring ngt

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

omviʀad

óm̲viʀ̲ad

kringvirad, kringsurrad (t. ex. en tråd, som surrats kring ngt).

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

omändrad

2/ neutr. =

1/ ómèndrad,

rént tàtált ómèndrad

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

omändrad
adj.

ómánrad n.

da ‿ e ‿ hélt ómánrad.
Det är alldeles omändrat.

M. F. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

omöjlig

ωmój̲li

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

omájli, omájled omöjlig

omöjlig

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

ond a.

ω̱n ω̱nt ^{2}ω̱na

ond

e̱n fa̱r ta̱ deṉ ^{2}ω̱na ^{1}ti̱den
me deṉ ^{2}gω̱a.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

ond

ǫ̲n n. ǫ̲nt

sέd̲or en for lǽy̲ə, sa fær en
ǫ̲́nt i rǿ̲van. a líg̲gor en for
lǽy̲ə, sa fær en ǫ̲́nt i knỳt̲tana.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads **hd**

I. Ingers 1953

ond

ont n. sg.

(om smärtor)

ha‿ ont‿ i‿ hòadad.

ha ont i huvudet.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ond

ω̲n l. ^{1}- or, m. och f., n. ω̲nt
pl. ^{2}ω̲na och efter for, för,
^{1}-na, komp. ^{2}-nare, ^{2}-nast,
ond.

Ma̲ns han slω̲, men de va̲
pω le̲fz, ^{2}e̲nte i ^{2}ω̲ne.
ω̲nt va̲r. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

slårr.

nydats

ond, a.

a̲n

28.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

ond

neutr. ɑ̲nt

de̲ e hær ɑ̲́nt om = brist på

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

ond
adj.

neutr. ω̲nt

di tω̲ si en bé̲sk nær di hade

ω̲nt i mà̲ven

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

ond
adj.

o̲nt n.

o̰nt i bé̱nan

n. f 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

ond
adj.

å̱n neutr. å̱nt

han hada ǻ̱nt i bé̱nad. man
han hada ~~forsǻ̱gad~~ ga̱d a
forsǻ̱gad -ad.

Nr 5023. Borrie, Herrestads **hd**

I. Ingers **1954.**

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ond

ω̲n, n. ω̲nt

ώ̲nt om ed = brist på.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd
I. Ingers 1953

ond
a.

ɑ̲n, n. ɑ̲nt

de jɑ̲re ɑ̲́nt strɑ̲́s.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

I. **ond**

ω̱nt n.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ha‿ώ̱nt óm‿ed
ha ont om det.

K.-f. 86.

àlu et‿ώ̱nt ώ̱r. Aldrig
så ont ord (ɔ: har jag hört).
K. f. 86.

II. **ond**

da‿ à̲na det onda.
det ställe på kroppen, där det gjorde ont.

hon‿ blè̱sta pa‿ da‿ à̲na.
Hon blåste på det ställe, där det gjorde ont. Se närmare

u. 4 *blåsa vb.
R. f 86.

dan‿ à̲na
den onde,
djävulen;
själva dan‿ à̲na

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

onsdag, s.

ώ̲nsta

32.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

onsdag

á̲nsta; pl. ˊ-or

i‿á̲nstas i onsdags.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ónsta

onsdag

s-b.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Onsdag

ώ̱nsta, -an

pω ώ̱nsta;

rʉ̀t̲amώ̱nadan e slʉ̱́t pω tí̱sta
el̲or ώ̱nsta.

Nr 4878. St,Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

onsdag

$\overset{1}{\underline{\text{o}}}$nsta, f., -n, pl. -tor, -na, onsdag. Obest. genit. sing. = nominat. i fråga om tillkommande, $\overset{1}{\underline{\text{o}}}$nstes i fråga om förfluten tid.

$\overset{2}{\text{O}}$ja.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

H$\overset{2}{\text{ä}}$rr.

ǻnsta ; pl. ´–or | onsdag

2. ǻnstes ; onsdags , sistlidna onsdagen .

M. f. 80 .
A. f 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ont;

o̲nt adv.

ja̍ fɵ̲u̯r ó̲nt i
ma̲vhn;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

I.

ont

adv.

a̲nt

I uttr. jora‿á̲nt 'göra ont'; ha‿á̲nt 'ha ont'

de‿jor‿á̲nt stra̲s.

Det gör ont i början.

K. f. 86. / de‿jor‿mi̲ad a̲nt. Det gör mycket ont. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. **ont**

ja‿hada‿so‿ónt i‿
bénen, so‿ja‿hada‿
ìnta maztél. Jag hade
så o̊nt i benen, att j'ag in-
te kunde hålla tillbaka
jämmerropen (ɔ: att jàg
jämrade mig). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

onödig

ωnǿ̲di, neutr. ωnǿ̲det

1948 Bjersjö. Herrestads hd

onåjsam, -t, -a onöjsam

oförnöjd
missnöjd

du̲ e̲ sa onåjsam

St. Köpinge

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

opp

o̱p

de‿grava‿dom‿ó̱p ma an‿gré̱v. Vi grävde upp dem med en grep.

K. f. 71.

Nr 7533. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Hedeskoga

opp

op
1

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

du ‿ far ‿ blægda ‿ óp ‿ ed. Du får blöta upp det. / so ‿ prẽdza ‿ de ‿ óp ‿ en. Så potaōe upp den (ɔ: lampveken).

N. f. 90. /

II.

opp

hada ‿ hon ‿ sla̰d
blík̲en op, hada ‿ hon ‿
s̲ét ‿ mi. Hade hon slagit
upp blicken, hade hon
sett mig.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

I. opp

op

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

han‿ kɷna‿ ǹ̥ta ta‿ se‿ óp. Han kunde inte taga sig upp. m.f.80

m.f.80, K.f.86. / dǽr skola‿ vi‿ tvàŋed óp. Dit skulle vi nödvändigt bege oss. K.f.86.

II. **opp**

ált gàmalt, so‿
sø̰gzor‿ dɛ‿ óp‿ud. Allt
vad antikviteter heter, så
söker man upp det. K. f. 86/
so‿ hæŋor‿ dɛ‿ud‿ óp.
Så hänger man upp det
(o: prydnadsföremålet).
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

III. **opp**

pωlẽrar‿óp polerar upp. K. f. 8̄6. / vi‿kωna‿ grava‿óp an‿tùa. Vi kunde gräva upp en tuva (ɔ: med snö-droppar). K. f. 86 / han‿søg̃zor‿óp‿en. Han söker upp den. K̄. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

IV. **opp**

en ‿ kan ‿ ǹ̥ta sé̲ ‿ en, foran ‿ en ‿ komoŕ ‿ ó̲p dǽ̲r. Man kan inte se den (ɔ: gården), förrän man kommer dit upp (ɔ: på backen). D. f. 86. / so ‿ frà̲gta da, om ‿ da ‿ fek ‿ ta ‿ dén̲ óp. Så frågade

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

V. opp

de, om de fick ta upp den (gräva upp den; om en ung ask, som skulle flyttas).

K. f. 86 / so ‿ ska han ‿ ḛda ‿ óp for ‿ de ‿ ánra.

Så skall han äta upp (maten) för de andra. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961:

VI. opp

so‿hisa‿vi‿óp hán. Så hissade vi upp honom. M.f. 80./ du‿far‿lẽda‿óp‿en. Du får leta upp den. K.f. 86./ ja‿ska‿søgzad‿óp‿en‿göz. Jag skall söka upp det en gång. M.f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

VII. **opp**

ysla_ sɛ_ óp bekvãma sig att stiga opp ur sãngen. K. f. 86. / han_ kone_ snũsa_ óp_ ad. Han (ɔ: hunden) kunde vãdra upp det. K. f 86. / so_ e_ dær_ én, som_ dwrtʒar_ óp_ ad. Så finns det en, ~~som~~ (på auktion) dyrkar upp det (ɔ: priset).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

VIII. opp

dí hada‿han‿
borad‿óp tr‿de‿ smá.
Dem hade han burit upp
till de små (ɔ: kattorna).
K. f. 86. / dí‿sata‿sǽ óp.
De satte sådeskårvar i sky-
lar. K. f. 86. / da‿ble‿tvær-
drág, nær‿en‿stalda‿óp

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

XI, opp

fǽnstor o‿dòr̲or.
Det bler korsdrag, när
man öppnade fönster och
dörrar (och lät dem stå
öppna). D. f. 86./ ja‿vèd‿
ìnte, men‿han‿har‿
s̊prazad o‿stalt‿op‿
dòr̲orna. Jag förstår inte,

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

X.

varför han har ~~oppo~~

sprungit och öppnat
dörrarna (och låtit dem
stå öppna). K. f. 86. / so‿
haŋde‿ di‿ dom‿ óp i‿
hànabjáltzana. Så hängde
man upp dem (ɔ: säckarna
med bröden i) i hanabjäl-
karna. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

XI

hæn ‿ slå óp æt ‿ Opp
látor. Hon slog till ett
flatskratt (affekt). K. f. 86. /
dán sla ‿ óp æt ‿ látorgrin.
Hon slog till ett flatskratt.
K. f. 86. / vi ‿ hade ‿ ìŋen-
tíŋ o ‿ sla ‿ æd ‿ óp ‿ í. Vi
hade ingenting att hålla upp det
í (ɔ: svagdrickat). M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

XII.   ~~opp~~

hær ‿ e ‿ en ‿ fra̲ú,
som ‿ vans ‿ ó̲p. Här finns
en fru, som går hit. K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

òp̱a

oppe
adv.

lág̱or òp̱a

M. f. 84

Nr 8025 Bromma Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Bromma

I. oppe

ò̱pa

(uppe); åv.: uppstigen ur sängen på morgonen.

hǽ̱r ò̱pa här uppe / den ‿ líg̱zor òpa ‿ i ‿
M. f. 80. / en ‿ vóẕ. Den ligger uppe i en vång.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. *oppe*

Åv. 'uppstigen ur bådden.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads h
Hugo Areskoug 1961.

han ‿ e ‿ ò̱pa i ‿ à̱tan.

Han stiger upp mycket tidigt på morgonen (före soluppgången). K. f. 86. / han ‿ har ‿ vad ‿ ope ‿ o ‿ rì̱ed hǽ̱r på ‿ bàk̲ana. Han (ɔ: prins Carl) har varit här uppe på backarna och ridit. K. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. **oppe**

e‿ nu‿ ált òpa o‿
ǹ̥ta grédor. Är ni redan
uppstigna och gråter inte?
Ett skämts. talesätt. K. f. 86. /
dǽr òpa e‿ dær‿ ja‿ ìŋen
dær‿ víl. Dit upp är det ju
ingen som vill fara. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ò̲pava

oppevid
adv.

upptill

at. stǿ̲ ò̲pava ~~ett~~

ryggstòd upptill.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

oppfostrad

ó̱pfå̱strad

han‿va‿ó̱pfå̱strad hos‿
ḛritʒ‿svéns. Han var
M. f. 80. | uppfostrad
hos Erik Svens-
sons.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

oppfrusen

ópfrúsna

fúnstorna va‿ópfrúsna

fönstren var frusna, Dvs. på rutornas insida hade bildats en isskorpa.

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*oppföra
adv.

ó̲pför̲a

uppåt

... so‿lóg̲an ska‿ga‿
ó̲pför̲a ... så än ludden
(på tyget) skall gå uppåt.

K. L. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*oppgån

ó̱pgá̱n; pl. – –́ a adj.

(Egentl. pret. part. av ga-ó̱p)

som har gåt̄ upp någonstans.

e. nìk̲a ó̱pgá̱n? Har

Nicke (en kat̄) gåt̄ upp

(på vinden). K. f. 86. / e. du

ó̱pgá̱na? Hade (kat̄erna) gåt̄

upp på vinden? K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

opphö̆jning

ophǿjnəŋ

upphö̆jning

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

I.

*oppɪ́det

adj.

opɪ̲́ad; oböjl. och blott predikativt

Uttr.: va‿opɪ̲́ad ma vara mycket intresserad av

han‿va‿opɪ̲́ad ma‿da̲n tǿ̲sen. Han var mycket intresserad av den flickan.

K. f. 86. / han‿e‿so‿opɪ̲́ad ma‿ålt gàmalt. Han

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. ×oppidet
adj.
varmar för allt
gammalt (gamla
bohagsting o. d.).
K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

oppjäst
adj.

ó̲pje̲st

äv. uppsvälld

K. f. 86. / ó̲pje̲st i bá̲lan
uppjäst i magen.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

oppkommen

ópkómmna (pl.)

som kommit upp (om frön o. d.)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

dæ e‿ǹ̥ta so‿mi̱èd ópkómmna. De ha inte kommit upp så mycket (än).

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

oppkörsel
sb

optʒǿ̱rseln best. sg.

uppfartsvägen (till en gård)

... optʒǿ̱rseln ti ‿ bjer̃-ʒøholms ‿ slóṯ. Uppfarts-vägen till Bjersjöholms slott. K. J. 86.

Jfr inkörsel

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*opplott

òplad best. sg. sb.

ö̀vre delen av ett lintyg

òplad tr. – lintyjed ö̀vre delen av lintyget.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

opplänning

oplán̲eŋ m.

person från trakter norr om Skåne, kanske snarast Mellan- och Nordsverige.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

opplánning

oplán̲zʒ m.

person från landskap norr om Skåne, kanske förf. u. från Mellansverige.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ópmúrad oppmurad
adj.

(t. ex. om en skorsten)

m. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

× oppnupen
adj.

ópnívan

mycket mager (t. ex. om nötkreatur)

K-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

oppritad

ó̲prí̲tad; pl. _́ _́ — a

avbildad, avporträtterad

(t. ex. i en tidning)

K. f. 86.

N. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

opprostad

óprústad; n. =

(alldeles) sönderrostad

n. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

opprutten

óprýdan

genomrutten, alldeles murken

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ópriudan opprutten

ópriudad n.

~~óprigdad~~ óprigdad M. f. 80.

genomrutten

da e ja óp-
riudad hár. Det
(golvet) är ju sön-
derruttet här. M. f. 80.

M. f. 80
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

opprörd
adj.

óprörd

upprörd till sinnes.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×oppsatt
adj.

ópsa̍t̲

retad, ond, arg

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× oppskott

opskúd n.

uppskov i mål inför domstól

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

oppsliten

ópsli̲dan
utnött, utsliten (t. ex. om en lie)

M. f. 80

(Genuint såkert. × ópsli̲dan)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

oppspådd

ó̲pspát̲ n.

utspåti (t. ex. om sprit e. d.)

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

oppsträckning

opstrǽkneŋ

tillrättavisning

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

oppsvullen

ó̲psvɷ̀ḷ̲an

uppsvullen

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Uppväxt

opvýst

uppväxttid

I uttryck som: i - mín opvýst under min uppväxttid

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

I.

opptagen
part.

óptád n.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I uttr.: ha ~ óptád det är ha uppburit förskott på lön (om tjänare på bondgårdar i äldre tid). sóma hade ~ óptád ált ihópa. Somliga

II. opptågen

hade i förskott (part.
?
uppbarit hela lönen.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

˟oppträsled
adj:

óptréslad; n. =

uppfransad i kanten (om tyg).

Jfr ˟träslig

Ol. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

opptill
prep.

óptì

intill, bredvid

óptì lila̲skǫ̲g intill Lilleskog / dɪ bǫ̲̀da óptì tʒòrtʒan. De bodde ~~strax~~ intill kyrkan.

K. f. 86.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

oppväxt
sb.

opvý̲st

uppväxttid

i mi̲n opvýst under min uppväxttid.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I.

oppåt
prp. adv.

{ópad; trycksv. opad
{ṓpod l. ópad
han ‿ kom ‿ ja ‿
ópad ‿ ²frá. Hon kom
ju "uppåt ifrån" (från
landskap norr om Skåne)

K. f. 86. | han ‿ e ‿ ópad ‿ ²frá.
Han är från landskapen
norr om Skåne.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II.

oppåt
prep. adv.

han ‿ va ‿ opad ‿ əfra ‿
smálán. Han var uppe
från Småland. K. f. 86. /
də ‿ kanʃe ‿ tàla mér sa
ópod. Man kanske talade mer så (mer dialektalt)
längre norrut i Skåne.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

III.

oppåt
prep. adv.

ópod

upp

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

han – bruga – o – ga – hǽr
ópod. Han brukade gå
hit upp. M. f. 80 / ópod – lånad
uppåt landet, upp
M. f. 80.) mot Mellansverige
H. f. 86) K. G. K. f. 86.

IV. oppåt
prep. adv.

di ‿ svà̱rmda
álti̱d hǽ̱r ó̱pad. De
(bina) svärmade alltid
hit upp. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

oppåten

adj:

ó̲pé̲den; n. ó̲pé̲dad

uppåten

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

or

ɷ̱r

(i mjȍl)

dær ‿ va ‿ ɷ̱́r i‿ mé̱lad

Det var or i mjȍlet.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ǫr

Or
sb.

(i mjöl); äv. om maskar i trävirke

K. f. 86. / dœr ‿ gik ‿ ǫr ‿ i ‿ en. Det gick or i den (ɔ: en spinnrock).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ord

o̲r, n., ¹– ed, pl. =, ¹– en, ord. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hãur.

ord

ω̲r, n., pl. =

gus̲ώ̲r, Guds ord

... di som hade lúst for gus̲ώ̲r

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

ord;

o̱r, -́ed s.

-, -́en;

ja har á̱ltid vad

glá̱ ve gu̱s ó̱r;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

ord

ω̱r, ´-ad, =, ´-an sb.

m̀ōza gamla ώ̱r.

M. S. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

ord, s.

år

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

72-

I. **ord**

o̲r, ´-ad, =, ´-an

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

àl̲a sóna̲ o̲r alla sådana ord. K. f. 86.

dr. t̃ala ‿ àlru ó̲ren rén̲t

réd. Man uttalade aldrig orden rent. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. **ord**

àlre et. á̲nt a̲r. Aldrig ett ont ord (ɔ: har jag hört). K. f. 86. / dä. bagvánda àl̲a a̲r fo̲r. Han vände bak och fram på alla ord förr. K. f. 86. / àl̲a a̲r de. va. so. bò̲nada. Alla ord (hon använde) voro så bondska (dialektord). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

III. ord

da‿e‿kònstia o̲r
ejéntlien. Det är egent-
ligen konstiga ord. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ord

o̱r, ´-ud, =, ´-un

Nr 7474. Öja, Herrestads hdm.
Hugo Areskoug 1960.

un ‿ k̰ár ska ‿ stá̱ vu ‿
sḭna ‿ ó̱r o ‿ un ‿ tìgga̱-
ru vu ‿ sḭna ‿ pùs̱a.

En karl skall stå vid sina ord och en tiggare vid sina påsar. Ordspr. M. J. 90.

ordentlig

ordéntali, neutr. -et

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

ordentlig

ordántłı, – ́ lat

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1961.

ja‿ har‿ n̊ta konad‿
fa̰d‿ ud‿ ordántlat.
Jag har inte kunnat få det
ordentligt (gjort o. d.).
K. f. 86.

ordentlig

ordántali, -at

já̲, dɛ var̲a là̲gom
ordántalat.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd
I.Ingers 1954.

ordentlig

ord$\overset{1}{ä}$n̲teli l. -or, m. och f., n. -let, pl. -lia, komp. -liare, -liast, ordentlig.

k$\overset{1}{\underline{a}}$len e ord$\overset{1}{ä}$n̲teli te ma̲ts, kalfven är vid lagom hull.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Sl$\overset{2}{a}$ur.

Per Larsson 1901.

ordentligt
adv.

ordán talat

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

+ ordgjutare

orjydare, m., -n, pl. =,
-rna, ordryttare, -vrångare.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901. Håre.

ordning

ɑ̱̀ʀnɛŋ

dɑ̱́ʀfoʀ e di tvɔ̀ŋna ta a
hɑ̱la hʉ̱́sed i ɑ̱̀ʀnɛŋ

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

ordning

à̲rneŋ -en

finare: òr̲neŋ

jo̲rt i à̲rneŋ ---

jòr̲a i à̲rneŋ ----

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

ordning

à̲rnɛŋ

den̲ jɔ̲rɐ di ràktad i
à̲rnɛŋ

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

²a̱u̜rnɛŋ k.; -or ordning s.

ordning

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

ordning

à̠rnɛŋ

vi jà̠ra bà̠dan i à̠rnɛŋ

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

ordning

àrnŋan best. sg.

dær. e. ịnta dén

àrnŋan næ. Där råder

inte samma (goda) ordning

m.m.

K. f. 78

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ordning

à̠rrɛŋ, -en

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd
I. Ingers 1953

à̱rnig

ordning

sb.

... jωrt i à̱rnig

M. f. 84

Nr 8025 Bromma Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Bromma

ordning

à̱rnɛŋ -en.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

ordning

ɑ̲̀rnɛŋ

i ɑ̲̀rnɛŋ

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

I. **ordning**

à̲rniŋ l. à̲rniŋ

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

dán̲ jorda ‿ han ‿ ʃálv i ‿ à̲rniŋ. Den gjorde han själv i ordning. K. f. 86. / da ‿ jé̲r ‿ si, om ‿ man ‿ kan ‿ ho̲la ‿ dom ‿ i ‿ à̲rniŋ. Det gäller att se, om man kan hålla dom i ordning. K. f. 86.

II.

2. ordning
sb.

den ‿ ànra i ‿
àrnijen. Den andra i
ordningen. A. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ordstäv

sb.

arstǿ̱v n.

ordspråk l. ordstäv; gängse talesätt

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ordstäv

ɑɹstǿ̱v, -ed, n.

talesätt

de̱ e et gàma̱lt ɑɹstǿ̱v

Nr 4312. St.Köpinge,Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

ordstäv

arstǿ̱v n.

talesätt

da͜ vá̱ et͜ arstǿ̱v di͜ hà̱da. Det var en talesätt som man hade.

Jfr ˟ordtyg

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 194

× ordtyg
s.

ωɹtθ́j̱, -ed

ordspråk, talesätt.

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

×ordtyg
sb.

ɑrtǿj n.; pl. =

talesån

dɛ hada ‿ so ‿ moŋa ‿
ɑrtǿj. Man hade så
många talesätt.

Jfr ordståv

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× ordtyg

ortö́j, n., -ed, pl. =, -en, ordspråk. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Slärr.

×ordtyg
sb.

àrtój n.

talesätt

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

oredd

ɷrɛ́jt n.

trassligt, hoptovat

Om garn och hår.

gá̱rnad va‿ɷrɛ́jt.

Garnet var oredd.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

oredd

ωrájt l. ὼ̲rájt n. adj.
okammat, ej utkammat
(om hår). ; ὼ̲ré̲t n. ej utrett
(om garn)
K. f. 86.

--- för‿da‿ǹ̥ta skolen‿
blḛ‿ὼ̲ré̲t ... för att det (gar-net) inte skulle bli "outrett".
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

oren
adj.

arént n.

(ej ren)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

×orig
adj:

à̲red n.

fullt med or (om mjöl)

mé̲lad va a̲red. Mjölet
var fullt av or.

Äv. om trävirke.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

orig.

àrad n. adj.

bemängt med or (om mjöl)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

orimlig

ɷrí̠mali', neutr. -at

ré̠nt ɷrí̠malat

Nr 4312. St.Köpinge,Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

orka, v.

ɷ̀r̲ka

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

36.

orlovssedel

oláusedel oláwsedeL

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

orm, s.

ɑ̲rm, ; ɑ̲̀rma,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

27.37. Per Larsson 1901. Exc.

× ormafrö

ormafrö ὼ̲rmafrǿ̲

maskfrö

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

o̰r mą́rka pl. ormask

I mjöl och trävirke.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Orm-biten

àrmabę̱́den

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ormstuçken

ɑrmstɑ́ken, neutr. -ad.

maskstungen, om tră.

Nr 5987. Bromma, Herrestads **hd**

I. Ingers 1953

*ormstucken

adj.
ωrm/stώkad n. ; pl. -stώkna

angripet av or (om trä-virke), maskstunget

K. f. 86. | dä e ωrm-stώkna. De (ɔ: möblerna) äro maskstungna. K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× ornagille

ɷ̲̀rnajíl̲a, -ad

gille som byamännen i Sövestad hade, då de skulle göra upp angående fodret till den gemensamme ornen.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

^{2}ω̲rnə m.; ^{2}– a

/orne s.

orne

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Orne

ò̲rne, -en

fargalt: fanns en gemensam i varje by.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

˟ orne;

ò̲rna el. òrna s.

–̀a, – na

galt;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

ɑ̀rna m.

orne

sb.

fargalt

M. f. 79.

Moderniserad form; den genuina formen torde vara +ɑ̀rna. I-s.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

orne

orne   à̱rne

Hä e liåsavel skiden so som orne.
(om två som äro djupt sjunkna på osedlighetens väg)

Nr 3906   Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

orne

òrna m.

fargalt

(Det genuina uttalet torde vara ×òrna). J–s.

M.f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

orne

à̲rn/a, ˋ–an m.
l. àrne
fargalt

M. f. 9 a

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ta. à̲rna låta sig betäckas av ornen. / sågan han ta. àrne

*orngalen
adj.

ȯ̀rnagā̀len

brunstig (om so)

Jt. f. 86.

Jfr *ornvill

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×ornvild
adj.

arnvil

brunstig (om sugga)

N. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

*ornvild
adj.

ornvíl

brunstig, om suggor

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

×ornvild
adj:

ornvíl; pl. – –´a

brunstig om sugga

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× örnvill

ø̀ʀnvíḻ l. øʀnvíḻ adj.

brunstig (om so)

K. f. 86.

Jfr × örngalen

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

oro, s.

ɷ- l. urɷ̲́

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

72. Per Larsson 1901. Exc.

oroa

l. -ada

ur$\overset{1}{\mathring{\underline{o}}}$a (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -ade, -a, pl. -n l. -r$\overset{1}{\underline{o}}$ha) tr., oroa.
ja b$\overset{2}{\mathring{y}}$ze r$\dot{\underline{e}}$nt ur$\overset{1}{\mathring{\underline{o}}}$ad, om ja s$\underline{a}$ l$\overset{2}{\underline{ö}}$sakr$\grave{\underline{e}}$dzed.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

St$\overset{2}{a}$rr.

Per Larsson 1901.

orolig

ɷrɷ̠́lə

ʃǿ̠n e‿ɷrɷ̠́lə havet är orolist (upprört).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

^{2}ɷr̲l m. j ^{2}-a

/orrl S.

orre

M. Areskoug 1926.

St. Kǒpinge

Herrestads hd № 303.

orsak

orsá̲g, m., -en, pl. -or, -na, orsak.

Allm.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Härr.

orstucken

ɷ̰rstɷ́k̲ad

anfrätt av or (om trävirke)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

o̲rt n. i pl. –

´ort s.

ort (viktmått)

M. Areskoug 1926.

St. Kǒpinge

Herrestads hd. № 303.

ort

òrtorna best. pl.
trakt o. d.

i dìsa òrtorna i dessa
trakter

M. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ort

a̲rt, m., ^{1}-en, pl. ^{2}-or, -na,
ort. Trakt.

Sæ̲n va̲ gran̲ hǽ̲r pω ^{1}a̲rten.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

ort

ωrt

viss viktsenhet

Meddelerskan visste ej ? närmare besked.

K. f. 86.

--- en͜ gamal ͜ bùsmá̲ra som͜ dær͜ va͜ ώrt ett gammalt besman, som där var ort på. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

oråten

a̰ré̲ded n.

fullt av or (om trävirke)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

orätt

orát̲

oriktigt, moraliskt förkastligt

da‿ va‿ orát̲

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

orätt

s.

ɷrát̠

já̠, de va en ɷrát̠.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

orättfärig

orät^{1}fæ̱ri l. -or, m. och f., n. -ret, pl. -ria, komp. -riare, -riast, orä^{2}ttfå^{2}rdig.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

rá¹ttfa²rdigt

oratfa̱¹rat, adv., komp., -riare, -riast, orăttfärdigt. Ga̱²mla pi̱¹por hå²da val ga̱d oratfa̱¹rat ȯ̱d ed. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stårr.

råttvisa

orat^{1}vi̱sa, f., -n, utan pl.,
orååvisa.

orat^{1}vi̱san ga̱r å̱^{2}bri fram̱
i læ^{2}ŋdan. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

oretfæret

ˣos s.

os r.

åmynning

ja har våred ve ósen.

(os) de e dar ve har a som gar ud i ʃøn.

M Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

M 303.

os

o̱ʒ, m., ¹-kn, utan pl.; oʒ.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Ha²uw.

os

o̲s, ´-en

en‿rǽ̲lz o̲s. En otäckt os.

Jfr kol- och torvos, stek-o̲s.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd os

Hugo Areskoug 1960.

a̲s, ´-en m.

(obehaglig) doft

dan - rá̲lja a̲san

den otäcka doften

m. f. 90. / Jfr furu- ´, kol - o. torvos osa

^{2}ø̲sa (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - adə (l.-ada), - a, pl. - ə l. -skə) tr., intr. och impers., ösa. ^{2}kuʀʒan fond̲era på^1 o ^{2}ø̲sa ^{1}mar̲ən ij^{1}æ̲l.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skån.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

osa

ὼsa , =
Pres. -̀ar' l. ὼsár
bildas os (särsk. vid
eldning och stekning)

da ‿ ω̃sa ‿ a ‿ tór ósa,
Det bler os, då man elda-
de med torv också.

K. J. 86,

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. x) **osa**

da – òsár. Det

osar.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

x) Trycket på ultima synes ligga mellan fortis och semi-fortis.

osams

osáms, adv., utan komp.
osams. – I äldre målet usáms.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

ˣosgap s.

²ω̱sagà̱v n. i pl. —

åmynning

hæ̱r e̱ sωnt (kvicksand) stig²ŋ̱om
²ne̱ra ve ²ω̱sagà̱ved (dæ̱r a̱u͡n
gæ̱r u̱d i̱ ʒø̱n), da e̱ i̱ vá̱ned.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge   Herrestads hd.   № 303.

× osidd

usí̱d

osílad (om mjölk)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

*osidd

adj:

à̲sí̲dor

osilad (om mjö̃lk)

à̲sí̲dor meltʒ osilad

mjö̃k.

K.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

osilad

ɑsí̠lad

(om mjölk)

Nyare; det genuina ordet för v. sila är si̠ enl. P. L., Bromma 1901. J. J-s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

oskyldig

oʃúlde

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

oskälig

ωʃäḻra pl.

ωʃä́ḻra prì̱sor oskäliga priser

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

oskälig
adj.

aʃǟ́lia pl.

aʃǟ́lia prìsor oskäliga priser.

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ osla sig

àsla si   -ar -a -ad

„ starkt föröka sig"

P. L. 1901.   Bjeresjö, Herr. hd.

+ ösla sig

²ö̲sla si̲ (-ar, -a, -ad, -a, pl. -n l. -len) refl., starkt föröka sitt släkte. Om människor och djur.

²Öja, ˇBjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Sta²rr.

× oslig

ὼsli el. ὼslior n. ὼslet

fruktsam, om människor och djur

P. L. 1901. Bjeresjö, Herr-hd

+ oslig

^{2}ω̠ʒli l. - or, m. och f., n. - lat, pl. - lia och efter for. för. ^{1}- li o.s.v./,, komp. ^{2}- liare, ^{2}- liast, som starkt föröker sig. om människor och djur.

Öja, Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne

ost,

o̲st, – ́ens.

̀– a, – na,

ó̲st o hø̲,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

ost

o̲st, -́an, -̀a, -̀ana
m.

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ost
sb.

ost, ´-en m.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

ost s.

ωst m.; ²-a

ost

¹ωsten han e ²mulen

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

ost

ø̲stl, m., ^{1}-kn, pl. ^{2}-a, -na,
ostl. Allm.

№ 300 Herrestads hd. Hãm.
Per Larsson 1901.

ost

ω̲st, ˊ–en.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

ost

ɷ̲st, ´-an, `-a m.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Pl. ɷ̲̀sta ȃv. Klumpar av ystad mjȏlk, om mjȏlken blivit syrlig.

dær ‿ ble ‿ stɷ̲̀ra ɷ̲̀sta.

Det bler stora "ystklumpar". K.f. 86

osta vb

$\overset{2}{\underline{\omega}}$sta ; -r, — ; — ; -d, -d.

ysta

M. Areskoug 1926.

№ 303.

St. Kǒpinge Herrestads hd.

˟osta
vb.

àsta, =

ysta, bereda ost

N. f. 90

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

*osta
vb.

ò̲sta, =

ysta, göra ost

... när . de . ò̲sta

K. f. 86. när man ystade

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ostform

ò̲stafórm -an

tråform eller flätad korg, vari ost utformades.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads **hd**

I. Ingers 1953

osthäck

²o̱stahäkk, m., -en, pl. -a, -na, ett slags träbur som hänges på boningshusets yttervägg och är afsedd som torkplats för nytillvärkade ostar. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårn.

ostkar

àstakáred best. sg.

kar i vilket ostmassan formas

K. f. 28

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

ostkar

^{2}åstakàr, n., -ed, pl. =, -en, ostkar, form hvari ostar tillv^{2}årkas.

D^{2}ita e ed g^{2}åmalt ^{2}åstakàr som ha v^{2}ared min m^{1}oors.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Sl^{2}årr.

ostkar

ò̲staká̲r, n., pl. =

form för osttillverkning hemma.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

ostlig

àstlɛ

àstlɛ vı́ʒ ostlig vind

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ˣostmus s.

$\overset{2}{\underline{\omega}}\text{stam}\underline{\grave{u}}\text{s}$ n.

smulor av ost vid ystningen.

M. Areskoug 1926.
Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

ostpress
sb.

òstaprés

press som lägges på ost-massa vid ystning. (t. ex. vikter)

n. f. 90

Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

ostskiva

ò̲staʒé̲va

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Osttryckare

ostatryckjare   ò̲statrýtʒ̲are

osttillverkare. mejerist

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

ostý̠rle

ˣostyrlig a.

ostyrig

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

osãmja
sb.

osámja

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ oteta

ol$\overset{1}{\underline{e}}$da, f. -n, pl. -dor, -na, mus l. råtta. I äldre målet ut$\overset{1}{\underline{e}}$da.

V$\overset{1}{e}$ni dar va k$\overset{2}{å}\underline{m}$ed en ol$\overset{1}{\underline{e}}$da iz i d$\overset{2}{y}$ran, o hun v$\underline{a}$ st$\underline{i}$v som en piz, nar vi h$\overset{2}{i}\underline{t}$e ’na.

$\overset{2}{\text{Ö}}$ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

St$\overset{2}{å}$rr.

otid

ot$\underline{\overset{1}{\text{i}}}$d, m., oböjl., otid.

tr$\underline{\text{o}}$l d$\underline{\overset{2}{\text{å}}}$nsa $\overset{1}{\text{å}}\underline{\text{l}}$tid i ot$\underline{\overset{1}{\text{i}}}$d.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Hån.

otidig

ωtí̱dɪ; pl. – ´ – a

ful i munnen, obscen i sitt tal

ωtí̱dɪa ɪ- måʒ̱ɪn

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

*otryddjad

åtrýddzad n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ej tilltrampat (om snö).

dør ‿ e ‿ so ‿ åtrýddzad.
Där är ej alls tilltrampat
(om väg genom snö).

Jfr *tryddja och *tilltryddjad.

otta

à̱ta

I uttr.: torʒa‿à̱ta tröska mycket tidigt på morgonen.

M. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

otta:

tåṣcha ote.

tröska i ottan.

toʒ̲a ò̲te

100. Sövestad. Herrestads hd

Adina Thorin 1927.

otta
s.

i ɷ̀t̲á̰n

= vid 6-tiden eller tidigare på morgonen (på tal om tröskning)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

otta

^{2}å̠ta. f. -n. pl. -tor, -na, otta.

l^{2}øſa ^{2}å̠te, förätta ottetröskening. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Sl^{2}arr.

otta

à̱tan best. sg.

I förb. : 2 ‿ à̱tan mycket tidigt på morgonen.

han ‿ va ‿ òpa 2 ‿ à̱tan.
Han var uppstigen mycket tidigt på morgonen. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× otte,

ɑ̲̀th adv.

i otta,

vi tár j ɑ̲̀th,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

ottemat

ὼ̱tamꜵ̱́d

mat för tröskkarlar som började sitt arbete mycket tidigt på morgonen (kl. 3 eller tidigare).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ottesång

ò̱tesáŋ -en

ò̱tesáŋ dee ós̱a hèl̠ed.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

ottesång

ɔ̀təsɔ́ŋ -ən

julottegudstjänst

nɑɑ de va ɔ̀təsɔ́ŋ ju̇ladɑ́s
mɔ̀rən ---

I. In

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

ottesång

²å̠ttasàŋ, m., -en, pl. -a
l. -or, -na, ottesång. Gudstjänst.
Vi va̠ te ²å̠ttasàŋs julada̠¹.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Hårr.

ottesång

à̲tasóŋ̲

Gen. ` – – ´ s

dɪ‿skola‿ga‿tɪ à̲tasóŋ̲s. De skulle gå till ottesången. H. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ωṯúr s. otur s.

otur

dɛ va̱ far da̱r ²ɛnta skω̱²le

ble̱ nω̱n ωtúr tɛ kré̱dʒən.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

otur

otú̲r¹, m., -en, utan pl.; ótur.

só̲m̲a¹ ha otú̲r¹ me kre̲dz.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

otur

ȯtu̲r¹, m., -en, utan pl., ōtur.

(Vi hȧ²da san̲ ȯtu̲r¹ me kre̲dz-öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

oturas

ωt$\overset{1}{\underline{u}}$eras (- as, - as, - ads) impers. dep., misslyckas, utfalla med otur.

Ded ωt$\overset{1}{\underline{u}}$eras me fylm$\overset{1}{\underline{œ}}$rna: f$\overset{1}{y}$lled d$\underline{ø}$. $\overset{2}{Ø}$ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hänv.

o̲t̲t̲a̲

à̲tan best. sg.

Uttr. i‿à̲tan mycket tidigt på morgonen.

han‿va‿ò̲pa i‿à̲tan‿ i‿dá̲. Han var uppe mycket tidigt på morgonen i dag.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ωtý

otyg

Senare leden uppr. pår. S-s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

otắt a.

²ɷtat, —, ²ɷteta

otắt

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

ovan

$\overset{2}{\text{å}}$w̱an, prep., ofvanom.

$\overset{2}{\text{å}}$w̱an l̠neb$\overset{1}{\text{o̱}}$r la̱ j$\overset{1}{\text{o̱}}$ren i a̱l
i m$\overset{2}{\text{i̱}}$na p$\overset{2}{\text{å̱}}$gaà̱r. Hedeskoga.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skån.

ovan ;

ò̲van prep. o̲ adv.

dar va so hǫ́jt
ò̲van mú̲rhn ;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

ovan

àw̠an

àw̠an pǻ

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads h

I. Ingers 1935.

ovana

s.

ová̠na

Rspr. påv. form; den genuina formen torde vara ˣová̠na.

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ovana

sb.

ová̲nor pl.

dåliga vanor, oarter

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ovandyna

àwandýna f.

med fjäder stoppat bolster, använt i stället för säng-täcke

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ovandyna

^{2}åw̲andyna, f., -n, pl. -nor, -na, ofvandyna, dyna, bolster som man breder på sig, då man ligger till sängs.

Bromma.

^{2}din̲e ^{2}åw̲andynan wa̲ ja, ^{2}izan ja biffs ju̲t.

Den riktiga formen är va̲; jfr under v. våva.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

ovandyna

àwandýna f.

stor bolster som tjänade
såsom sängtäcke.

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ovandörr

àwandø̱̍r

övre halvan av horisontellt delad dörr.

Jfr nedandörr

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ovandörr

^{2}åwandòr, f., -en, pl. -dòror, -na, ofvandörr, den öfre af två halfdörrar.

Bromma, ^{2}Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stâre.

ovandörr

àwandö́r-en

övre halvan av horisontelt delad dörr.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ovanför

àw̲anfor

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

ovani

$\overset{2}{\text{å}}$w̲anì̲, prep., ofvanom.

han bo̲r $\overset{2}{\text{å}}$w̲anì̲ s$\overset{2}{\text{o}}$k̲orbrù̲ged.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slärr.

ovan-i

auan-i

i övre delen, ovantill

så satte hum ed tallitj auan-i lauthóled ti nissen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

ovanjords
adv.

àwanjȯ̱́rs

ovanför jordytan befintlig
(om stenar i åkern)

Jfr. nedanjords

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ovanjords
adv.

àwanjá̱rs

befinnande sig ovan jordytan.

inú̱ sta‿du‿àwanjá̱rs.
Ånnu stå de ovanjords (om
ånnu ej begravda lik).
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ovankant

best. f. àwankánten

den övre kanten.

5987 Bromma, Herrestads hd

J. Ingers.

×ovanläpe

àwanlé̲ven best. sg.

överläppen

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²ø̱vanmɔzlè̱v r.; –a ovanmunläpp

överläpp

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd.

ovanom

œ̱̀vanom̱ (nyare uttal)

han bå̱̀da hǽ̱r ò̱pa lì̱d œ̱̀vanom̱
tjœ̱vrjabrœ̱́.

Nr 4312. St.Köpinge,Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

ovanom

àwanóm prep. ad.

ovanför

hǿjt àwanóm högt

ovanför

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ovanom

àw̲anom̲

àw̲anom̲ bràm̲a

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I.Ingers 1951.

ovanpå

adv. & prep

àw̲anpó

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

²o̱vanpa̱ų adv. ovanpå

ovanpå

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

ovanpå;

ө̣ẁ̱anpu adv.

han lá̱ ud ө̣ẁ̱anpu;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

ovanpå
adv.

awanpǻ

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

ovanpå

àwanpǻ

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ovanpå

ɷ̀w̲aʀ pɷ́.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1954

ovanpå

àw̠anpώ

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

ovantill

$\overset{2}{\text{å}}$w̲antì l. $\overset{2}{\text{å}}$w̲an tí, prep. och adv., ofvantill.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hänr.

× ovanlig

$\overset{2}{æ}$w̲aljyò, n., -ed, pl. =, -en, öfverlif, ärmlöst, framtill mycket urringadt lifstycke i en kjol.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Härr.

Per Larsson 1901.

ovanpå

²åw̲anpɷ̀ l. ²åw̲an pɷ́, prep. och adv., ofvanpå.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

ovansångs

²åw̲ansæ̀ŋs, adv., utan komp. utan att vara i behof att ligga till sångs, ej sångliggande. ded e gøt̲ o va̲ ²åw̲ansæ̀ŋs o va̲ nud sa ²nø̲ra te ²hæ̲lson.

Högestad.

Läs: àw̲ansǽŋ̲s

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

× ovest

àworst

ỏvest

neutr. de àworsta stèled

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

1.

+ ovarst
adj.

^{2}åwast, adj., superl., posit. och kompar. fattas. pl. -e, öfverst.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slårr.

2.

+ ovarst
adv.

^{2}åwast, adv., superl., posit. och kompar. fattas. ^{2}öfverst.
hum ^{1}sedor ^{2}åwast i ^{2}skōlan?
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hänv.

× Ovanst
adj.

àw̱ast

ỏvanst

sa lı́gg̱or dar tvá̱ stàḻa;
de e hánsas de àw̱asta.

Nr 5987. Bromma, Herrestads **hd**

I. Ingers 1953

àwast ×ovast
överst adj.

den ‿ àwasta dó̱ren. Den översta dörrhalvan (av en horisontelt delad dörr.).
N. f. 86.
da ‿ àwasta det översta
da stak ‿ ba̱ra da ‿ àwasta áw. Man stack bara det översta av tisteln av. N. f. 86 (se u. tistel).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ovett s.

o- l. uveít̲

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

72. Per Larsson 1901. Exc.

ovettig

ovítti

som talar oanständigt, osedligt.

Moor: Jákkop har vad ovítti i da.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

ovettig

oví̱ti

otidig (obscen) i sitt tal

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ovettig
adj.

ovíte

obscen i sitt tål

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ovillkorligen

ɑ̲̀vɛl̲ kɑ̲́rlien

uttalas i två ord.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

ovăden

ov́æ̱r, n., -ed, utan pl., ovăder. Anm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

ovàn

ovén

gen. ovéns i uttryck som:

va‿ovéns‿ma vara

ovàn med

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ovàa

pl. ωvér̠or

di ble stὼ̠ra ωvér̠or

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

ovän

ωv$\overset{1}{e}$n̲, m., -en, pl. -er,
-na, ovẵn.

j̇$\overset{2}{o}$̱ra si ωv$\overset{1}{e}$n̲s mẹ nen,
laga att man blir ov$\overset{2}{ä}$n
med någon. $\overset{2}{\text{Ö}}$ja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Sl$\overset{2}{ä}$rr.

I. ovénor pl. ovän
sb.

Gen. ovéns

Intr. va ‿ ovéns ‿ mä

vara ovänner med.

vi ‿ ha ‿ àlri vad ‿ ovéns

mä ‿ èn ‿ ènda mènnʒa.

Vi ha aldrig varit ovänner med en enda människa. K. F. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II.

ovȃn

sb.

dı‿bl̰e‿ovä́n̲or. De blevo ovȃnner. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

ovårdig

ovǽrdi, neutr. -at

oerhörd, väldig

de va svárt, sa de va rént
ovǽrdat
(näml. kaffet).

Nr 4062. Bjeresjö. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

ovärdigt
adv.

ωvǽ̱rdat

oerhört, väldigt

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

oxel

ǻksel

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Oxkött

ὼksafgý̲d

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

ot-soppa

ɷ̀ksa̰sópa -an

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers 1950 Exc.gr

oäkta
adj:

óäkta
fø̊dd utom äktenskapet

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

oäkta

oǽjta, oböjl. adj., utan komp., oäkta. om barn som födas utom äktenskapet.

hum ha fa̠d et oǽjta ba̠rn.

Högestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

oäkta

uæ^{1}jta l. oæ^{1}jta, obȯ^{2}jl adj., utan komp., oå^{2}kta.

en uæ^{1}jta glat. Bromma. Höjestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hån

u

oârlig;

uǽ̱rli, -a pl. a.

han va uǽ̱rli (rackaren);

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

vărlig

văli, pl. -a

ărelös, t.ex. om rackare.

Nr 3906 Högestād, Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

ωhǿ̱ven ωhǿ̱ved oǎven

oǎven

²ω̱la jω̱ns stḛ̀ḻe dɛ e̱ ²ènte
ωhǿ̱ved dɛ hǻḻor

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

oäven

ohǽven

I nekade satser, t. ex.:
dǽn hǽsten e ìnte so
ohǽven a so. Den hästen är inte ~~så~~ oäven av
sig (ɔ: ganska bra).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

oärlig

oá̲lka obest. pl.
sedda över axeln, som
man inte gärna vill umgås
med

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

(ɔ: de va ì̥nte ekste-
mé̲rada "estimerade"!)
K. f. 86.

pack

pak, n., $-^{1}$ led, utan pl.,
pack.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Ska^{2}n.

pack
sb.

pak n.

patrask, slödder

da‿e‿et‿rǽlad
pák. Det är en otäckt
pack.
K. s. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

packa
vb.

pàka, =

Pret. part. pàkad ×)

paka . emèlom packa
fyllning eller dylikt mellan.

K. f. 86.

×) Med starkt bitryck på ultima, trol. ngt starkare än semifortis.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

packa
v.

pàk̲a -a, -ad

Pres. sg. pàk̲ar ; av pl. är

2 pers. pàk̲en belagd 1901;

i pàk̲en val mé̲led i bíg̲en?

P. L. 1901. Bjeresjö, Herrestads hd.

packa ìn

paka ɛ́ŋ -a -ad

sammanstuva

di paka ɛ́ŋ tɩé støken i én
stùa (i ett rum, näml. i fattighuset).

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

packa sig av

pakka si au

packa sig iväg.

packa di au, ella ska ja lära di.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

+paddra
och impers

på²d̲ra (-ar, -a, -ad) intr.,
smattra.
han raj, sa de på²d̲ra ê²t̲e'd.
öja.
stē²n̲ana på²d̲ra po vy²ŋgaven.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hărr,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× padra;

p̲àdra, -àr, -à, -àd;

falla med smat̄trande

ljud;

ràjned pa̲dra pu

rù̲dorna;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

paket

paké̲t -en

dær va en paké̲t lɑ̲́ te mi
pɑ mú̲ren

J. S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

pall

pa$\underline{l}$, m., $\overset{1}{-}$kn, pl. $\overset{2}{-}$a, - na, pall.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. St$\overset{2}{a}$n

pall

pa̲l, ´an, ˋa

en‿ ràktr pa̲l. En riktig pall. / dær‿ va‿ ràktra pàla röntenóm sågen.

K. f. 86.

(Jfr sägningen ×mulkepall mjölkpall)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

pall

pall, -en

Spec. om en pall innanför kyrkdörren, där kyrkogångskvinna skulle knäfalla.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

pall

pal̲, ´en

dær va en pál̲ ìj̲anom̲

tjòrkadǿ̲ren

nåml. att användas vid kyrktagning

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

+ palma

²pålma (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -ade l. -ada, -a, pl. -n l. -men) tr., slå, prygla. Anor²förensken ²möte te o ²pålma ²vylepågen, for han ²gad ²inte ²våna ¹skörna.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hänv.

palsternacka

pastena^{1}k̲a, f. i. – n, pl. – k̲or, – na, palsternacka.

Ö^{2}ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hä^{2}rr.

palsternaçka

pastenák̲a pl. -or

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

palsternacka

sb.

pastanákka; pl. – – ´ or

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

paltjord

pa̰ltjá̱r l. pà̱ltjå̱̍r

torvaktig lös jord

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

pa̰ltjǻ̱r

*paltjord
sb.

toromyllaktig jord,

lo̊s mylljord

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

panna

pàn̲a, -àn f.
(frons)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

en ˘ stó̲r knù̲da i ́
pàn̲an. En stor bula
i pannan.
M. f. 90.

panna
s.

p$\overset{2}{\text{å}}\underline{\text{n}}$a, f. -n, pl. -$\underline{\text{n}}$or, -na,
panna. kokk$\overset{2}{\text{å}}$rl.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Sl$\overset{2}{\text{å}}$r.

panna
s.

^{2}pån̲a, f. -n, pl. -n̲or, -na;
panna. kroppsdel.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Slå^{2}n.

pàn̲a, –̀an 1. panna

sb.

(kroppsdel; frons)

D. s. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

2. panna

pànke, -an, -or f. sb
(kokkärl o. d.)

pànor o. grýdor pannor och grytor.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

pannben

$\overset{2}{\text{å}}$
påṉkbè̱n, n., -ed, pl. =, -kn, pannben.

byṯṯ påṉnbè̱ned i̍ʒsla̱d, så dø̱r på̱̍gen væ̱l.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skån.

pannjä̃rn

pàn̲ajǻrn, ˋ – ˊ ad

stekpanna, stekjä̃rn

Jfr stekjä̃rn

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

pannkaka

pàn̲aká̲ga f.

äggpannkaka

Sk. f. 86

Även i Sövestad och Borrie.

sǿ̲stana di har gø̲̀a pàn̲aká̲goa.

Borrie.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

pant

pa̲nt

T. ex. i uttr.: seta‿pá̲nt

sätta pant

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

pa̲nt r. j $\overset{2}{-}$or pant s.

pant

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

pant̄

pa̠nt, m., ¹-en, pl. ²-or,
-na, pant.
hu̠s o jo̠r sta̠r i pa̠nt
hos anors¹ne̠lsen. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Sărv.

pant　　　　　　　　pant
　　　　　　　　　　sb.

I uttr.: setta i pánt
sätta i pant.
so fik di seta
ànad i pánt. Så måste
de sätta annat i pant.
K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

pantbank
sb.

pa̰nt bózkan
best. sg.
(avsej pantbanken i Ystad)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

pantoffla:

gå̲̀a pantóf̲lor

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

× pantoffla :

sæt̲a pantó̱floa.

sa̓tta potatis

han hade sat̲ é̲n ra̲ pantó̱floa i
gǽl̲ed

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

× pantoffla

pantåffla -an -or -orna

potatiŝ·

Nr 3906 Högestād · Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

I. ˣpantoffla

pantóffla, - -́an, - -́or,
- -́orna f.

potatis

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

M. f. 80. K. f. 86.

síl o. pantóflor sill och potatis. K. f. 86.

× pantoffla

s.

pantófla -an -or -orna,

potatis.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1945

+ pantoffla

pantófla pl. -or

potatis.

påg, éd tjýd! hǻ ska du me pantóflor på jìla? En hant-verkare förmanade så sin son vid ett höstagille å Borriegården.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

× pantoffla II

vì fek̲ pantóf̲lon a síl̲ dæn
vì l̲áu̯.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

ˣpantoffla
sb.

pantóffla, –´an,
–´or, –´orna

potatis f.

pantóflorna e i
frùsna. Potatisen
ä frusen

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× pantoffla

pantóffla, f. -n, pl. -lor, -na, polátis.

Anm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hörr.

II. ˣpantoffla

hær ‿ e ‿ ròkor
opa ‿ i ‿ væra ‿ pantóflor.
Det finns rockor (en ogrisetumart) uppe i vårt potatisland. R. J. S.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ pantoffledagsverke

pantö¹fledasvæ̱̀rke, n., -d, pl. =, -n, potatisdagsvärke, dagsvärke som jordegare betingar sig af den person som på hans mark får utså och skörda en viss mängd potatis.

St. Köpinge

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

× pantofflefån

pant$\overset{1}{o}$fflefå̠̀n, n., -ed, utan pl., potatisblast.

$\overset{2}{\text{Ö}}$ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hãrr.

ˣpantofflefan

pantóflefán, – ´– – ˈ– en.

potatisblast.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

*pantofflegrav

pantóflegráv; pl. – ´ – – or

potatisstuka

Jfr *pantofflerås

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

*pantofflegrav

pantóflegrá̠v

potatisstuka

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×pantöfflegryn

pantóflagrýn n. pl.

potatisgryn

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ˣpantofflegröt

pantóflagrø̲̍d

potatismos

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× pantofflegrȯt

pantó̱flegrȯ̱d, -an

potatismos.

3436 Bromma, Herrestads hd
Helga A Persson 1938

+ pantoffelkaka

pantåffelkaga

potatis-pannkaka, tillagad av varm potatisgröt, vari man ält rågmjöl, som fick stå och jäsa, varefter den stektes på ett pannjärn.

Sövestad, Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

×pantofflekaka

pantṓflaká̲ga f.

en slags pannkaka
bakad av potatis-
mos med ingredienser
av ägg och russin).
N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

×pantofflekorg sb.

pantóflakó̱ra pl.

potatiskorgar

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

*pantofflekorg sb.

pantóflekör m.

korg av vidjor, vari potatis plockas under skörden

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ˣpantofflelo²k

pantóflalǿ̲g

potatislo²k

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areškoug 1960.

×pantofflelök

pantóflelǿ̱gz

potatislö²k

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*pantofflemjöl

pantóflamél n.

potatismjöl

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ˣpantoffleplockare

pantófleplókara m.; pl. =

potatisplockare

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ˣpantoffleplockerska

pantóffleplóḵorsk/a f. j
pl. –´–ˈ–or

potatisplockerska

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

*pantoffleplockesa

pantóflaplók̲a|sa f.;

pl. – ´ – ˈ – or

potatisplockerska

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pantofflerad

pantóflará, -r

rad av växande potatis.

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

×pantofflerås
sb.

pantóflerås; pl. -´- - -or

potatisstuka

Jfr ×pantofflegrav

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ˣpantoffleskal

pantófleska̲̍l sb. koll. pl.;

pl. – ´ – ˈ or.

potatisskal

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× pantofflesoppa

pantóflesópa -an

potatissoppa.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1953

$^{\times}$pantofflesoppa
sb.

pantóflesópa

potatissoppa.

K.f. 86

Jfr $^{\times}$pantofflesåd

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I, ˣpantofflestycke

sb.

pantóflastitʒk, –´–´ ad,

potatisåker =, –´–´ en.

vi‿fa‿sæta‿en‿rábóba

i‿pantóflastitʒkad. Vi få

såna en fågelskrämma i

potatisåkern. K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

II. ×pantofflestycke

--- gùla blòmor i
pantóflastítjan gula
blommor i potatisåkrarna.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× pantofflestöt

pantóflestǿd -en

potatis-stöt, ett tjockt trä med gröve ände varmed potatis stöttes.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

pantáflesø̲ ˣpantofflesåd s.

potatissoppa

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

*pantofflesåd

pantóflesǿ n.

potatissoppa

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*pantofflesätterska

sb.

pantóflesát̠orʒa f.

kvinna som sätter potatis

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ pantofflesöd

pantö¹flasö̱, n., - d, utan pl., potatissoppa, köttsoppa med potatis i.

Ö²ja.

Bromma (tillägg 1938)

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

*pantofflevise

pantóflavýsa m.

grodd på potatis

en ‿ lóʒ pantóflavýsa

M.-f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× pantoffleäpple

pantofflæèble, n., -d. pl. =, -n, potatisbär, frukten hos potatisvǎxten.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

ˣpantoffleäpple sb.

pantóflaåbla

potátisäpple

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× pantofflor

sg. pantófla, -an

pl. pantóflor, -na

potatis

kòga nona pantóflor.

sata pantóflor.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

+ pantofflor

pl. pantóflor = potatis

síl a pantóflor a mílk
a blǿ
(hade man till frukost)

m. f. 1869.

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

× pantofflor;

pantóflor, -na;

potatis;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

× pantoffla

pl. pantóffla, -na

potatis

sỳa pantóffla, koka p.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

pantofflоʀ:

sɑ̲ vɑ de tɑ ɑ gɑ húm̲ed
ɑ è̲da noʀ̲a pantóf̲loʀ.
jɑ̀ fek̲ sát̲ hɔ́ndʀa stʀák̲fœ́jna
pantóf̲loʀ.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads **hd**

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

papegoja

pɑpagòja mest genuin form

el. papagòja, yngre.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

papegoja

poporj$\overset{2}{\dot{o}}$ja, f. -n, pl. -jor, -na, papegoja.

$\overset{2}{\dot{O}}$ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

H$\overset{2}{a}$rr.

papper

pap$\overset{1}{\underline{\text{e}}}$r, n., -ed, 1/ utan pl., kollekt., 2/ med pl. =, -en, papper.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hårr.

~~papper~~

papér n.

Äldre uttal, trol. numera ur bruk.

pàpor, –̀ –ed (det numera vanliga uttalet).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

pàpor, ⸗ -ad ~~papper~~ sb.

Obs. den genuina formen torde vara
× papér. S. S-s.

K. f. 86.
N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

papperslapp

pap$\overset{1}{\underline{e}}$rslap, m., -en, pl. -a, -na, papperslapp.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hăr.

papperspåse
sb.

pàp̲orspå̍s̲ɐ m.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

papptak
sb.

paptá̲g n.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

par
s.

pa̲r, ˊ-ad. pl. =, -an

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

par

par

et pár àlna

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

par
sb.

par, ´ad, =

nìe par hàsta

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

par
s.

pa̲r, n., pl. =

de è̲na pa̲r skó̲ed (!)

= det ena paret skor

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

I. **par**

pa̲r Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ėt ‿ pár stýk̲en ēn
par stycken. M. f. 80 /

hon ‿ hada ‿
fad ‿ syt ‿ ėt ‿
par ‿ skã̲́. Hon hade
fått en par skor
sydda. K. f. 86.

M. f. 80. /
K. f. 86 /

II. **par**

di‿bàra sé̱or et‿
pa̰r‿ώ̱r, so‿ska‿di‿
kωna‿vè̱dad. De bara
säger ett par ord, så skall
de kunna veta det. K.f. 86./
fósta pá̱red, da‿ànra pá̱red
da‿trìdja pá̱red, da‿fjǽ̱ra
pá̱red (de olika paren hästar
på en större gård). K.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

III.   par

ø̀gszapágen skola‿
kωna‿ ʒjø̀ra da‿
fjæ̀ra párad. Ökpåken
(en av de yngsta drängarna)
skalle kunna köra det fjärde
paret hästar. K. J. 86./
da‿ e‿ mìsigan ét‿par‿
ár‿ sĩn. Det är åtminstone
ett par år sedan. M. J. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

paradisäpple
sb.

pàr̲ad̲isábla pl.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

paragraf

paragrá̲f; pl. - - -´or

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

paragraf

paragráfor pl.
bestämmelser, förordningar

di. há doras. paragráfor. De (ↄ: tjänstemännen) ha sina paragrafer att följa. D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ paravel

pɷ paravéḻ

= på kiv, tvärt emot

3340 Bjeresjö. Herrest-hd

M. Åberg 1938

× parera

paréra -a -ad

passa på, infinna sig

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

parera

paréra, =

vårja sij mot slag.

M. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

parera

paré̲ra -a -ad

infinna sig

dœr va ì̲gad tá̲g a
paré̲ra presí̲s

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads **hd**

l. Ingers **1953.**

park

park, -'an

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

paschaser
sb.

paʒáa̲sor pl.

lustiga små historier

han‿hade‿mòʒ̲a paʒáa̲sor.
Han kunde berätta många
paschaser. Jt. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ pasla
v.

pàsla -a-ad

passla.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

pass

pass

i utte.

jårra ti pass = tillfredsställa

Ja kan allri jårra år ti pass.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

pass
sb.

pas̠

I uttrycket: rét̠ te‿pás̠

nätt och jämnt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

1. pass

pas

I uttr.: rát te pás nä̂ och jä̂mt.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Ja va rát te pás fúd. Jag var nä̂ och jä̂mt född. M. J. 80.

2. pass
sb.

pas̱

Uttr. je ‿ pás̱ ‿ på ge akt

på

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

pass

ìutta. jè̲ pás̲ pω

= giva akt på, iakttaga.

de̲ han ènta jà̲ jè̲d pás̲ pω.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pass

pas̲ , s.

i utta· rát̲ ta pás̲

de va rát̲ ta pás̲, so en

kωn̲a væjlé̲ si

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

passa vb

²pås̱a ; -r, – ; – ; -d, -d.

passa, akta

e̱n ²skö̱le ²pås̱a se̱ ve̱l. (akta sig noga)

St. Köpinge

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

passa
v.

pàs̲a -a -ad

vårda, sköta

de va for ja jek̲ a pàs̲a
hìn̲e.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. passa

pàs̲a, =

ha làmplig passform

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

2. passa

pàssa, =, -̀ad

skòta, vårda, se till

(t. ex. se till barn, vårda

o. skòta en sjuk)

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

passa

pasa ‿ pá̲ , =

passa på

N. f. 20

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

I.

pa̠sa, =, -àd   passa

1. ha lämplig passform
2. sköta, sköta om.

pasa ‿ op, =

passa upp (ngn)

dɛ ‿ pàsa ‿ mɛ.

M. f. 80 | De skötte mig (då jag var sjuk).

K. f. 86. | K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II.

passa

dine‿hær‿màrten han
jik‿o‿pasa‿vàrma-
lédningen. Denne här mår-
ten han gick och ²skötte
²värmeledningen. R. f. 86./
so‿slipor‿han‿ja o‿pàsa‿
dòm. Så slipper han ju att passa
dem (skö²ta om dem; om hä²star på
bete). M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

passa
v.

pàs̱a -a -ad

jà hade pàs̱ad glùṯana om
nàṯorna

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

passa
v.

pàsa -ar -a -ad,
p.p. -ad, pl. -ada
di bler jo brá pàsada.

vårda, sköta.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

passa på

pas̲a pώ -a -ad

men jà ska lì̲a vél̲ pas̲a
pώ a tjǫ̲̀va aw hà̲nom .

Nr 4878. St,Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

passa på

pas̠a pώ

imper. pas̠ pώ!

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

passa upp

pas̠a ó̠p -ar -a -ad

spec. = vara hantlangare, t. ex. åt halmtaktą̈ckare

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

passage

pasá̠ʃa pl. -or

historia, anekdot

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

× passage

paʃá̲ʃa pl. -or

historia, berättelse, anekdot

gamla paʃá̲ʃor

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

×passelig

pàs̲əli neutr. -ət

passande, lämplig

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.Ingers 1951.

passera
v.

paséra -ar -a -ad

men vi mote nók paséra.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

*passla
vb.

pà̲sla, =

prassla

pres. sg. ˋ-ar

da‿e‿so‿tórt, so‿da‿

pà̲slar. Det är så torrt, att
det prasslar (om torr säd
l. klöver).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

×passla
vb

pasla, =

prassla

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

pastōr

pa¹s̠tor, m., -en, pl. -s̠tra, -na, pastor.

hær ha vad tvá̠ pa¹s̠tra
po ed a̠rs ti̠d.

Ö²ja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårr.

pastor

pástor. -en. pástra,
-a̋na

vanl.= vice pastor. adjunkt

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1953.

pastorat

pastɷrá̲t n.

Kopi-form;

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

patron

sb.

patró̲n; pl. –´or
(gevärspatroner)

patró̲nor o. krú̲d.
Patroner och krut.
M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

patron

patrǻ̱n

om större jordbrukare (oadlig), vanl. om arrendatorer av de största arrendegårdarna.

há̱n ble lì̱asom̱ patrǻ̱n;
bå̱̀nadrǽŋ sǻ̱ di han hade vǻ̱d.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

×patta
vb.

pàtta, =

dia (om husdjursungar)

M. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

*patta
vb.

pàṯa, =

dia

M. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

+ patta

patta pàt̠a

dia

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

× patta

på²ṯa (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -ade l. -ada, -a, pl. -n l. -ṯen) tr. och intr., patta (dia).

Stamma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

slärr.

×patta
vb.

pàt̲a, =

Dia

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads h
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86.

pass. inf. pàt̲ás×) dias, ges bröstet (om dibarn).

×) Med starkt bitryck på ultima, trol. ngt starkare än semifortis.

*pattaföl

sb.

pàt̲afø̂l̲ n.; pl. =

difø̂l, föl som ännu di'ar modern

H. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ˣpatafo²l
sb.

pàt̲afýgl̰ n.

di·fo²l; fo²l som ännu diar modern.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

II. *patafôl

Åv. pàṯafýg̱l

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

*pattaglytt
sb.

pàtaglüt

dibarn

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

pàt̲a/gri̲s; pl. ×pattagrìs

- -grìs̲or sb.

M.f. 86;

pàt̲agrì̲sa ×) pl.

digrisar, grisar som ännu dia modersuggan.

×) M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×pattagris
sb.

pàta|grís; pl. ` – grìsor

digris, gris som ännu diar moderssuggan

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

f. patte
sb.

pl. pàtta, -ana

spene (t. ex. hos ko).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

2. ˣpatte
sb.

pàtta, -en

di

hon ‿ har ‿ brá me ‿ pàta. Hon (en sugga) har rikligt med di.

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*pattaglyto

pàt̲agluít̲ ; pl. –̀ – –́a
dibarn, oppenbarn

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

*patte

pàtte, –̀en, –̀a, –̀ana

spene

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× patte

patte-en-a-ana

spene

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

ˣpatte
sb.

pàt̲a
di

brá̲ pàt̲a gōa om di

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

p$\overset{2}{\text{å}}$t̠ɐ r. j$\overset{2}{\text{–}}$a

×patte s.

spene

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd.

№ 303.

+ patte

^{2}påt̲e, m., – n, ^{1}/ utan pl.,
di. hun ha m^{2}i̲en påt̲e^{2}
te glu̲^{1}ten, 2/ med pl. – t̲a,
– na, spene. kō^{1}en ha
sa sma̲ påt̲a^{2}.

Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hår^{2}r.

pàdra, = *patra
vb.

smattra (om t. ex. regn)

de pàdra så. Det smattrade så förfärligt.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ pebling

pè̲vliŋ

liten pojke eller flicka

Nr 334 Bjeresjö, Herrestads

Malte Åberg 1938.

I. ×**pek**

pe̲g oböjl. sb.

Intr. fa‿pé̲g‿på få uppmärksamheten riktad mot.
dær‿e‿mòza læ̲rara, som‿de‿far‿pé̲g‿på. Det finns många lärare, ~~som~~ de (ɔ: skolbarnen) blir uppmärksamma

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*paŭra
vb.

pådrya, =

Pres. sg. ˋ-ar

smaŭra (om regn och hagel som slår mot ngt hårt)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

II. ˣpek
sb.

på (och få lust
att trakassera). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug. 1961.

peka
v.

pè̲gza -a -ad.

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

peka

pè̱dza

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

peka
v.

pè̲dʒa -a -ad

5073. Sövestad, Herrest. hd
1951.

peka

pè̲gza -a -ad

Sövestad.

300 Herrestads hd.
P. Larsson 1901.

peka

pè̲dʒa -ar -a -ad

y. pè̲ga etc.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

pela
vb.

pèla, =

plocka (gräs, potatis o.d.)

hon‿jik‿dær o‿pèla.
Hon gick där och plockade (ↄ: gräs). T. f. 86 / pèla‿pantóflor plocka potatis. T. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

pelare

pè̱lare pl. =

en fí̱n grò̱ta ma rø̱̀a pè̱lare
a fí̱n tretwá̱r
(fanns i trädgården i Herrestadgården)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

pelare

p$\overset{2}{\text{e̠}}$lare, m., -n, pl. =, -rna,
pelare.

$\overset{2}{\text{O}}$ja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

St$\overset{2}{\text{a}}$rr.

pelare

pèlara m.; pl. =

(i kyrka)

D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

peng:

han sat̲a si̲na pǽŋ̲a i
lòm̲áṉ

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

peng
s.

dœr dœr e pœ́ŋ̲a, dœr
kωm̲or pœ́ŋ̲a tɛ́.

já̲, bàr̲a vi far pœ́ŋ̲a, sa far
vi husá̲la ma pœ́ŋ̲ana.

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

peng

pœg̱ pl. pœ́g̱a, ́-ana

nœr di féḵ doṟas pœ́g̱a --

glœ́m̱ ènta œ ta pœ́g̱ana mé-ḏi !

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

peŋ

pœŋ pl. pœ́ŋa el. paŋ etc.

dœr lás arbétarnas stàkals forvárvada pœ́ŋa på jeǥívaregáren

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

peng III

dee sɑ gɑ́t̠ om pɑ́ȝ̠ɑ
nú̠, sɑ di hɑr ànte vǣ̠rdɑ.
hɑn hɑr forfȝé̠nt mɑ̀ȝɑ pǽȝ̠ɑ.
dær e pǽȝ̠ɑ u fjè̠nɑ.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

peng

pæŋ pl. pǽŋa

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads h

I. Ingers 1935.

peng

pæŋ̲. pl. -a

sla ijá̲l pǽŋ̲a = förstöra pengar

1240 Bjersjö. Herrest. hd.

14. Åug 1938.

peng

pag pl. -́a.

sa hata di nér pága
tr dom

han har ólát pægana; àla va
forálrana ièga.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

peng

pœg̱ pl. pœ́g̱a

han har ó̱la̱t màʒa pœ́g̱a
for i̱var stœj̱máṉ om O.S.
ja véd̲ ènte har han for pœ́g̱a
ifra̰

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

peng II

di ble mà̱lá̰de for en
fáinti, séksti è̱res pǽŋ̱.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

peng

pæŋ, -ˈan. pǽŋa, -ˈana

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
I. Ingers 1954

peŋ

pœŋ pl. -́a

dœr skωḻa va̱d en tjì̱sta
né̱rgrá̱vad me pœ́ŋa

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

peng

pæg. pl. pǽga

te bònja ma hade vi ~~[illegible]~~
hώnna krὼnor i lígn i pǽga

mor Nils Nils'

di som har, lìda grœna pǽga
ve sìan òm ---

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

peng II

ãv. paŋ etc.

àl̲e páŋana

m.-f. 1870

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

peng III

om di' hade pǽya a tjø̀va foa

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

peŋ

pæŋ, m., ^{1}-ən, pl. ^{1}-a, -na, pánning, mynt. Pluralt med betydelsen pänningar.

t^{1}ø̱sen hæm ^{2}i̱gnar for p^{1}æŋa.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

peng

pæŋ m. ´a

di hade pǽŋa. di jæ̀klana

ǟven pœŋ ete̜.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

preg

prœg̱, -´an. prœ́g̱a, -´ana

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

penna
sb.

pèn̲a m.

skrivpenna, bläckpenna
(av stål)

en. pèn̲a

K. f. 86.

Jfr stålpenna

y. pèn̲a; pl. -or

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

F

× pengakarl

p^{1}æʒakà̱r, m., -ḁn, pl. -a, -na, pänningkarl, rik karl).

f^{2}ø̱ʒorna by^{2}ʒa ja̱^{2}ta me r^{2}e̱dia pæ^{1}ʒakà̱ra.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skårr

pengakista

pǽ̱gatʃí̱sta, -an

han sá̱d pω en pǽ̱gatʃí̱sta
næ han ǽ̱d

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

pengalön

^{1}pæ̀ŋaljɵn, m., – en, pl. – ar, – na, pänninglön, tjänstehjons aflöning medelst kontanta pänningar.

de ^{1}fȯ̱sta já fe̱ ^{1}pæ̀ŋaljɵn, sa fe̱ ja ^{2}å̱ta rikstå̱lar.

Bromma.

Hörr.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

× pengalön

¹pæƶalɏ̀n, m., -en, pl. -or, -na, pånninglön, af kontanta pånningar bestående lön. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hän.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pengavårde

pǽŋ̠avǽ̠rda, -ed

penningvårde; vårderat i pgr.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

× penn

pe̲n, m., ^{1}-en, pl. ^{2}-a, -na,
pa^{2}nna.

Kwi^{2}ŋan hå̲ll om pe̲^{1}nen,
när hi̲^{2}nas na̲mn skrö̲ws.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hä^{2}rr.

penning

pœ̄ŋ -ən s.

-a -na.

di fétʃ lédʒ lela pœ̄ŋa.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

paŋ̲ r. ; ˈ–a penning s.

penning

Läs paŋ̲, ev. paŋ̲

J–s.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

I. penningar

pága pl.

M. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86.

dɛ‿ spɛla‿ ja‿ om‿ pága. De spelade ju (kort) om pengar.

II.

penningar

de‿tʒẽna‿grω̄ava
pę́ga. De förtjăna grova
pengar. N. Y. 80.

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

penningblommor
sb.

pắg̲ablóm̲or pl.

ett slags trädgårdsblommor med stora oval- till cirkel-runda frökapslar, erinrande om stora mynt.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ˈpæ̇ʒ̲ablωs n.; pl. – penningbloss

Låga, som brände nattetid över ställen där någon skatt låg gömd.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

penningbloss

páŋablús n.; pl. =

enl. folktron en eldsken över en plats, där en skatt var nergrävd.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

penningbörs

pǽŋabórs, –́ – –̍ an

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

penningbörs

páŋabö́rs, ´ – ´ en

K. f. 86. | han ‿ hada ‿ jort ‿
á ma ‿ páŋabö́rsan.
Han hade slarvat
bort portmonnän.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

penningkista

pɛ́ŋ̠afɟi̠̍sta, -an

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd
I.Ingers 1954

penningkista

pǽŋatɕista f.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×penningtaska

pǽŋatåskor pl.

stóra penningbörsar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

pennkniv

²pe̲naknì̲w, m., -ẹr, pl. -a, -na, ²pånnknif.

ta̲ ²pe̲naknì̲wen o spre̲t ²knåpara áu̲! Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

²Stårr.

pennkniv

sb.

pèn̲akní̲v m.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

pension

pen̲eʃǫ́n, -en

eller pen̲ɩʃǫ́n

de fósta huḿ̲ fe̲k pen̲ɩʃǫ́n,
sa fe̲k hum̲ tiàt̲a̲n kiǫ̀nor.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads **hd**

I. Ingers 1950.

pensionär?

panaʃωnǽ̲r pl. -or

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

peppar;

pé̱var, -ern s.

M 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

pɛ́vor

peppar
sb.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads **hd**
Hugo Areskoug, 1962

peppar

pɛ̱́vor

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

II.

pepper

Ǻr. pɛ̰́vor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

peppar

p$\overset{1}{\text{e̱}}$vor l. p$\overset{1}{\text{e̱}}$vor, m., -ben, utan pl., peppar.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

H$\overset{2}{\text{a}}$ne.

peppar

pé̠vor

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jfr krydd-, stark- o. vildpeppar.

pepparhandel

pɛ̀v̱orhándel, -an

kryddbod, mindre speceriaffär.

Nr 4062. Bjeresjö. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

pepparhandlare

pèv̲orhánlare, -an, pl. =, -arna

kryddkrămare

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

pepparhandlare

pɛ̀v̲orhánlare, -en

„kryddkråmare"

pɛ̀v̲orhánlaren kallades en handlare i Nybro.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads **hd**

I. Ingers 1954

pepparhandlare

pivorhánlare m.

mindre krydkrå?mare

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pepparkaka

prvorká̲gor pl.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pepparkaka

pɛ̀p̱á̰rkɑ̱́ga pl. -or

lia leden resp. päv.

dɛ vɑ en jú̱l vi skɑḻa bɑ̱ga
pɛ̀p̱á̰rkɑ̱́gor ...

Mathilda

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

pepparkaka

puvorkágor pl.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

peppark$\overset{?}{r\text{a}}$mare

pevorkré$\underline{m}$ara m.

mindre kryddkr$\overset{?}{\text{a}}$mare

(specerihandlare)

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

pepparkrämare

pìv̲orkrám̲ara m.

specerihandlare i mindre skala.

D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

/pepparkvarn

pɛvorkw$\overset{1}{\underline{a}}$rn, m., -ɛn, pl. -a, -na, pepparkvarn. pɛvorkw$\overset{1}{\underline{a}}$rnɛn dɛd e v$\underline{\text{å}}$r m$\overset{2}{\underline{ø}}$larh. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Sl$\overset{2}{a}$rw.

pepparrot

pέv̲orrɑ̲́d, -en

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

pepparrot

pív̲orá̲d

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

pepparrot

pŕv̲orω̲̍d

m. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pærmadíŋʒ, *pe̊rmedink
– – –´en sb.

l. pærmadíŋk

klockpendel

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× permedikk

părmedíik , -en

pendeln i en dalaklocka.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

*permedink.
sb.

pærmadíŋtʒ̧, – – ́an

pendel i väggur

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×pernicka

pærnítʃa vb.

Pres. -´ar

arbeta tafatt, ej få arbetet ur händerna.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

perpendikel

permadeˈtš r.; –ˈa

pendel i ur.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

perpendikel

pærmadi$\overset{1}{}$ʒʃ, m., -en, pl. -a, -na, perpendikel i en̄ v$\overset{2}{\text{å}}$ggur.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hån

perpendikel

pærmædíff, -æn

pendel i urverk.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

+ persa

^{2}pa̲rsa (-ar, -a, -ad, -ad,
l.-ada -n l.
pl. -ade, -a, pl. (-san) tr.,
paässa.

^{2}pa̲rsa ^{2}va̲lmal.

jä e har̲t ^{2}pa̲rsad a̲w
^{1}Jugdom̲. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stärr.

persilja

pærs^{1}ə̱la, f., -n, utan pl.; persilja.

^{2}Oja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Ha^{2}mn.

persilja

pærsilja

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

peruk

paryffs, n., -ed, pl. =, -en, peruk.

den gåmle prästen håde paryffs, men ded tok han åu si om naten.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

Petri kath.

Pitter katt

folklig utläsning av almanackans förkortning
Petri cath.

Dåu Pitter katt låggjer sin hatt
dåu ska den liggja ti froenatt.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Petterkatt

pedor ‿ kát̲

namn på den 22 februari
i den gamla almanackan.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× pick

pick. -en

penis.

yra pojkar kund såga: Picken ha ente drad huan áu si inú. Han ha huan pó si inú.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

I. picka

pìtʒa, = vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Uttr.: pìtʒa ägʒ

picka ägg, en lek med ägg, som tillgår så, att den ene av två tävlande stöter den spetsiga ändan av sitt ägg mot den spetsiga ändan picka vb

^{2}pitʃa ; -r, — ; — ; -d, -d.

picka

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

II. picka

av motståndarens.
Den av de tävlande, vars ägg
efter pickningen är helt,
vinner motståndarens ägg.
K.-f.-86. (Det gäller *kokta*
ägg).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× pickelhuva

píkelhua

en mössa utan skärm.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

pickelhuva

^{2}piffalhu̲a, f., -n, pl. -hu̲or, -na, pickelhufva, kalott af vadmal som brukas af mycket gamla ^{2}män.

ja ^{1}lidzor me ^{2}piffalhu̲an om ^{2}na̲torna o ja ga̲r te ^{1}ha̲rdas me'na ^{1}a̲red om.

№ 300 Herrestads hd

Bromma.

Per Larsson 1901.

^{2}Stårn.

pickstav

pék̲stá̲v -en

en stav, använd när man uppehåller sig på isen.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

piga
s.

pì̱a pl. pì̱oa , tjänstepiga

vi va tvá̱ pì̱oa

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

piga

pl. pì̱oa

i bet. tjǟnsteflicka

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

piga

pì̱a

dar va en pì̱a tjè̱nta dar

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

piga

pl. pì̲oa

bå̀d̲a pì̲oa a dræ̀g̲a

han hada en tré̲, fì̲ra
dræ̀g̲a a sa̲̰ pì̲oa
(Kyrkoh. Neander).

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I. Ingers 1950 Exc. gr.

pì̱a, -an s. piga;
pì̱or, -na;
di va kúmpis am
pì̱or o statfʒæ̱ŕèyor;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

piga

pija -an -or -orna

tjänarinna

Di e barna en pija (sades av husbondfolket. när man gick omkring och hälsad på familjen. när man kommit på besök och man ej var säker på om man stod inför en av döttrarna eller pigorna)

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

piga:

di hada àlli nan pia,
udan dæ va nan
formánskvíya, som hæda
tjaasti nels néls.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

piga

p$\overset{2}{\underline{i}}$a, f., -n, pl. p$\overset{2}{\underline{i}}$or, -na,
piga, benämning såväl på en tjänstpiga som på hvarje ogift kvinna af allmogeklassen utan afseende på ålder.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slätt.

piga

pìa -an -or -orna

tjänsteflicka

pìorna di skωla stώ
fràmanfor bώrad
(vid måltiderna)

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

piga

pì̱a pl. pì̱oa

tjänsteflicka

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1953.

piga

pì̱a pl. pì̱or

pì̱or ɑ drɑ̀ǥa

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

piga

pìi̯a, ‐̀an, ‐̀or, ‐̀orna
f.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

M. f. 86, K. f. 86.

bωda dràŋa o pi̯or bå-
de drängar och pigor. K. f. 86. /
hon va minst pi̯a. Hon
var den minsta pigan på gården.
K. f. 86.

pigdagsverke

pìudasvǽrka n. (yngre. oförmjukad form).

dagsverke vid hoverigården utfört av en arrendebondes piga.

K. J. 77.

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

pigdagsverke

pì̱edasvǽ̱rke, -ed. pl. =, -en,

dagsverke av pigor under hoveriets tid.

Nr 5073 Sövestad Herrestads hd

I. Ingers 1952.

pigdagsverke

pì̱ədasvǽ̱rka n.

dagsverke vid herrgården, utfört av en arrendebondes piga.

M.-f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

pigdagsverke

pì̲dasvǽ̲rka n

dagsverke som en piga hos en arrendatör under ett gods (en hoverigård) hade att göra vid hoverigården. I arrendatorns skyldigheter ingick att låta en piga göra så eller så många dagsverken.

M. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

pigehus

pìahús -ad

pigkammare

dær va sa kált ude i piahúsad.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

pigfönster

pì̲afúnstor . -ad

fönster i pigkammare

da̲r va pì̲afúnstorad itú̲ .

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads **hd**

I. Ingers 1953

pęgʒ r. ; $\overset{2}{-}$a pigg s.

tagg

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

pigg.

pėdz, -ən s.

-a, -na.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

pigg

pigg, ´-en, `-a m.

tagg (t. ex. hagtornstagg, tisteltagg)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

pigg
sb.

pɪgz; pl. -̀a

tagg

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hc
Hugo Areskoug 1961.

dær ‿ e ‿ so ‿ min ‿ pɪ̀gza, so ‿ min ‿ pɪ̀gza. Där är så många tuggar, så många taggar. K. f. 86.

× pigget
a.

pìggad, neutr. =

försedd med piggar el. taggar; om växter.

de e pɛ̀ggad .

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

pighus

piehus. -ed

pigkammare

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

piggig

pìggad; n. =; ̀– –a

taggig; äv. om piggig hund ("gåshund").

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

* ~~piggig~~
adj.

pìgzad, n. =; ` – a

taggig

dr‿e‿so‿pìgzada. De åro så taggija.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ piggverk

pìg̲g̲avǽ̲rkj -ad

en slags tröskverk. brukligt på 1880- och 90-talen.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1954

pighus

pì̲ə hú̲s. -əd

pigkammare

senare: pì̲əkám̲arə.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads **hd**

I. Ingers 1953

pighus

pì̱ahú̱s -ed

pigkammare

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

pighus

pìahúsed best. sg.
pigkammare, bostads-
rum för gårdens pigor.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

pighus

pì̱ahú̱s n.

bostadsrum för gårdens pigor.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

pigkammare

pì̲akám̲ara -an

Mera genuint : pì̲ahú̲s

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads **hd**

I. Ingers 1953

priglön

pr̲̀eaĺyön̰

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

pigsång

pì̲esæŋ̲

Nr 3906 Sövestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

pìk

pi̲k

järnspets i brandhake
(se detta ord)

Rspr-lån. J-s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

pìkstav

pi´kst´av, –´–an m.

järnskodd stav, med vilken man stakade sig fram på isen, stående på en mycket liten släde.

Jfr pìkstavsläde

(ɔ: dær ‿ va ‿ en ‿ bruid i ‿ ånan. Det fanns en brodd i ändan).

pikstav

píkståv, ´ ´an

i ena ändan pikförsedd stav, med vars hjälp man stakar sig fram på isen, stående på en mycket liten släde (píkstavaslǽ, pikstavsläde). N. G. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

pikstavslåde

píkstavaslǽ

liten stålskodd släde på vilken man stående stakade sig fram på isen med hjälp av en stålskodd stav, píkstáv.

Jfr pikstav

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

pikstavsläde

píkstavaslǽ ; pl. ´ – – – ´ r

mycket liten släde ej större än att man får plats nog att stå på den, som drives fram genom att den som står på släden stöter en pikförsedd stav x) i isen.

N. f. 80

x) píkstav pikstav.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

pil

pi̲l, pl. -òr (trädslag)

sní̲ pì̲lor

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1954

pil

pi̲l, ´-en, ´-or

pilträd (salix).

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

pil

pi̲l, f., ^{1}-bn, pl. ^{2}-or, -na, pil : salix.

pi̲^{1}len kuem va re̲nt frʒſa i^{2}ʒe i. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hårr.

pil

pil, m., ¹- en, pl. ²- a, - na,

pil: sagitta.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

II

pil

Pl. år. pìlor

snr̃ – pìlor beskära

pilträd

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) pil

pi̲l, ´-an, `-or

Gonns mask.

(Salix)

N. f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

pil

pi̲l pl. pi̲lon

(trädslag)

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

I.

pil ; pl. -òr ; pil

pilträd (Salix) pìlana best. pl.

K. J. 86. / de skàla pìlor elor hàmla pìlor. man skallade pilar eller hamlade pilar (dvs. stubbade pilar). K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

(forts.)

<u>pil</u>

pil, -´en, -`or (Salix)

Genus mask.

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

pile

pìle, -ed

växtlighet av pil; pilträ

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

*pile
sb.

pè̠la n.
Sakt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

1. ved l. virke av pil.
2. bestånd av pil.

M. f. 90. | en pè̠va av pè̠la en pipa av pil.

pile
s.

pì̲la, -ad

váxtlighet av pil.

dæa va inì̲ad me pì̲la.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

+ pile

p$\overset{2}{\underline{i}}$le, n., -d, utan pl.,
1/ pilved, -virke, -ris,
2/ växande pilträd l. -buske.
p$\overset{2}{\underline{i}}$le e sæjt, nar dæ bør
g$\overset{2}{a}\underline{m}$alt. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

slån.

pilebuske

pìlabǿska pl.

pilbuskar

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

pilegren

pìlagrén -en -a -ana

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1954

pilekäpp

pìlatʒáp m

pilkäpp, kǟpp av pil.

M. f. 90.

Ȫja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

pilekäpp

pì̠laʒʒáp̠ ; pl. `– – ´a
m.

pilkȃpp

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

pileträd

pilatrǽ n.; pl. = pil, pilträd (Salix)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

pilevall

pì̠leváʟ̠ -an

dæʀ e pì̠leváʟ̠ mé.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads **hd**

I. Ingers 1953

pilevall

pì̱levá̱l -en

jordvall bevuxen med pil.

dá̱ gá̱r ʃé̱led va dre̱nahœ̱́rade pì̱levá̱len.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

pilevall

pì̲lavál̲ -an

pilbevuxen jordvall ss. ägogräns.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

× pilevigen

pì̠leví̠gon pl. pì̠leví̠gra

pilvidja (anv. vid halm-
taktäckning)

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd
I.Ingers 1954.

ˆpileviker

sb.

pì̠leví̠gra pl.

smala pilepōn (bl. a.
använda att fasthålla
takhalmen med)
M. f. 90.

Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

*pileviker
sb.

pì̱lavé̱gzor

pilkåpp, pilepö

en ~ pì̱lavé̱gzor ell pilepö.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

pilla

pila -a-ad   läs pɛ̲la etc.

plocka. (bår. hånsle etc.)

pɛ̲la pantó̲flor . plocka potatis.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

pilla
: l.-ada

²pe̠la (-ar, -a, -ad, -ad, pl.-ade), -a, pl.-n l.-len) tr., plocka.

²pe̠la a̠s, plocka ax.
²pe̠la jes̠, ste̠n.

⁴Öja.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

spilla
sb.

spè̱lor pl.

gra²sstrån

dær ‿ stώ̱ nωna ‿ spè̱lor.
Da²r stod några gra²sstrån.

K. f. 86.

Jfr gra²spilla

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× pilt

pilt, -en

det lervalv man eldade uti i en bydestua för att torka lin.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

piltråd

pìletrǽ, n., pl. =

jà, dæn va ~~nam~~ non
pìletrǽ ópad en vǽj.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

+ pilevigen

pì̱la ví̱goa pl. pì̱la ví̱gra

pilvidja – anv. vid bindning av halmtak.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

+ pimpa

²pi̱mpa (-ar, -a, -ad, -ad, blōū i n. sing., -a, pl. -n l. -pan) tr. och intr., pimpla. (²Må̱nana ²så̱ŋkas o sa ²pi̱mpa di ²he̱la da̱n. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Kärr.

Per Larsson 1901.

pingst

pìŋəs

y. form för *pìgəs.

J. J-s.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

pingst

pìŋas

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pingstafton

piŋks-²åt̠an, m., -tn, pl. -²åt̠na, -na, pingst-afton, aftonen före Pingstdagen. Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr.

pingstafton

peŋasàṯan

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

pingstdag

pęŋ̠əsdá̠; står i obest. f.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

²pėŋ̲lesdà̲ r.! pl. — pingstdag

pingstdag

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pingstdag.

pìŋləsdá s.

de vá ti pìŋləsdá.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

pingstdag

pɪŋasdá

pingstsöndagen

Begagnas i tidsuttryck i obest. form. Jfr ex. u. påskdag.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

M. f. 90

pingstdag

pi²ŋəsdà, m., -n, pl. =, -na, Pingst.

Gu ved hum som lö¹vor fler pi²ŋəs-dà. Bromma.

Allm.

№ 300 Herrestads hd. Härr.

Per Larsson 1901.

pingstdag

piŋasd*á*

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K.f. 86.

Äv. som tidsadverbial på frågan *når*?: di jek piŋasd*á* o stak t*i*slor. Man gick om pingstdagen och stack tistlar (se närmare u. *tistel*). K.f. 86.

pingstlilja

pìŋaslilyor pl.

(Narcissus poeticus)

K. f. 77.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

pingstlilja

pìŋaslíljor pl.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× pinn

pinj, -en
pinne

Nu ska di gå po pinjen = ha konkurs-auktion.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

× pinn

piŋ̱, ´–en. `–a, `–ana

pinne

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

× pina
s.

piŋ̲. -´en. -`a. -`ana

pinne

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I.Ingers 1950.

+ pînn

piŋ, m., ¹- kn, pl. ²- a, -na, pinne.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kärr

²pǐŋabàun n.; L pinnband s.

strumpeband, bundet medelst strumpstickor.

St. Köpinge

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303

²prĕŋle r.; ²-a pinne s.

pinn

de ha rȯved i den [barken] me en ²prĕŋle

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

pinne

pl. pèŋ̱a

y. pèŋ̱a

han ga̰ɹ né̱ɹ te ʃǿ̱n a sø̱goɹ óp̱
pèŋ̱a.

Nybro.

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

pinne

piŋ, ´-en, `-a, `-ana

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

pinne

piŋ, pl. ˋ-a, m.
ˋ-ana

spìŋtsad-pìŋa spån-
tat ved, pinnar. K.f. 86 /

K.f. 86. / da kona ja
N.f. 80 / ìnta få íl i
spìŋana. De kunde
ju inte få eld i pinnarna. N.f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

pinne;

pěŋ̱, -´en s.

-`a, -na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

pinne

pìŋ̲a pl.

-ŋ̲- efter i. yngre

R. f. 28. för -ŋ̲-. l-s.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

pinne
sb.

Pl. pìŋk, –ana

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Åv. 'sittpinne för höns'.
di skola flya ‿ óp pa
pìŋana o ‿ s̲ìda ¯ for
n̄át̲an. M. 4. 79. Sövestad

×pinasnö?

sb.

peŋsné

kornformig snö

n. f. 90.

dar - kom - peŋsné.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

×"pinasnö"
sb.

pɛʒsnɛ́

Kornformig, snö.

A. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×pinnso

pinjsó

igelkott.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

×pinnaso

sb.

piŋsá̠ ; pl. piŋsǿ̠r

igelkott

Jfr pinnasin

M.J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ˣpinnso
sb.

p²ʒsώ̲

ìgelkott

Jfr ˣpinnsvin

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

pinnstol

pɪ̀y̲astǫ̲́l pl. -a

stol med (runda) pinnar i ryggen.

di ekstamé̲rar ènte pɪ̀y̲astǫ̲́la

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

pinnsvin

piŋsví̲n n.

ìgelkott

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

M.f. 90. Jfr pinnoo

piŋsví̲n da. e. tjä̀ra djur.
Igelkottar det är näpna djur.

pinnsvin

pizzswi̱n, n., -ed, pl. =, -en, igelkott. – Äldre mål pizzſwi̱n.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*pinnsvin

pɔŋsvín n.

ìgəlkotu

K-f. 86.

Jfr *pinnso

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

pinnvagn s.

·2 \
peŋ̲avågn r.; -a

pinnvagn

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

pion

pijó̲n; pl. –´or

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

pion

pₑjώ̲n ; pl. – –́ or

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×pi̊gɔ

pi̱v

I uttr. pív òv̱an på vid gavel

dòr̲orna sta – pí̱v òvna.
Dörrarna stå på vid gavel.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

×pip
adv.

pi̠v

I utr. pí̠v ù̠vad vid-
öppet.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads
Hugo Areskoug 1961.

dær‿va‿pí̠v ù̠vad.
Dörren stod på vid gavel.

K. f. 86.

1. pipa

pì̲va f. sb.

rök- l. visselpipa

en . pì̲va av . pì̲la

en visselpipa av pil.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

M. J. Ea.

2. pipa
vb.

pì̱vfa, pe̱v

Pres. sg. ˊ-or

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

smórj nú̱ vǿjnan, so̜
ìŋta han - pí̱vor! Smörj
nu vagnen, så är den inte
gnisslar!

pipa
s.

pì̠va, -an.

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

pipa
s.

pì̲va pl. -or

tobakspipa m. m.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

pipa
v.

pì̱va, pres. pí̱vor

de pí̱vor i vœ̱́red = stormen viner

3240 Bjeresjö, Herr. hd.

M. Åberg 1938

²pipa v.

²pi̲va ; ¹-or, – ; pe̲v ; ²pre̲ved.

pipa

na̲r de be¹jynte a pe̲v i̲ ¹edʒ̲en.

de̲ ha̲r ²pre̲ved.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

II.   1. pipa

sb.

ha‿pɑ‿pìvan få
strøyk. / da‿e‿kált om‿
pìvan. Det är så kallt, om
man fryser. / frýs‿du om‿
pìvan? Fryser du? /
dær‿va‿n̥ta fyr i‿pìvan.
Det var inte eld i rök-
pipan.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

pipa
s.

p$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$va, f., -n, pl. -vor, -na,
pipa.

en p$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$va t$\overset{1}{\underline{\omega}}$bak.

de r$\overset{1}{\text{y}}$dzor a$\underline{\omega}$ p$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$van.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

H$\overset{2}{\text{a}}$un.

pipa
v.

pì̱va pres. pí̱vor

han pí̱vor a han krεírkor

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1953.

I.

1. pipa

pì̱pa, -̀an, -̀or sb.

1. blåsinstrument, bl. a. visselpipor tillverkade av urholkade fläderstjälkar.

2. Urholkad fläderstjälk genom vilken man blåste på utslag, som troddes vara vållade av vissa stora larver.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II.

Se närmare u. 1. pipa sb.

2. ×blåsa vb., 4. ×blåsa vb.

och × Doktra-Hanna.

di skar pìvor. De (pojkarna) skuro aissel-pipor. R.f 86 / hon (en läkekunnig kvinna) hade nona pìvor hon blèsta i.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

III. Hon hade några (flå̀der)pìpor som hon blåste i. K. f 86./

1. pipa sb.

pìvorna e‿so‿lìja. Tågvisslorna hö̀rs på långt håll. K. f -86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

2. pipa

vb.

pì̱pa , pe̱v , { pḭ̀ved / pì̱ved

Pres. ∸or

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

pipesill

pì̱vesi̍L̲, -en

gråtfärdigt barn

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads l

Malte Åberg 1938.

~~pipplingar~~
sb.

pìpliŋa pl.
en åpplesort

K. s. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

~~pipskägg~~

pí̱pšágg̱ n.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ pirra
s.

pirra

en liten snurra. gammeldags barnleksak.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

pisk

pi̲sj

pi̲ʒ

även i bet. »prygel»

du skole ha pi̲sj.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

1. pisk

pi̠ʃ

stryk, smǒrj

fa - pí̠ʃ fa° stryk

M. f. Qo.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

2. ~~pisk~~

pi̠ʃ, ´en

pìska, snärt

han‿ tá̠ pí̠ʃan. Han tog pìskan.

M. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

II.

pisk.

du‿ska‿há̠ lẽ̠d ‿ pí̠ʃ. Du skall ha lite stryk.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

pisk

pi̲ʃ, m., 1-kn, utan pl.,
pisk, prygel.
hum far pi̲ʃ som ed gåm̲alt
ø̲dʒ. ö̊ja.

№ 300 Herrestads hd

Hån.

Per Larsson 1901.

piska
vb.

pì̱ʃa, =

han͜ pì̱ʃa ö̀ʒ̱ana.

Han pryglade barnen,

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

piska

vb.

pè̀ʒad pret. part.

i betyd. 'hårt avispa grädde'

gràd̲en ble ʒo̜ so

pè̀ʒad. Grädden blev "piskad".

j̀n

K. 6. 78

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

piska;

pèǥa, -àr, -à, -àd;

di fɵ̱ur ènta pèǥa
gìf̱tana nú̱;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

piska
v. l. -ada

$\overset{2}{\text{pi}}$ʃa (-ar, - a, - ad, - ad, pl. -ade, - a, pl. - n l. -ʃen) tr., piska.

$\overset{1}{\text{må}}$nen $\overset{2}{\text{pi}}$ʃar skw$\overset{2}{\text{i}}$ʒan hår gaʒ han e ful. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Härr.

Per Larsson 1901.

piskskaft

p$\overset{2}{\text{i}}$ʃaskàw̠t, n., -ed, pl. =, -en, piskeskaft.

Ŏja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hārr.

piis

pis̱, n., ¹ ed, utan pl., urin. Allm.

№ 300 Herrestads hd

Härr.

Per Larsson 1901.

*pissa

pissa-a-ad

Magètta pissar i nudorna: säges när det regnar Margreta-dagen (och nötskörden därför bli dålig)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

pissa

²pis̲a (-ar, -a, -ad, -od, pl. -ada l. -ade, -a, pl. -s̲kn) tr. och intr., pissa, kasta sitt vatten. ²øz̲ana ²håde ²pis̲ad ²fos̲ten fol̲. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Harr.

pissa

pìs̠a -a -ad

di bω pìs̠a æ mø̠̀gza

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

²pẹs̱a ; ²-r, - ; - ; -d ˣpissa vb

pissa

du̱ ha̱r ²pẹs̱ad i̱ bøjsorna.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pissbyxa

pi²s̱ebȍjsa, m. l. f., -n, pl. -sor, -na, skällsord användt om den som väter i byxorna.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hårr.

*pisseblena

pìs̲abl̲énfa; pl. –̀ – –́or
f.

ö̀gonvagel

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

×pjìsseblena
sb.

pìs̲ablé̲na f.

ögonvagel

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

pissebrunn

pìsabrán m.

urinbrunn vid gödselstad (modernare begrepp).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

pissemyra

pìs̲amýror pl.

ettermyror (husmyror)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

pissemyra
sb.

pìs̲əmý̲ra; pl. –̀ – –́ or

ettarmyra, husmyra

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×pisseradd
sb.

pìsarád m.

förklenande benämning på en person

[i Bara hd om minderåriga, som inte kunna hålla sig torra] J–s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

x pisspotta

pissepotta   pìs̲epót̲a

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

pistol

piffstå̠l^1, m., -en, pl. -or, -na, pistol.

Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Hårr.

⁺ pîtt

pil l. pil, m., 1- ka,
pl. 2- a, - na, marslem.

Anm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

píd̲or n. ×pitter sb.

små och dåliga exemplar av ngt, t. ex. små och dåliga potatisar.

da ‿ e ‿ sont ‿ smót̲ píd̲or. Det är sådant smått skräp. (om små och dåliga potatisar). K. f 86. / Jfr. ×småpittrig.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

pì̠drad *pittrigt
adv.

småtti och gnetigt (om skrift)

han‿skrí̠vor so‿pì̠drad.
Han skriver så gnetigt.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

pjåk

pja̠g, n., -^{1}ed, pl. =, ^{1}-en, sjåp, våp. skällsord.

Allm.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Hãur

pjåkig

pj$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$gad l. -or, m. och f.,
n. -gad, pl. -gada och efter
for., för ^{1}-gad o.s.v., komp.
^{2}-gadare, ^{2}-gadast, sjåpig,
våpig.

Anm.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skårr

ˣpjänna
v.

pjèn̲a -a -ad, p.p. -ad. pl. -ade. fjäska, förfjäska.

di blett ènte sa vél̲ pjèn̲ade som di bler nú̲e, dræ̀g̲a a tø̲sor

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

×pjänna
vb.

pjàna, =

göra ett arbete (allt för) petnoga och därför stundom ej få det ur händerna.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

pjä̃ka
sb.

pjéksa

viktig person, kaxe

han‿ var‿ en‿ san‿ pjéksa.
^{m}Han var en sådan kaxe.

R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.